

ГЛАС

СРПСКИ

ДНЕВНЕ НОВИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ИЗДАЊЕ

БАЊА ЛУКА, 11. И 12. ЈУНИ 1994. ГОДИНЕ • БРОЈ 7371 И 7372 ГОДИНА LI • ПРИМЈЕРАК 50 НОВИХ ПАРА

1

"ГЛАС СРПСКИ" ПОДСЈЕБА

ЗВЈЕЗДИЦЕ НА НЕБУ БАЊЕ ЛУКЕ

У недјељу, 19. јуна, у знак сјећања на трагедију 12 бањолучких беба, „Глас српски“ и „МВМ“, дизајн-студио, организују на Тргу Крајине тихи протест против нечовјечности

10. СТРАНА

WHEN A STAR DIES
ITS LIGHT
REMAINS IN SPACE
FOR MILLIONS
OF YEARS

June 19, 1992 - June 19, 1994

Banja Luka, May 14, 1992. The Town Clinical Centre in Banja Luka, due to increased number of newly arrived wounded people, is in a critical situation. They are running short of medicaments and medical supplies but the largest problem which is dramatically expanding is shortage of oxygen. Twelve prematurely born babies are placed in the hospital incubators who, if the oxygen doesn't get on time are to face certain death.

President of the Bosnia and Herzegovina Presidency, Alija Izetbegovic leaves the sky of this

Republic to Republic Croatia's flight control.

The plains to Krajina mustn't take off.

The destiny of twelve new-born children is left upon conscience of UN Secretary General Boutros Ghali.

Powerful to act as a mediator, capable of making the flight possible, the flight by which "the air of life" could from Serbia reach the cut off Krajina, remains silent...

The planes won't take off.

On Friday, June 19, one beside other at Banja Luk aeromeyery the

ДАНАС У "ГЛАСУ СРПСКОМ"

ИНТЕРВЈУ „ГЛАСА СРПСКОГ“:
ДР МАРКО РАЈЧЕВИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК
ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ
СТРАНКЕ (СРПСКИХ ЗЕМАЉА)
БАЊА ЛУКА

ЦИЉ ЈЕДИНСТВЕНА ДРЖАВА

СТРАНА 6.

ПРОГРАМ МОНЕТАРНЕ РЕФОРМЕ
И ПРИВРЕДНОГ ОПОРАВКА СР ЈУГОСЛАВИЈЕ
И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ТРАГАЈЕ ЗА ВЛАСТИТИМ МЕТОДОМ

СТРАНА 8.

ПСИ КРВОСЈЕДНИЦИ И ПОСЛИЈЕ ТИТА-ТИТО

СТРАНА 9.

ТРАГОМ РАТНИХ ЗЛОЧИНА
УЧИЊЕНИХ НА ТЛУ БИВШЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

МАСАКР НА КИШОВОЈ ФАРМИ

СТРАНА 14.

КУЛТУРА

МОМО КАПОР, КЊИЖЕВНИК И СЛИКАР

И НЕПРАВДА ИМА РОК ТРАЈАЊА

Момо КАПОР

СТРАНА 16.

У БАНСКОМ ДВОРУ ОДРЖАНО ВЕЧЕ СА
РУЖИЦОМ СОКИП

СТАРО И НОВО

СТРАНА 17

НОВЕ КЊИГЕ

„СРПСКИ ХАМЛЕТ“

СТРАНА 17.

НА ВИЈЕСТ ДА ЋЕ НОВА ШКОЛСКА
ГОДИНА ПОЧЕТИ 15. АВГУСТА

НЕ ШАМАРАЈТЕ ПЕДАГОГИЈУ!

СТРАНА 17

УЧИМО СРПСКИ

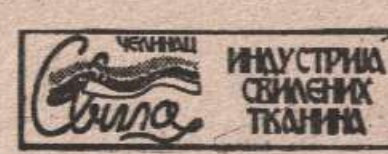
ЧИЈА ЈЕ САВИНА КУБА?

СТРАНА 16

ТРИБИНА „ГЛАСА СРПСКОГ“: ТЕМЕ ВРЕМЕНА

ГОСТ ПРОФ. ДР БУДИМИР КОШУТИЋ

Велика сала бањолучког Банског двора, понедјељак, 13. јуна 1994. године у 19 часова.

КОММЕНТАР

РАЗЛОГ ТРЕБИ

САД су први пут и званично признале да су санкције против СР Југославије уведене искључиво на основу политичких разлога, а не због наводне агресије на Босну, истиче се данас у београдским дипломатским и политичким круговима.

Таква оцјена се даје на основу најновијих изјава америчких високих функционера о предузимању казних мјера против Срба из Босне, ако не прихвате мировни план, или против босанских муслимана ако и они одбију тај план.

Вашингтон предвиђа да муслимане казни, ако буду непослушни, постепеном суспензијом санкција према Југославији. Срби би за сличну непослушност били кажњени укидањем ембарга на испоруке оружја муслиманима, али исто тако и поштравањем санкција против Југославије.

Све то говори о ономе што се одавно зна - да су санкције уведене из политичких разлога, а не због разлога који се помињу у резолуцијама Савјета безбједности, процјењује се у београдским дипломатским круговима.

Исти кругови наводе да Американци, у ствари, настављају да кокетирају с муслиманима, али преко леђа СР Југославије, која ни на који начин није инволвирана у грађански рат у Босни.

Подсјећа се да су у позадини увођења санкција била два политичка разлога. Први, да се СР Југославија присили да утиче на Србе из Босне да се одрекну права на самоопредјељење. Други, да се у Југославији створи хаос и дође до промјене власти.

Пошто су оба разлога отпала Американци су пронашли - трећи, мир у Босни и директно га везали за укидање санкција.

Разрађујући тај нови, трећи разлог, Американци су направили паралелу пријетњама о кажњавању Срба из Босне или муслимана. Како се истиче у Београду, прављењем те паралеле покушава се оправдати одлука Представничког дома америчког Конгреса о једностраном укидању ембарга на испоруке оружја муслиманима.

Што се одлуке Представничког дома тиче, у Београду се процјењује да се ради о „политичкој комбинаторици“, која је, на терену, практично тешко изводљива. Евантуална коначна одлука о скидању ембарга на оружје дала би у истом тренутку право свима другима да једнострано укидају санкције против Југославије.

То је, наравно, добро познато и Американцима чија је намјера очигледна - да новим притисцима натјерају Србе из Босне да прихвате мировни план. При томе Американци већ сада процјењују да је „много вјероватније да ће Срби одбити мировни план, који је много ближи ономе што муслиманска босанска влада сматра разумним рјешењем“.

Према изјавама америчких функционера, тај план ће САД и њихови савезници у НАТО објавити за највише шест недјеља. То подразумијева и један од суштинских елемената мировног плана, мале, односно територијално разграничење.

У Београду се процјењује да ће мале бити нацртане у корист муслимана, а на штету Срба. Због тога се и предвиђа да ће они одбити тај план и то би био изговор за продужавање санкција против СР Југославије.

Ако Американци и њихови најближи партнери на међународној сцени заиста желе окончање рата у Босни и проглашење прихватљивог политичког рјешења, онда је први корак у том правцу - укидање санкција, истиче се данас у Београду. (Танјуг)

СТЕВАН ЂОРДАШ

РЕКЛИ СУ • РЕКЛИ СУ • РЕКЛИ СУ

ВЕЛИБОР ОСТОЈИЋ:

СИНХРОНИЗОВАНО ОБРУШАВАЊЕ

Потврду за свој демократски курс у стварању државе и њених институција, Српска демократска странка (српских земаља) налази и у отворености гласила Републике Српске. Наиме, последњих дана у „Гласу српском“ читаоци су могли да читају неколико текстова политичко-полемичког садржаја који су индикативни по порукама, а иницирају појмику по свом садржају и тренутку објављивања.

Заиста, неодољиво се намеће питање откуда, одједном, тако синхронизовано обрушавање на све вриједности и резултате које је у овим драматичним временима постигла и изградила Српска демократска странка (српских земаља) за свој народ. Није ли то очита политичка потреба да се неспорни резултати рада Српске демократске странке (српских земаља) што прије приграбе и политички капитализују у борби за освајање власти у тренутку када српски народ на просторима бивше Босне и Херцеговине води одлучујућу битку, прихватајући програм и стратегију Српске демократске странке (српских земаља).

Мало која странка или партија у новијој историји српског народа може у згуснутом времену предочити свој рад као Српска демократска странка (српских земаља) са свим својим достигнућима и недостацима.

Међутим, Српска демократска странка (српских земаља) свјесна је тренутка у коме реализује свој програм на просторима гдје треба успоставити државотворност српског народа, али је свјесна и терета који носи завршавајући тај посао. Такође, и сама уочавајући све грешке и пропусте, неке као посљедицу неискства, а неке као плод времена, јер не треба заборавити да Српска демократска странка (српских земаља) свој програм остварује у најтежим могућим условима.

Ипак, мора се истаћи да садашњи напади на Српску демократску странку (српских земаља) и њене чланове, проглашавајући их профитерима и национа-

листима, подсјећају на вријеме када је Партија против српског народа водила идеолошку борбу проглашавајући све што није с њом, четником и кулаком.

А управо, Српска демократска странка (српских земаља) постиже резултате враћајући на историјску позорницу све запртане или затиране духовне, националне, културне и материјалне вриједности српског народа, истовремено, спречавајући својим интегралним радом и одржавајући национални концензус, све оне идеологије које би да дијеле српске народ притиснут тешким међународним политичким окружењем када покушава да реализује, вишевековни сан генерација — стварање јединствене српске државе и уобличавање коначно једном српске нације као модерне нације на темељима непролазних вриједности, српске духовности, историје и културе.

Зато, свјесна тешкоћа и проблема, али и грешака и пропуста, у реализовању грандиозног дјела, Српска демократска странка (српских земаља) извлачи поуке и из овог тренутка који је само једна запета у историји Срба и не одустаје од свог познатог и препознатљивог концепта. С поштовањем.

Велибор Остојић, председник
Извршног одбора Српске демократске
странке (српских земаља)
Српско Сарајево

НОВИНАРСКЕ НАГРАДЕ

ЈЕВРИЋ НАЈБОЉИ РАТНИ РЕПОРТЕР

БЕОГРАД, 10. јуна (Танјуг) — Добитници награде „Светозар Марковић“ за животно дјело су Часлав Радовић и Петар Савковић, уредници РТС-а, и уредник НИН-а Стеван Станић, саопштило је данас Удружење новинара Србије (УНС) које сваке године додјељује та признања посљедом 13. јуна, Дана новинара Србије.

Четири посебна жирија УНС су одлучивала о најбољим новинарским остварењима минуле године, а ријеч је о наградама за

животно дјело, за једногодишња остварења, за уреднички рад и о, први пут установљеној награди за новинаре — ратне репортере.

Награду „Светозар Марковић“ за једногодишња остварења у протеклој години добили су: уредник „Ибарских новости“ Драган Вукичевић, новинар „Вечерњи новости“ Борислав Комад и његов колега са ТВ Београд Стефан Ђубач, сниматељ ТВ „Политике“ Новак Живковић, уредник Првог програма Радио-Београда Јован Ла-

кићевић и главни уредник листа „Соко Штарк“ Слободан Чук.

Уредничке награде „Димитрије Давидовић“ припале су Добрици Милићевићу за дуготрајни уреднички рад на таласима Радио-Београда и Драгољубу Милановићу, главном уреднику РТС ТВ Београд за запажен уреднички рад у протеклој години, каже се у саопштењу.

Први добитник новоустановљене награде „Милан Жегарац“ за новинаре ратне репортере је новинар „Дуге“ Небојша Јеврић.

„ГЛАС СРПСКИ“ ДЈЕВНЕ НОВИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Г.Д. главни и одговорни уредник
Миро МЛАДЕНОВИЋ

Оснивач листа је Народна скупштина Републике Српске. Први број „Гласа“ изашао је као орган НОП-а за Босанску крајину у Жупици крај Дрвара 31. јуна 1943. године. Од 8. фебруара 1983. године „Глас“ излази као дневни лист.

Од 15. септембра 1992. године излази као дневни лист Републике Српске. Узвратом председника Републике Српске од 9. јануара 1994. године лист „Глас српски“ опликован је Одредбом Његоша првог реда.

Редакција телефони главни и одговорни уредник 12-032, деск 12-076, 12-084, дакт. и логографи 12-004, телефакс 11-759.

Спортска рубрика у Улици Веселина Маслеше 28, телефон 12-852, телефакс 12-840. Огласно у Улици Веселина Маслеше бр. 28, други спрат, телефони 12-844 и 12-848. Шеф-писма-на 12-071. Рукописи се не враћају.

ИЗДАЈЕ И ВИТАМПА ЈАВНО ПРЕДУЗЕЊЕ
„ГЛАС СРПСКИ“ УЛ. СЕНТЕРА КУЛЕНОВИЋА 93 БАБА ЛУКА

Директор предузећа
Предраг НИКОЉИЋ

Телефони Јавног предузећа „Глас српски“: централа (078) 12-414. Директор предузећа 11-859 и 12-283, телефакс 12-283.

Динарске уплате на жиро-рачун за старе динаре бр. 10500-601-5-12456 и за нове динаре бр. 30500-601-0-12456 код СДК Бања Лука. Уплате на девизни рачун бр. 10500-820-71000-522 код Б-њалучке банке ДД Бања Лука.

КОГИЈУ УПЛАТНИЦЕ ЗА ПРЕТПЛАТУ ПОСЛАТИ НА ОГЛАСНО. Рјешењем Министарства информација Републике Српске бр. 01-413/83 лист је уписан у Регистар јавних гласила под редним бројем 35.

На основу тарифе пореза на промет тарифни број 8 тачка 1 под 13 на дневне новине „Глас српски“ порез на промет плаћа се по стопи 3% (Сл. гласник Републике Српске бр. 15/82).

ГОВОРЕ ОПТУЖЕНИ ЗА ЗЛОЧИН ПРОТИВ СРПСКОГ НАРОДА

ПАКЛО ЦИГАРЕТА ЗА СРПСКУ ГЛАВУ

Кога и шта надгледају униформаци, кад муслимански снајперисти несметано, и дан-данас, убијају неужне српске цивиле: на писти сарајевског аеродрома

● Сулејман Патовић признаје да је у муслиманској војсци био снајпериста, ангажован на писти сарајевског аеродрома, те да је за сваког убијеног српског цивила за награду добијао кутију цигарета

Патовић Сулејман, син Ахме и мајке Ајше, рођене Хашић, рођен 24. 11. 1963. године у Фочи, по занимању ВКВ трговац, ожењен, отац троје дјеце, стално настањен на Илици, улица Млинска број 20, један је од четворице муслимана који су 31. маја ове године ухапшени на пункту полиције Републике Српске (РС) у Касиндолској улици осумњичен је за набавку и доставу оружја и муниције муслиманској војсци у Сарајеву.

Патовић се тренутно налази у истражном притвору на Кули јер је против њега поднесена кривична пријава због основане сумње да је 10. 18. и 27. маја 1994. године из луке Плоче у Хрватској довео 12 теретних камиона робе широке потрошње за потребе радње „Деликатес 88“ у улици Васе Мискина у Сарајеву, власништво Шабана Салчиновића, и шест камиона носивости 7-10 тона оружја и муниције за потребе муслиманске војске у Сарајеву које је истоварено у фабрици „Жица“ у Сарајеву, с намјером да помогне уништењу српског народа, чиме би починио кривично дјело из члана 141 - став 1. Казненог закона РС.

„НОВИНАР“ ЗА 5.000 МАРАКА

Приликом хапшења, код Патовића је нађена картица УНПРОФОР-а број 0778 и новинарска легитимација Уједињених нација (УН) број 010, које су му омогућавале излазак из Сарајева и несметано кретање по свијету из којег у Сарајеву свакодневно стижу пошиљке „хуманитарне робе“ са барутним пуњењем.

„Знам да је Шабан Салчиновић у мају два пута увезао у Сарајево коњове који су из луке Плоче у Хрватској превозили „робу“ набављену преко предузећа „Делбар“ у Плочама. У Сарајеву уско-

ро треба да уђе бивши министар унутрашњих послова у Изетбеговићевој влади Алија Делимуштафић, са задатком да у град увезе око 1.000 шлепера војне опреме, „плавим путем“ преко сарајевског аеродрома, којим се свакодневно у Сарајеву довози 20 до 30 камиона робе за војску“ - тврди Патовић.

Срби у српском Сарајеву су пушке замијенили попатама и умјесто ровова и траншеја окопавају баште, а у српску земљу се умјесто пешева спуштају сјемена. Српкиње скидају црне засторе и перу прозоре од ратне прашине. За то вријеме, у муслиманском дијелу града гомила се смртоносно оружје. Док свијет сазива мировне конференције, исламска пропагандна машинерија доларима својих ментора оснива фиктивне независне медије и шаље у свијет монтиране слике сарајевског пакла.

Сулејман Патовић је своју новинарску легитимацију платио 5.000 њемачких марака, а за потребе наоружања муслиманске војске у Сарајеву је основана цијела издавачка кућа „Сарајево тајмс“ за чијег је главног уредника постављен Алија Ресуповић, новинар некадашњих „Привредних новина“. Тобожији припадници „седме силе“ разаспати су по свијету да умјесто истине шире смрт - у име влаха.

Сарајевска прича Сулејмана Патовића започела је у рову који се налази уз аеродромску писту. „Посједовали смо у сваком рову три аутоматске пушке стране производње и један повачки снајпер. Ја сам два сата дневно дежурао на снајперу посматрајући аеродромску писту. Не сјећам се датума, било је то првог љета рата, пуцао сам на жену која је радила у башти. Остала је лежати у трави, а шта се с њом десило касније не знам“ - каже Сулејман.

СРНА је 8. јула 1992. године објавила вијест да је снајперским хицем из муслиманског упоришта на Бутмиру убијена Смиља Марковић, док је обављала пољопривредне радове у башти поред куће.

„Негдје око 10. јула 1992. године гађао сам из снајпера цивила на бициклу док је пролазио раскрсницу на Касиндолској улици. Видио сам када је пао и остао лежати, а послје је извјесног времена дошла су кола хитне помоћи и одвезла га у правцу Илице“ - наставља Сулејман.

Тог дана СРНА је објавила вијест о рањавању шездесетогодишњег Симе Перчевића који је сна-

јперским хицем из правца Бутмира погођен док се на бициклу кретао Касиндолском улицом у правцу Аеродромског насеља.

„Умјесто плате добијао сам по пакло цигарета дневно“ - без стида прича Сулејман.

ПУКОТИНЕ У „ФОЛИЈИ“

Незадовољан накнадом за обављени „посао“, након два мјесеца проведена у рову, Патовић је, према властитим ријечима, платио тедашњем команданту Сеју Хасибовићу 2.000 њемачких марака како би му омогућио путовање у Сплит.

„По повратку сам са 15 килограма дувана подмитио команду муслиманске војске у Сарајеву, а докторима Хајрудину Чоровићу и Нермини Витешкић два сам пет литара вискија и килограм дувана, те сам тамо ослобођен војске“ - објашњава Сулејман крај своје војничке и почетак каријере трговца оружјем.

Према његовом свједочењу, почетком априла 1992. године у Бутмиру је убијен Србин Перо Милетић, настањен у улици Бутмирска цеста, а убио га је момак са надимком Васо, брат извесног Кемала Мустајбеговића. Шура Омера Хелача, извесни Хукић, запослен као возач у пекарни, убио је Патовићу непознатог Србина у његовом стану у Храсници, како би на тај начин ријешио властити недостатак стамбеног простора.

За стотине несталих Срба у сарајевском насељу Бутмир, Сулејман Патовић не зна гдје су, ни како су завршили. Одвођени су, према његовим ријечима, са Србима из Храснице и Соколовић-колоније на копање траншеја у Сарајеву.

„У Бутмиру су сада остали само Зоран, којем не знам презиме, стар око 35 година, који је прије рата био таксиста, рапорџен првобитно у Прву чету, а сада у радни вод, и Марко Филиповић, стар око 60 година, по занимању молер, којег повремено ангажују за копање ровова“ - свједочи он.

Истина о дешавањима у муслиманском дијелу Сарајева почела је да се назире кроз пукотине на пластичној фолији УН која обавија град и која се истрошила за ове двије протекле ратне године. (СРНА)

Љерка ТЕРЗИЋ

ГЕНЕРАЛ РАТКО МЛАДИЋ
У ФРАНЦУСКОМ
„ЛА КРОА“

НАПАДНУТИ СМО НАЈСАВРШЕНИЈИМ ОРУЖЈЕМ

ПАЗИЗ, 10. јуна (Танјуг) - Командант Војске Републике Српске генерал Ратко Младић изјавио је данас у интервјуу париском листу „Ла Кроа“ да је „природно право Срба да одлуче с киме ће и како желе да живе“, а о томе ће се „када дође вријеме, народ прецизно изјаснити“. Истичући да Срби немају било шта против хрватско-муслиманског споразума „уколико је оријентисан према заједничком животу у миру“, генерал Младић је рекао да оно што је данас важно - то је зауставити рат, јер његово настављање није у интересу страна у сукобу. Додајући да „данас рата не би ни било“ да су Хрвати и муслимани жељели да

се споразумију са Србима“, генерал Младић закључује да је „сада немогуће мислити о једној заједничкој држави за све три стране“.

У коментару примједбе новинара - да међународна заједница неће признати двије државе у Босни и Херцеговини - генерал Младић износи констатацију да је „међународна заједница себи приуштила право да наметне солупције које су до сада проузроковале распад старе Југославије, која је била једна од земаља оснивача Уједињених нација“.

Оцјењујући да је српском народу рат „наметнут“ и да би консенквенце требало да снесе они „који су га испровоцирали“, генерал Младић

је рекао да српски народ и његови руководиоци не могу за рат да буду одговорни. „Бранимо нашу земљу, јер Босна је својевремено била потпуно српска. Послије геноцида у првом и другом свјетском рату ево гдје смо данас дошли - нагласио је командант Војске Републике Српске.“

Уз оцјену да Срби у Босни воде рат „националне одбране и слободе, а не освајачки рат“, генерал Младић каже да су „етничко чишћење“ муслимани започели против Срба у долини Саве још у марту 1992. године и то прије него што је рат избио. „Међународна заједница их није зато санкционисала. Били смо угрођени у нашим

насељима и живјели смо као у гету - нагласио је генерал Младић. Додајући да „медији пишу онако како су плаћени“, генерал Младић истиче да је истина да су Срби „нападнути најсавршенијим ратним средствима“ и да су истовремено „сатанизовани од стране штампе“.

Одговарајући на питање - да ли је спреман да се одазове уколико буде позван пред Међународни суд који би требало да суди за злочине почињене у рату у бившој Југославији - генерал Младић каже: „Уколико су Американци спремни да одговарају за оно што су учинили у Вијетнаму, Латинској Америци, у Африци, на Арпском полуострву и другдје, онда сам и ја спреман“.

РАТИШТА

ТАЛАСИ РАЗОРНИХ ГРАНАТА

● Муслиманске формације жестоке артиљеријске нападе изводиле из својих утврђења источно и југозападно од Добоја
● До сада најснажнија артиљеријска дејства муслиманске јединице испољиле на требавском ратишту ● На озренско-возућком фронту, на којем је било нешто мирније него претходних дана, муслиманске формације се оглашавале артиљеријом ● Српски браниоци на србобранском ратишту успјешно одбили два јача пјешадијско-артиљеријска напада непријатеља

БАЊАЛУКА, 10. јуна - Муслиманске снаге су у протекла 24 часа на већини ратишта, посебно у широкој регији Добоја, јаким снагама и употребом свог расположивог наоружања изводиле најжешћа офанзивна дејства по српским одбрамбеним положајима и цивилним циљевима сусједних сеоских насеља, те ујем подручју града Добоја, саопштава Информативна служба Првог крајишког корпуса ВРС.

Муслиманске формације су жестоке артиљеријске нападе изводиле из својих утврђења источно и југозападно од Добоја. Из правца Шикарца на Добој испалено је неколико артиљеријских пројектила да би током дана из више правца почев од 11,30 до увече Добој био у неколико таласа просто засипан разорним гранатама. Од посљедица гранатирања смртно је страдала Браница Митровић (17), а тешко су повријеђени Данијела Божић (13), Младен Лукић (23) и Славиша Павловић (26), док је више цивила лакше повријеђено. Истовремено према положајима на добојском ратишту појачана су непријатељска пјешадијска дејства дуж линија раздвајања, док су артиљеријским и тенковским пројектилима из правца Рајковаче, Савалине и Пејића непрестано угрожавани српски положаји од Пурачића до Хростове косе, западно од Добоја. Уз снажну артиљеријску подршку противник је са Бандере извео и два јача пјешадијска напада у рејону Мале и Велике Јапије. Међутим, одлучном одбраном и ефикасном ватром српских бранилаца, уз само неколико рањених српских бораца, непријатељски напади су заустављени а противничке снаге са великим губицима у људству присиљене на повлачење.

ТРЕБАВА НА УДАРУ

До сада најснажнија артиљеријска дејства муслиманске јединице су испољиле на требавском ратишту. Поред тога што су, у више наврата атаковали на сусједна српска насеља и уже подручје Добоја, уз употребу свог расположивог пјешадијског оружја, снажном ватром из правца Облића, Хаџића главице, Рудине и Шикарца нападале су српске положаје у рејону Бараковца, Беџа, источно и сјевероисточно од Добоја. Ради одбране положаја и заштите живота српских бораца српски браниоци Требава су узвратили истом мјером и убрзано ућуткали нападаче.

Муслимани су силовите артиљеријске нападе изводили и на теслићком ратишту. Најјачи напад је изведен на јужном дијелу ратишта гдје је из правца Малог Оборишта, Баништа и Велике Мањаче на српске положаје и насеља у рејону Козила испалено више минобацачких пројектила калибра 120 мм, те разорних граната из хаубица и других тешких артиљеријских оруђа, срећом без људских жртава. Слична дејства забиљежена су у рејону Ђурића брда, Змајевца и Брезовачке косе на источном дијелу ратишта те по више положаја и насеља сјевероисточно од Теслића. И на ове непријатељске нападе српске јединице су биле принуђене да одговоре свим расположивим средствима и да при том непријатељу нанесу велике губитке у живој сили и борбеној техници, док су на српској страни рањена четири борца.

На озренско-возућком фронту, иако је нешто мирније него претходних дана, муслиманске формације су се оглашавале артиљеријом. Тако су из правца Матузића, Мравића, Шија и Косове углавном минобацачким пројектилима калибра 120 мм угрожавале насеља Придјел, Швајрије, Поточане, Јабучић Поље и Трбук на које је пало преко 20 грана-

та при чему је поред знатне материјалне штете на објектима повријеђена једна жена. Нису била поштеђена ни насеља сјевероисточног дијела Озрена гдје је босфором најжеће угрожавано насеље Батиновићи, срећом без повријеђених мјештана. На возућком ратишту регистрована су посљедња 24 часа само повремени дејства из артиљеријских оруђа по српским положајима али без посљедица, због чега јединице ВРС нису имале потреба да одговарају. На влашићком ратишту муслиманске снаге су отварале ватру углавном пјешадијским наоружањем дуж цијеле линије раздвајања, стим да су најинтензивнија дејства била из правца Дуга и Бјељина, док су из правца Сочова, Влашке Громице и Турбета активни били и непријатељски снајперисти. На овом дијелу ратишта такође је уочено појачано концентрисање муслиманских снага, посебно у рејону Меокриња.

БРОВИНГОМ ПО СЕКУЛИПИМА

На србобранском ратишту током дана непријатељ је извео два јача пјешадијско-артиљеријска напада у рејону Варошлука те из правца Камењаша. Српски браниоци су успјешно одбили и ове муслиманске нападе наниевши при том нападачу знатне губитке у људству.

Ноћ и први јутарњи часови протекли су у сталним нападима муслиманских, али и хрватских снага из пјешадијског оружја и повремено минобацача на српске одбрамбене линије саопштио је - Прес центар Брчко.

У раним јутарњим часовима припадници тзв. армије БиХ из правца Лукића дејствовали су бровингом по Секулипима, што је прошло без посљедица по српске борце.

МОДРИЧА, ДВИЈЕ ГОДИНЕ ПОСЛИЈЕ ТРИ ПАКЛЕНА ДАНА

Послије двије године, јуче је означен знак опште опасности у Модричи. Муслиманске снаге су са градачачког ратишта из рејона Шкорића два пута гранатирале шире градско подручје. На град је испалено шест тенковских пројектила а од посљедица овог гранатирања два цивила су рањена: дјечак Златко Живковић те Зоран Војиновић који је задржан на хируршком одјељењу добојске болнице. Осим њих, још пет цивила је лакше рањено и указана им је лекарска помоћ у модричком Дому здравља. Иначе, ово је трећи дан како сеузастопно гранатира Модрича. Материјална штета на стамбеним и пословним објектима је знатна. Напади непријатеља из свих расположивих средстава на овом ратишту трају на читавој линији раздвајања а најинтензивнији су на западном дијелу ратишта у рејону Беговог брда, Пожарика, Новалића и Кречана.

Јединице Хрватског вијећа одбране и Хрватске војске око 24 часа испалили су 9 минобацачких граната калибра 82 мм из Матића по Човић пољу, 8 км југозападно од Орашја. Причињена је мања материјална штета. Припадници ВРС нису узварали на ову ватру.

На градачачком фронту ноћ је протекла релативно мирно.

Муслиманске снаге на мајевичком ратишту су протекле ноћи из својих упоришта у Нахријоцима и Дријенчи, 6 километара сјеверно од Лопара, испалиле неколико минобацачких пројектила калибра 82 милиметра на српске положаје у селима Јабланица и Пипери - саопштили су српски војни извори у Бијељини.

ИНСПЕКТОРИ О ФИНАНСИЈСКОЈ ДИСЦИПЛИНИ

ОСТАВКЕ ЗА НЕРАД

● Утврђени нови закључци контролно-инспекцијских и надзорних органа, а за оне који их не реализују од Народне Скупштине ће се затражити оставке

БАЊАЛУКА, 10. јуна - О финансијској дисциплини, уплати пореза и доприноса и неким проблемима у реализацији програма реконструкције монетарног система на састанку у Бањој Луци разговарали су данас представници државних органа који се баве контролном, инспекцијском и надзорном функцијом.

Закључци са прошле сједнице овог скупа и сарадња свих тих органа, прије свега у циљу сузбијања криминалитета, изазвали су и данас најжешћу полемику. Констатовано је да се не зна судбина многе робе коју су цариници, инспектори, финансијски полицајци, војна и цивилна полиција и девизни републички инспектори одузели у поступку контроле. Закључено је да сви ти органи свој посао морају радити у складу са законом, што значи одузету робу, новац и средства предавати надлежним државним органима, како не би дошло

до отуђивања тих производа и средстава.

- Мисмо данас разговарали о реализацији закључака са наше прошле сједнице, о сарадњи контролно-инспекцијских и надзорних државних органа како би се уочени проблеми што прије превазишли. Формирали смо и посебан оперативни тим који ће контролисати пословање свих правних лица у Републици, каже Петар Марковић, министар финансија у Влади Републике Српске.

Учесници састанка су усвојили нове закључке о свим спорним питањима, утврдили рокове и извршиоце. За оне који не буду извршавали задатке, како рече генерал-мајор Богдан Суботић, на некој од наредних сједница републичког парламента тражиће оставку.

В. ДУБОЧАНИН

МИЛАН МАРТИЋ:

САМО ЦЈЕЛОВИТО РЈЕШЕЊЕ

БЕОГРАД, 10. јуна (Танјуг) - Предсједник Републике Српске Крајине Милан Мартић, изјавио је у разговору за најновији број београдског недељника „Интервју“ да би у хрватско-крајинске преговоре требало директније да се укључе копредсједници конференције о бившој Југославији.

„Сматрамо да се рјешење мора тражити у склопу цјеловитог рјешења кризе на просторима бивше Југославије. Хрватска би, наравно, хтјела да она одређује услове и начин преговора и да проблем постави на некакав локални ниво“, рекао је Мартић.

„У досадашњим контактима замјеници копредсједника конференције о бившој Југославији само су преносили хрватске ставове и захтјеве и нама је практично остављено да то прихватамо или одбацамо. Мислим да је постало јасно како таква врста посредо-

вања не може дати жељене резултате“, истакао је Мартић.

Говорећи о садржају разговора и шансама да се у преговорима разријеше проблеми хрватско-крајинских економских односа, Мартић је рекао да за то постоје реални изгледи, али само ако се они поставе на равноправне основе.

Равноправност за нас значи, прије свега, да се укине Резолуција 820 Савјета безбједности, јер нема смисла разговарати о отварању саобраћајница и телекомуникација у условима када се РСК налази у потпуној економској блокади.

„Уколико је међународна заједница уистину заинтересована за миран расппет кризе на просторима бивше Југославије, убрзаће развој започетог мировног процеса укидањем помену-те резолуције“, рекао је предсједник Мартић.

У БИЈЕЉИНИ СА ИЗБЈЕГЛИМ СРБИМА ИЗ ТУЗЛЕ

ЖИВОТ ПОЧИЈЕ ОВДЈЕ

● Дошли су без ичга, али срећни што су успјели изаћи из муслиманског пакла у Тузли

БИЈЕЉИНА 10. јуна - Коначно су угледали свјетло слободе. Након тромјесечног чекања муслимани из Тузле дозволили су им да пређу на српску страну. Размијењени су синоћ, у Шаторовићима, на обронцима Мајевице, њих 320, искључиво српске националности. Донијели су у рукама сву имовину.

Али, нико за тим не жали. Једно је битно-извукли су живу главу. О животу у граду пакла, нерадо говоре. Желе да то што прије забораве и закораче у нови живот.

Ранка Божић - Цвијетковић, 65-годишња старица, само одмахује руком када је неко упита о животу у Тузли посљедњих мјесеци.

Остала сам без ичга. Моје дојучерашње комшије муслимани прво су ме отјерали из родних Завидовића, гдје сам имала кућу. Сада сам изгубила и мукот стеничан стан у Тузли. Јер, тамо живота за Србе - нема. То се осјећа на сваком кораку. Као да сам ја неком крива, па ми нису дозвољавали чак ни да се слободно крећем. Дане и дане сам проводила у стану, безхране. Већ сам била на измаку снаге. Али, све би се издржало да мене и мужа нису стално легитимисали и претресали нам стан. А, о осталим провокацијама и малтретирањима не могу ни да гворим. То је ужасно... Младима, је ипак, лакше. Снажи ће се некако, зарадити за кору хљеба, али шта

лемо нас двоје - говори Ранкин муж Душан. Наше је при крају, а немамо никога ко би нас прихватио и бринуо се о нама. Али, кажем, нек сам само међу српским народом. Међу својима. Људи ће помоћи.

У то је убијена и већина других размијењених Тузлака. Томе је допринио и синоћни дочек Бијељинаца. Топло стисак руке и ријечи добродошлице за њих су значили много више од материјалних вриједности које су им остале.

Многи су након двогодишње одвојености поново угледали своје најмилије. Радост, али и шок, за оне који су их дочекали. То више нису она ведрa лица људи који их се сјећају од прије рата. Вишемјесечно глдовање и физичко малтретирање учинили су своје.

Једна госпођа, која не жели да јој се име помиње у новинама, када је угледала свога мужа није могла да вјерује властитим очима. Млади човек који је остао у Тузли дошао је као старац. Само кост и кожа.

Брачни пар Марић иза себе је оставио 33 године рада и живота у Тузли. У Бијељину су донијели само двије омање торбе. Више им нису дозволили.

Сви они ће живот почети од нуле. Међу својима у миру и слободи.

С. УДОВИЧИЋ

ФАРСА ОКО ЕМБАРГА НА ОРУЖЈЕ

КЛИНТОН ДРУМОМ, КОНГРЕС ШУМОМ

● Одлука Доњег дома америчког Конгреса о једностраном укидању ембарга на увоз оружја муслиманима, чак и ако добије потврду у Сенату и потпис председника Клинтона, неће суштински промијенити однос снага на терену. Оружје и досад неометано стизало у Босну преко Хрватске из исламских земаља, што ни за Американце није тајна

ЊУЈОРК, 10. јуна - Декларативно залагање америчког председника Клинтона за укидање ембарга на увоз оружја муслиманима у бившој Босни, уз једно велико „али“, вратило му се попут бумеранга. Доњи дом Конгреса схватио је у четвртак буквално његову жељу и гласао за укидање ембарга, али без оног „али“, то јест без сагласности европских савезника и Савета безбједности.

С обзиром на то да је Сенат прошлог мјесеца гласао за једнострано укидање ембарга, али и за амандман којим се од Клинтона прво тражи да добије савезничку сагласност, Клинтон може да се нађе у ситуацији која би могла да има значајне реперкусије на домаћем, а још више на међународном плану.

Наиме, ако се Сенат на „поправном испиту“ испетља из Форсокава у који је ушао првобитном двосмисленом одлуком и јасно се определио за једнострано укидање ембарга, Клинтон ће бити у прилици или да се сагласи, или да уложи вето. У првом случају, био би то путоказ земаља чланицама УН да бирају који ембарго ће да поштују, а који не, укључујући и санкције против СР Југославије. Уложи ли, пак, вето, биће поново,

И једно и друго може да има и те како озбиљан утицај на исход следећих председничких избора 1996. године, на којима ће Клинтон, вјероватно, тражити други мандат, а није искључено да му се за противника на републиканској листи појави главни муслимански лобиста, заговорник укидања ембарга и стране интервенције - сенатор Роберт Дол из Канзаса.

Једнострано одлука о укидању ембарга би, у најмању руку, захладива односе између европских савезника и Вашингтона, а да не говоримо о Русији, а врло вјероватно би довела и до повлачења француских и британских мировних снага из бивше Босне.

Да би избјегао непријатности на својој европској турнеји, Клинтон је, тврде амерички коментатори, тражио одлагање гласања у Доњем дому, у чему је и успио. Међутим, очигледно није могао да утиче на крајњи исход, јер ствари су се „отеле“ из руку.

Према писању „Њујорк тајмса“, Клинтон је рекао француском премијеру Едуарду Баладиру да европски савезници и Америка треба да израде мапе за подјелу Босне према формули 51-49 и одреде казнене мјере за оне који то не прихвате. „Казна“ за муслимане било би евентуално укидање санкција Србима, а за Србе, вјероватно, нови ултиматуми и евентуално бомбардовање.

Имајући у виду америчку приврженост „квалитету територија“ за муслимане и њиховој активној улози у стварању муслиманско-хрватске федерације која је себи у Бечу исцртала мапе по којој би јој припало 58 одсто босанске територије, само наивни могу у Клинтоновој „иницијативи“ за укидање санкција Србима наћи утјеху.

У функцији застрашавања и притиска на Србе је свакако и најновија одлука Доњег дома Конгреса. Више од тога, она је, вјероватно, у функцији минирања Клинтона и јачања Долових председничких амбиција.

Имајући у виду чињеницу да Американци добро знају да у Босну стиче оружје из Ирана и других исламских земаља преко Хрватске, и да се тамо, од почетка рата, бори мањи или већи број

МУСЛИМАНИ ОДУШЕВЉЕНИ

Босански муслимани поздравили су у четвртак увече одлуку Представничког дома америчког Конгреса да председнику Клинтону нареди укидање ембарга на увоз оружја, јавља Ројтер.

„Нисмо очекивали овако значајну и велику побједу“, рекао је председник муслиманске владе Харис Силајић у изјави за Радио-Сарајево непосредно након што је Представнички дом гласао са 244 гласа за и 178 против укидања ембарга.

Ројтер констатује да је ова одлука донијета упркос чињеници да је управо постигнут договор о новом прекиду ватре и да су мировни преговори у току.

У изјави Радио-Сарајево Силајић је рекао да се ради о унклатералном укидању ембарга и да на то Савет безбједности Уједињених нација више нема никакав утицај.

Ројтер преноси и оцјену једног неименованог функционера Срба у Босни да „ова одлука неће помоћи мировном процесу“ и да ће босанским муслиманима „само дати лажни осјећај сигурности“.

Иако је сувише рано за прва разговарања, за многе неочекивани, исход гласања у Представничком дому, с правом се поставља питање није ли и то само дио америчке двоструке игре у Босни и вид притиска на међународну заједницу да се активније ангажује у корист муслимана и да „уцвијељеној страни“ у босанском рату обезбиди што „квалитетније“ територије при, евентуално, коначној подјели бивше Босне.

муцахедина, ствар је, можда, најбоље сумирао један амерички новинар, који је пронашао у суштину „босанских игара без граница“.

„Што се Караџић већ једном не појави на Си-Ен-Ену и затражи укидање ембарга на увоз оружја муслиманима, да се коначно прекине та фарса“, рекао је овај представник „седме силе“.

Вјекослав РАДОВИЋ

ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ АМЕРИЧКОГ КОНГРЕСА ИЗГЛАСАО УКИДАЊЕ ЕМБАРГА НА ОРУЖЈЕ МУСЛИМАНИМА

ЈЕДНОСТРАНА ОДЛУКА

ЊУЈОРК, 10. јуна (Танјуг) — Представнички дом америчког Конгреса изгласао је јуче укидање ембарга на увоз оружја босанским муслиманима. Ова одлука треба, међутим, још једном да буде потврђена у Сенату, а и председник Клинтон може да уложи вето.

Послије гласања у Доњем дому Конгреса, у коме су се 244 посланика изјаснила за укидање ембарга, а 178 против, демократа Ли Хамилтон, председник Комитета за спољнополитичке односе, поднио је амандман којим се од председника Клинтона тражи да уместо једностраног укидања ембарга још једном покуша да издејствује сагласност европских савезника.

Представнички дом Конгреса је, међутим, одбио Хамилтонов приједлог са 181 гласом за и 242 против.

Ова одлука је, по свему судећи, изненадила и многе америчке коментаторе и самог Клинтона, који нису очекивали тако снажну подршку једностраном укидању ембарга у Представничком дому.

Сенат је на своју иницијативу прошлог мјесеца такође гласао за једнострано укидање ембарга 51-49, да би одмах потом, истим односом гласова, изгласао амандман којим се захтијева сагласност савезника, што је довело до својерсне пат-позиције. Ово питање ће се зато поново наћи на дневном

реду Сената, прије него што дође ред на Клинтона да потпише одлуку или уложи вето.

Као што је познато, Клинтон се јавно залаже за укидање ембарга, али не жели то да учини једнострано, без сагласности европских савезника и Савета безбједности, гдје међу великом петорицом, уз изузетак САД, који имају право вета не постоји расположење да се укине ембарго.

Клинтон је, како тврде амерички коментатори, тражио одлагање расправе у Доњем дому до завршетка своје европске турнеје у жељи да не дође до отвореног разлижења између САД и европских савезника. Он је у четвртак послао на Капитол хил министра одбране Вијема Перија, начелника Генералштаба Цона Шаликашвилија, државног подсекретара Строба Талбота и амбасадорку у УН Мадлен Олбрајт да побарају против једностраног укидања ембарга.

„Акција“ Сједињених Држава за (једнострано) укидање ембарга зауставила би мировни процес и уништила јединствени приступ који смо ми, наши савезници и Руси настојали да постигнемо“, рекао је Клинтон у писму упућеном Хамилтону.

„Једнострано акција САД подијепаће НАТО и завадити нас са Русијом“, рекли су у четвртак конгресменима у заједничком апелу представници администрације.

БОРИС ЈЕЉЦИН

ИЗВЈЕСНЕ РАЗЛИКЕ

МОСКВА, 10. јуна (Танјуг) - Председник Русије Борис Јељцин изјавио је да Русија и Сједињене Америчке Државе имају „неколико различит приступ рјешању конфликта у бившој Босни“.

Руски председник није прецизирао у чему су разлике у прилазу, али је очигледно имао у виду одлуку америчког Конгреса о укидању ембарга на увоз оружја муслиманима у Босни.

Упитан данас на конференцији за новинаре у Кремљу каква ће бити његова реакција поводом такве одлуке америчког Конгреса, Борис Јељцин је дао индиректан одговор. Он је рекао да ће се ускоро сусрести са америчким председником Билом Клинтоном и да ће разговарати и о том питању. Стално смо у контакту о том проблему - рекао је Борис Јељцин. Он је подјестио да је недавно телефоном разговарао са Билом Клинтоном и да је током тог разговора и о томе било ријечи.

АНГОЛА

ГРЕШКОМ УБИЈЕНО 89 УЧЕНИКА

ЛУАНДА, 10. јуна - Ратни авиони анголске војске грешком су бомбардовали једну школу у близини мјеста Ваку Кунго и том приликом убили 89 ученика, јавља агенције позивајући се на владине изворе.

У саопштењу оружаних снага кеже се да су ваздухопловне снаге издале наређење о извођењу операције око 50 километара изван Ваку Кунго.

„Мислећи да се ради о одређено наведеном циљу, пилот је извео уговорену акцију, погодивши грешком школу у тој области. Резултат овог ненамјерног инцидента било је убиство 89 ученика и рушење школа“, каже се у саопштењу.

Оружане снаге изразиле су дубоко саучешће породицама настрадалих дјеце.

И ДАЉЕ СПОР У
ЕГЕЈСКОМ МОРУ

ГРЧКА ОДБИЛА АМЕРИЧКИ ПРИЈЕДЛОГ

● Карлос Папуљас Ворену Кристоферу: Сједињене Америчке Државе не би требало да се мијешају у национална питања Грчке

АТИНА, 10. јуна (Танјуг) - Грчка је одбила приједлог Вашингтона да њени војни авиони који контролишу грчки ваздушни простор изнад Егејског мора не носе ракете „ваздух-ваздух“ и друго оружје.

Овакав одговор званична Атина је дала америчком државном секретару Ворену Кристоферу, који је синоћ у разговору с грчким министром иностраних послова Карлосом Папуљасом у Истанбулу поново покренуо питање разоружавања авиона грчког ратног ваздухопловства који чувају наведени простор.

Папуљас је, како данас извјештавају грчки медији, рекао Кристоферу да Сједињене Државе не би требало да се мијешају у национална питања Грчке.

Амерички приједлог је овдје дочекан с великим незадовољством, прије свега због тога што се такав корак Вашингтона тумачи као подршка политици Турске, која је, према овдашњим оцјенама, крива за стварање новог таласа напетости у спорном подручју.

Приједлог Вашингтона о разоружавању грчких авиона само је „долио уље на ватру“ у Папуљасовим разговорима с турским колегом Хикметом Четиним на маргинама министарског састанка НАТО-а у Истанбулу.

Врућа тема оних разговора била је управо ново заоштравање у односима двају сусједа због изјаве турске премијерке Тансу Чипер да ће се турске трупе искрпатити на грчка острва у Егејском мору ако Грчка прошири своје територијалне воде са садашњих шест на 12 миља.

Ту изјаву је прије два дана на насловној страни објавио турски дневник „Милијет“, али је Четин рекао да су новине извукле из контекста премијеркине ријечи изговорене на приватној вечери прије неколико мјесеци. Међутим, сам Четин је поновио да ће Турска као акт агресије сматрати покушај Грчке да прошири територијалне воде на 12 миља.

ИНТЕРВЈУ "ГЛАСА СРПСКОГ":

ПРОФ. ДР МАРКО РАЈЧЕВИЋ,
ПРЕДСЈЕДНИК ОПШТИНСКОГ
ОДБОРА СРПСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ
СТРАНКЕ (СРПСКИХ ЗЕМАЉА)
БАЊА ЛУКА

ШИЛ

- ЈЕДИНСТВЕНА ДРЖАВА

● Српској демократској странци приговара се да није на најбољи начин водила унутрашњу политику државе која је у непосредној ратној опасности, практично у рату. Међутим, намјерно се превиђа (а то раде опоненти, ванпарламентарна опозиција која није учествовала на изборима 1990. године, странке које су основане у току рата) крупна чињеница да је Српска демократска странка, као национални покрет, организовала народ да се супротстави непријатељу. Укинула је старе подјеле на лијеве и десне, на партизане и четнике, што сматрамо својим најкрупнијим доприносом. Али, одређене странке данас покушавају да нас поново подијеле. Српска радикална странка тако преузима ореол четништва, као што се СПС јавља као заштитник партизанског, такође српског покрета у току другог свјетског рата.

Никола ГУЗИЈАН

Проф. др. Марко Рајчевић рођен је 10. јуна 1953. године у Госпићу, а његова породица је поријеклом из Дивосела. Завршио је правни факултет у Докторурао је 1989. године. Данас је наставник трговинског права и професор на Правном факултету у Бањој Луци. Предаје и право на Економском факултету.

Септембра 1993. године дошао је на мјесто председника Општинског одбора Српске демократске странке Бања Лука. Ожењен је. Отац двоје дјеце (кћерка и син).

● Гдје се данас налази Српска демократска странка у Бањој Луци, које су јој активности и домети?

- Овај Општински одбор је као дио Српске демократске странке састављен од људи који су квалитетни и сигурно могу доста да ураде. Окрећемо се не форумском него раду на терену. Снимамо стање у мјесним одборима и извршили смо већ неке промјене. Циљ је освајања странке и покретања рада мјесних одбора, пошто је извјесно вријеме рад странке био замрзнут на терену. Једном мјесечно друштво састанка са председницима мјесних одбора и то је оно што побољшава квалитет рада. Постоје извјесне тешкоће, стога што је један број председника мјесних одбора на ратишту. Уосталом, велики број наших чланова ангажован је на ратишту, тако да ће квалитет рада странке сигурно доћи до изражаја тек кад се ти људи врате. Потребно нам је њихово искуство и идејна одређеност за странку, тако да у том смислу очекујемо бољу сарадњу, те помоћ људи који су у последње вријеме изабрани за председнике мјесних одбора. Оно што је битно, јесте да је рад Општинског одбора базиран на тематским састанцима. На њима смо разматрали низ значајних проблема, прије свега функционисања извршне власти, међусобне сарадње органа Министарства унутрашњих послова, правосудја. Разматрали смо и информисање, а посебну пажњу обратили смо на питање статуса бораца, породица погинулих ратника. То је предмет наше сталне пажње. Осим тога, разматрали смо и низ привредних тема.

● На који начин сте закључке са тих скупова уводили у живот?

- Код надлежних органа Министарства одбране инсистирали смо да се обрати пажња на дезертере, дакле на људе који избјегавају војну обавезу, који се не одазивају позивима. У том смислу смо направиле и одговарајућу сарадњу са тим органом и циљ нам је да се упуте на фронт они који се крију иза којекваких папира. Дакле, једноставно желимо да избјежемо приговоре да је рат за неког брата, како то каже народ. Разматрали смо проблематику и статус пензионера, социјални статус тих људи, као једне од најугроженијих категорија. Питање је, пак, колико можемо са овог нивоа ту нешто да промијенимо. Упућивали смо низ приједлога и Главном одбору, а преко посланика смо инсистирали да се та питања ставе на дневни ред Народне скупштине. Предлагали смо и Влади рјешавање тих питања. Одбор је заинтересован да се питања значајна за живот овог града и државе системски ријеше. Посебно смо инсистирали на појачаном раду органа Министарства унутрашњих послова. У последње вријеме, могу да констатујем, видан је квалитетнији рад полиције. Ниво криминала је у последње вријеме смањен у односу на предратни.

Једном ријечју, осјећа се да држава ипак функционише у овом граду.

● Општински одбор Српске демократске странке српских земаља у Бањој Луци је најмногбројнији у Републици Српској. Колико има утицаја у странци? Познато ми је да је неколико састанака Главног одбора иницирано из Бање Луке.

- Сједницама Општинског одбора присуствују чланови Главног одбора и обавезно се позивају, што усменим што писменим путем, иницирамо састанке и постављамо питања за дневни ред Главног одбора, али сматрам да то треба да постоји што тјешња и интензивнија сарадња. Очекујемо то од чланова Главног одбора. Мислимо да Главни одбор треба да ради боље, односно да се чешће састаје и да више утиче и на Владу и на Скупштину.

● На који начин Ви, као председник Општинског одбора, комуницирате са осталим странкама у Бањој Луци и која овлашћења имате?

- Па, моја су овлашћења, овлашћења председника Општинског одбора. Овдје ми се често обраћају странке са нивоа главних одбора и упућују ми писма о сарадњи и тако даље. Мислим да је велика штета што се овдје присуство Главног одбора наше странке не осјећа интензивније. Мислим да ће то бити премошћено јер се планира да у новим просторијама странке у Бањој Луци буде детаљан извршни, односно Главног одбора СДС-а. Биће то прилика за интензивнију сарадњу Главног одбора са осталим странкама које дјелују на овим просторима.

● Занимљиво је то да се многе странке са националном опцијом а и са грађанском, условно речено, увелико припремају за изборе. Рецимо, Социјалистичка партија Србије у Републици Српској, тако се званично зове, у изјавама својих челника говори да су избори близу. Такође Српска радикална странка неколико је пута у последњих пола године захтијевала чак и изборе у Републици Српској. Шта се о томе зна у СДС-у и хоће ли бити избори?

- Избори ће сигурно бити, али нисам склон вјеровати да избори треба да буде док је рат, односно стање непосредне ратне опасности. Мислим да би избори у ситуацији у којој се налази Република Српска значили додатно политичко и свако друго оптерећење по државу. Мислим да нам треба више националне толерантности и стрпљења. У последње вријеме, у изјавама представника других странака, доминира захтјев да избори буду што прије. Сигурно је да не бјежимо од тога, али смо убијеђени да у ратним условима на то не треба ићи. Ми знамо са каквим се проблемима сада сусрећемо, а ако бисмо још изашли на изборе, водили кампању и наступали са програмом, то би једноставно значило подјелу и народа и Војске, што у овом тренутку свакако не би било пожељно. Хоћемо те изборе? Хоћемо да то буде што прије, али не прије краја рата.

Српској демократској странци приговара се да није на најбољи начин водила унутрашњу политику државе која је у непосредној ратној опасности, практично у рату. Међутим, намјерно се превиђа (а то раде опоненти, ванпарламентарна опозиција, опозиција која није учествовала на изборима 1990. године, странке које су основане у току рата) крупна чињеница да је Српска демократска странка, као национални покрет, организовала народ да се супротстави непријатељу. Укинула је старе подјеле на лијеве и десне, на партизане и четнике, што сматрамо својим најкрупни-

јим доприносом. Али, одређене странке данас покушавају да нас поново подијеле. Српска радикална странка тако преузима ореол четништва, као што се СПС јавља као заштитник партизанског, такође српског покрета у вријеме другог свјетског рата.

● Да ли ће сада Српска демократска странка, као велика организација која је много учинила за српски народ, својим политичким ангажманом успјети да те поновне подјеле сабере на прво мјесто, да практично кажемо да нема ни једних ни других?

- Ми смо у Приједору добро урадили кад смо запалили свијеће на споменику Младену Стојановићу. Били су и то наши српски борци, без обзира на то чему су стремили, која их је идеја водила. Наш је циљ да, једноставно, ујединимо српски народ. Искористили смо историјски тренутак да извршимо помирење историјских сукоба, а наши непријатељи управо играју на ту карту. На вријеме смо то осјетили. У Српској демократској странци су и бивши комунисти и бивши четници. Значи, прије свега људи којима је интерес властитога народа на првом мјесту. Хоће ли се и друге српске странке борити против свих могућих подјела које разарају биће српског народа? Мислимо да, ако се постигне тај циљ близу смо крајњег циља. Значи, до заокруживања државне територије и стварања јединствене државе у којој ће живјети сви Срби; провођења идеје господина Милошевића да сви Срби живе у једној држави.

Што се тиче унутрашње политике - сигурно је да стоје неки приговори које нам упућују. И гријешили смо. Хтјели смо, почев од прве, до ове друге Владе, да у њу поставимо људе који нису само припадници СДС-а. Чак је већина чланова у Влади нестраначки оријентисана, односно чланови су неке друге странке. Отуд не стоје приговори да је СДС монолитна партија, да хоће монопол над влашћу и тако даље. Сада ћемо покушати, мислим да сенатоме ради, да једноставно формирамо Владу само од чланова наше странке и да иза те Владе стојимо. Дакле прихватићемо и ту одговорност. Мислимо, значи, да се на питању унутрашње политике може учинити много више.

● Из извјесних кругова из Републике, али и Србије и Југославије, чују се приговори да власт у Републици Српској није ни легална ни легитимна. Стиже то баши из приватничких кругова. Као правник, шта мислите о томе?

- Ако је држава легална и легитимна, а мислим да Република Српска то јесте, онда је сигурно и власт која оличава ту државу. Дакле, не може бити држава легална, а власт нелегална. Јер је једно с другим повезано. Нелегална и нелегитимна власт - легална држава. Једно и друго је потпуно повезано и скопчано, те такви приговори сигурно не стоје.

● Рекли сте да Српска демократска странка не рачуна ускоро на изборе. Међутим, све остале странке се за њих припремају. Шта на том плану ради СДС?

- Рекао сам да су и нама циљ ти избори. Хоћемо кроз њих да видимо колико је повјерење народа да колико наш кредибилитет. Да ли смо га потрошили или учарстили? Предузећемо неке мјере у смислу материјалног и кадровског јачања. Маркетиншки ћемо више радити на властитој промоцији. Радићемо и на јачању устројства власти, јер се ту показујемо народу. Треба народу да прикажемо у предизборној кампањи шта намјеравамо даље да урадимо. Опозицији је сад лакше јер је у ситуацији да само указује на наше грешке. Таквих грешака нормално имамо, али сигурно ћемо радити на томе да их исправимо.

Значи да ћемо инсистирати на томе да се створи истински правна држава, да се та држава осјети међу народом, да створимо ситуацију у којој ће појединац имати осјећај и имовинске сигурности, те могућности дјеловања у привреди.

Потом ћемо ући у процес приватизације. Не на онај начин који нам импутирају - на хајдучки начин. Сигурно ћемо створити правне основе за регуларан пренос државне у приватну својину, који треба да се одвија на основу норми у којима ће бити елиминисани сви субјекти који сметају да

се тај процес објективно одвија онако како је то економски и социјално прихватљиво. Прије свега тај процес треба да буде праведан и свако у њему треба да нађе мјесто.

● На просторима Републике Српске у последње вријеме одвијао се процес који се зече у СДС-у, а иницира сукоб са СДС-ом. Види се то у изјавама челника, не само у Републици Српској. Рецимо, Иванца Перчевић је рекао да се дешава процес приватизације, а то тако неће ићи јер наш народ је ближи идеји социјалне правде, што значи Социјалистичке партије. Пошто је СДС у својим начелима практично социјалдемократска странка, значи на линији данас водећих странака у Европи, чини ми се да његова примједба не стоји, као што не стоји сукоб СДС-а и СДС-а. Шта ви мислите о томе?

- Мислим да тај сукоб сигурно није потребан. Ми смо у крајњој линији монетарно повезани са Савезном Републиком Југославијом. Дакле, постоји јединствен економски систем. Имали смо и заједничког кандидата у Српској Крајини за председника. Мислим да нам тај сукоб ни сада ни у будуће није потребан. Што се тиче процеса приватизације, он се овдје не одвија. Нико ко је сад некакав власник "пословног простора", ко је нелегалан власник, не може да рачуна да ће то бити у вријеме које ће доћи. Заправо, тај процес код нас се није ни почео. Све што се одвија јесте изнајмљивање пословног простора, то јест само питање закупа, а није питање својине. Више пута смо иницијали да нема отварања процеса приватизације док траје овакво стање. Тек кад се рат заврши, можемо процес почети на законски предвиђеним основама.

● А шта је са СДС-ом?

- У сваком случају замјерам СДС-у и више него што треба да замјерам. СДС каже, у ствари њихов челник, да је СДС у Републици Српској схватио СДС овдје као непријатеља, а не као ривала. Колико ја знам, нигдје из изјава ниједног челника СДС-а српских земаља таква критика није упућена.

● Да ли се ту намјерно иницира одређени сукоб?

- Мислим да је ријеч само о појединцима. Не могу да схватим то као интерес СДС-а. Наишао сам на изјаву да је процес јединица унутар те странке завршен. Међутим, челници из Републике Србије кажу да процес није завршен. Једноставно, то је изјава појединца, а не цијеле партије, тако је то тумачим. Мислим да о том сукобу са СДС-ом с наше стране нема ни говора. Ми СДС не просторима РС доживљавамо и као противника и као ривала, али сигурно тај сукоб с наше стране нема основа, нити смо ми, било ко, у изјавама оптуживали за нешто СДС Србије, односно Републике Српске, нити је било повода за то. У овом тренутку то нам сигурно није потребно. Када дођу избори и почне предизборна кампања, онда ћемо сви бити у ситуацији да некога за нешто оптужујемо и све то у некаким регулама фер предизборне кампање.

ДР ВЛАДИМИР ЛУКИЋ:

РЕАЛНИ ЗАКОНИ ЗА НОВУ ДРЖАВУ

На свом посљедњем засједању Народна скупштина Републике Српске усвојила је тридесетак закона и још неколико нацрта закона који ће много значајно за правну и за политичку стабилизацију Републике.

Др Владимир Лукић, председник Владе Републике Српске, за „Глас српски“ прокоментарисао је чињеницу да су ти закони усвојени:

— Народна Скупштина Републике Српске имала је у оквиру законодавне активности на разматрању неколико законских пројеката од посебног значаја. Наглашавам да је ова активност Скупштине стална јер смо у изградњу државе ушли с наслијеђеним прописима СФР Југославије и Соција-

листичке Републике Босне и Херцеговине. Тешко је рећи које подручје живота захтијева хитније промјене прописа који су преузети, а нису изражавали нити стварност нити нашу пројекцију државе коју градимо — каже др Лукић.

— Са овог засједања можемо по значају издвојити законе који регулишу врло важне аспекте друштвеног живота. То су, прије свега, закони о територијалној организацији у локалној самоуправи и закон о државној управи којима се рјешава устројство и функционисање саме државе. Затим, то су закони који представљају дио привредног система као што су закон о шумама или закон о платном промету, те закони ко-

Стална законодавна активност Скупштине: др Владимир Лукић јима се регулишу врло важне друштвене дјелатности — закон о универ-

зитету и закон о издавачкој дјелатности. Такође су разматрани и пројекти неких закона који захтијевају шире расправу због њиховог значаја за Републику Српску. Стога нас у наредном периоду очекује доношење или доградња низа закона системске природе који захтијевају пуно ангажовање свих политичких и стручних снага укључених у њихово обликовање. Ефекти ових законских аката оствариће се њиховом примјеном и тада ћемо бити у прилици да оцијенимо и њихову ваљаност — рекао нам је

др Владимир Лукић, председник Владе Републике Српске.

МИНИСТРИ О НОВИМ ЗАКОНИМА

Са наміјером да што боље своје читаоце упозна са садржајем закона усвојених на посљедњем засједању Народне скупштине Републике Српске, у наредних неколико дана саговорници „Гласа српског“ биће ресорни министри у Влади Републике Српске који ће подробије објаснити поједине законе.

НАКОН ДОНОШЕЊА ЗАКОНА О ШУМАМА

ШУМСКО БЛАГО У РУКАМА НАРОДА

● Они на чијем подручју се налази шума одлучиваће о томе како ће се шумским благом газдовати, колико и на који начин ће се сјећи, пошумљавати

Љиљана БОЖИЋ
Снимко Р. ОСТОЈИЋ

На посљедњем засједању Народне скупштине међу законима који су усвојени је и закон о шумама. Шта тај закон значи за Републику Српску за „Глас српски“ го-

вори др Боривоје Сендић, министар за пољопривреду, шумарство и водопривреду, у Влади Републике Српске.

— Закон о шумама је у ствари закон који регулише однос човјека и шума. Тај однос је, да се тако изразим, инкопактибилан. Људи би

хтели да што више имају дрвета, да га искористе, посијеку, окористе се. За шуму као једну биолошку заједницу, било би најбоље да људи немају толико утицаја на њу. Значи, у закону се то рјешава тако да се регулише да шуме остану добре, а и да људи имају што више користи. Због тога је тај закон некада успјешан а некад мање успјешан. Или боље речено, некада је мање успјешан, а некада је још мање успјешан — каже министар Сендић.

Нестајања шума на свијету је евидентно и поред стотине закона који су донијеле све државе, њих око 200. Република Српска има 43 одсто површине под шумом. Европа има просјечно 28 одсто, а око тог постотка се много не иде горе или доље, осим у нашем

случају и у случају скандинавских земаља. Шта ново доноси овај закон, у односу на претходне?

— Сви ти закони настојали су да ријеше однос човјека и шуме, и посредничку улогу државе. У том погледу некад су се приближавали вољи народа, а некад су били строги и удаљени од потреба свијета који је живио на тим просторима. Овај наш закон сада би хтио да сачува шуме, да их унаприједи, да им омогући добар развој под надзором стручњака и исто вријеме да омогући нашем народу да се користи шумама. Какав је све корист од шуме? То је испаша, сјеча шуме, кориштење споредних шумских производа. Закон у ствари рјешава у најесенцијалнијим облицима организовања шумарства — објашњава Сендић.

До сада општине, скупштине општине и народ општине није имао утицаја у одлучивању како шумама газдовати, колико када и на који начин је сјећи, пошумљавати, сачувати. Како је газдовање шумама организовано новим законом?

др Боривоје Сендић: Нови начин организовања шумарства

— Сада настојимо да се и сам Закон приближи интересима народа, а тај народ сматрамо да је општина, скупина једна људи у општини, да ће се убудуће питати како ће шумска газдинства радити, како ће располагати са средствима која остваре од добити шумарства, јер шумарство има нагомилано богатство, шуме. Како то трошити на овом простору? Дакле, шумско привредно подручје која ће бити у саставу општег јавног предузећа шумарства у Републици Српској имају исте границе као и општине. Шумско привредно подручје све финансијске ефекте реализују и остварују, враћају их народу на тој општини. Нема никаквих одношења тих средстава на другу страну и улагања у друге послове. Истина, у закону стоји један члан који каже да 0,1 одсто бруто продане вриједности, иде на унапређење шумарства. То су централна средства министарства која оно улаже тамо гдје мисли да најбоље на околност повећања ефеката шумарства, а шумарство има ефекте не само у дрвету, него и у другим стварима. То су извори, народна одбрана, естетски изглед, уживање људи у шуми и свега остало. Дакле, тај дио ће бити ван утицаја општине. Основни дио од реализације од сјече, од вриједности дрве-

та ће се трошити тамо гдје је и остварен. То до сада није био случај. Ако се погледа шта је до сада било не може се рећи да се у социјалистичкој Југославији ишло намјерно на неко уништење или обесправљење, међутим, то је био један поглед на све, па и на шуме, гдје се централизовало богатство, гдје је о њему одлучивао један мали број људи Министарства, Влада, Комитет... Сад би то ипак било донекле, да тако кажем, развођено и о томе би одлучивао један шири круг људи. Не требају шумари да се зачуде, ако дође група грађана и каже тамо се сјече, а ми сматрамо да то није добро. Без обзира што они нису стручни ипак се мора уважавати њихово мишљење. До сада то није био случај. Ми смо узрпације рјешавали на један тврди начин, одузимањем права. Сад би то морало да буде заједничко.

Општина мора да има утицаја — истиче Сендић. Шумарство је до сада било тврдо затворено у државне оквиру, с њима се располагало онако како је држава одређивала, односно један мали круг људи.

— Приликом спровођења овог закона биле понекад и проблема. Народ ће често говорити „Ради овако, а не тако“, па ће бити и жучних расправа, биле рзвизијне мишљења. Како ће, рецимо, Гламоч који има огромно богатство од 20 милиона кубика шуме, који сјече годишње 200-300 хиљада кубика, искористити то богатство? Да ли га враћати у шуму или улагати у побољшање услова живота тог свијета? То богатство остје њима, не иде у Сарајево или Бању Луку. С друге стране, можда држава има општи интерес да вриједносно масу уложи и у нека општа заједничка мјеста, али ми смо се определили да је питање да је он власник тих шума, да он одлучи — рекао нам је на крају разговора др Боривоје Сендић.

ДРВО СА ПЕЧАТОМ

Богдан Крупљанин: Све шуме под „окриљем“ Јавног предузећа

Шта о новом закону о шумама мисли Богдан Крупљанин, генерални директор Јавног предузећа шумарства Републике Српске „Српске шуме“?

— Ми смо коначно овим законом све државне шуме које су биле у саставу шумско-привредних подручја, постојеће шумске организације укључили у Јавно предузеће. Осим тога, преузели смо управљање и са приватним шумама, и са површтинама које се простире у оквиру шума газдинства која улазе у састав предузећа. Заједно са Министарством донијели смо критерије за оснивање шумскопривредних подручја и преиспитивање постојећих. Мора бити

обезбијеђена успјешна реализација циљева развоја који се одређују у шумско привредним основама и мора бити обезбијеђен позитиван финансијски резултат. Ми данас имамо у Јавном предузећу 37 шумских газдинстава и 18 привредних шумских управа које организационо и пословно немају никакве везе са матичним шумским газдинством. Сигурно да од ових 18 статус неће моћи имати сви. Мора се под хитно извршити реорганизација републичке инспекције, која је до сад била општинска и у сарадњи са МУП-ом, војном полицијом и органима заштите у Јавном предузећу створити услове да се закон примјењује и да се заиста онемогући досадашње незаконито отуђивање шуме. Једна санкција предвиђа да се наплати казна 10 пута виша од вриједности отуђеног дрвета. Осим тога, примјећено је да нам дрво иде под багателним цијенама ван Републике Српске. Одговорност за одлике обложне са подручја републике пада на терет Јавног предузећа. Дали смо упуте да ниједан катан дрвених сортимената не може прећи границу, ако нема одобрење Јавног предузећа.

ПРОГРАМ МОНЕТАРНЕ РЕФОРМЕ И ПРИВРЕДНОГ ОПОРАВКА
СР ЈУГОСЛАВИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ТРАГАЊЕ ЗА ВЛАСТИТИМ МЕТОДОМ

Досадашњи резултати у остваривању програма у СР Југославији заслужују дивљење, али је потпуно јасно да ми у Републици Српској морамо постати свјесни специфичности наших услова и тражити властите методе за реализацију програма

Резултати које је до сада постигао програм монетарне реформе и привредног опоравка СР Југославије заслужују дивљење. Инфлација, какву свјетска економија није забиљежила, у врло кратком року стављена је под контролу, постепено се опоравља производња, успоставља се функционисање тржишта, ерозија стандарда најугроженијих заустављена је... Два су објашњења за такве ефекте.

Прво, СР Југославија била је у потпуности „дрела“ за радикалан заокрет у економској политици. Наиме, треба се подсетити друге половине 1993. године. У том кратком периоду у економији ове земље примијењена су два екстремно супротна концепта организације репродукције. Република Србија је покушала да рационализованим снабдијевањем ријешити проблем инфлације и раста производње. Програм се показао неуспјешним прије него што је покушано да се у цијелини примијени. Послије тога успјешно је период неконтролисаног штампања новца са свим штетним посљедицама по производњу и стандард становништва. У кратком периоду на највећи дио југословенске принаде примијењена је готово потпуна регулација, а затим либерализација. Посљедице и једног и другог експеримента биле су поражавајуће. У таквом амбијенту појавио се програм монетарне реконструкције који је иудио елиминисање лоших посљедица оба експеримента. Због тога је он врло брзо стекао широко повјерење.

Друго, неоспорно је да за досадашње успјехе програма велику заслугу има његов творац проф. др Драгослав Аврамовић. Већ неколико примјера указује да је његова благовремена и мудра интервенција у пресијецању инерције чиновничког менталитета, кога имамо напретек, спасила програм. Наравно, дужност гувернера НБЈ омогућила је такву интервенцију. Истина, понашање господина Аврамовића збуњује многе политичаре старог кова. Он не показује довољно резумијевања за њихове „објективне и субјективне слабости“ и без политичког и стручног дисквалификовања покушава их ставити у функцију реализовања програма. Тиме он своју позицију вјешто штити од утицаја узврелих политичких неспоразума у Србији и Југославији. Уз то, Аврамовићево понашање нуди и један другачији приступ економији и економској политици у Југославији. Наиме, у СФРЈ било је готово нормално да председник СРЈ-а економију учи у току мандата. А како се учини грешкама, ишло је како је ишло... Насупрот таквој пракси, појавио се човек који трајно држи основне агрегате у координацији и предлаже мјере за њихове стабилне односе. Такав приступ дао је почетне резултате и природно је да господин Аврамовић стекне велико повјерење грађана, те да временом отупи критичка оштрица његових политичких противника који га у почетку нису штеђели.

ПРОИЗВОДЊА

Ма колико почетни резултати спровођења програма били охрабрујући ипак нема мјеста за еуфорично одушевење. Неоспорно је да сламање хиперинфлације представља велики успјех програма. Међутим, елиминисање инфлације није само себи циљ. Оно, прије свега, треба да подстакне предузетничку мотивацију и да заустави социјално раслојавање становништва. Тренутно, оживљавање производње још се креће у границама „повратка“ производње коју је угушила хиперинфлација, а заштита стандарда, у највећем броју случајева, тежи ка обезб-

јењу егзистенцијалног минимума. Уз то, још увијек је проблем економске ефикасности производње остављен по страни. Очито је, дакле, да је опоравак производње отпочео, али да је он још увијек далеко од оног што би се могло сматрати задовољавајућим. Нова фаза оживљавања производње подразумијева активирање великих предузећа, посебно у прерађивачкој индустрији, затим раст инвестиција и повећање укупне потрошње.

Ова фаза биће одлучујући тест за виталност програма. У њој ће, у стабилној форми, бити неопходно синтетизовати одвијање процеса који имају супротна дејства по укупну стабилност. При томе, изостајање интензиваније међународне трговине представљаће посебно ограничење које ће, ван сумње, одредити коначне могућности повећања произ-

„КОПИРАЊЕ“

У Републици Српској Аврамовићев програм подржан је без оклијевања, што се не би могло рећи и за његово спровођење. Економисти су већ код првог одређивања за прихватање програма упозорили на специфичне околности његовог дјеловања на простору Републике Српске. Посебно је указано на проблем покривања дефицита у буџету и оживљавање производње. Међутим, по инерцији, кренуло се у „копирање“ потеза из Југославије који нису увијек били адекватно одмјерени нашој стварности. Поред тога, у моменту почетка пријемне програма наш привредни систем није био потпуно комплетан и компатибилан са југословенским.

УГРОЖАВАЊЕ

Истицање подручја са којих се може очекивати угрожавање спровођења програма нема намјеру да умањи значај већ постигнутих резултата, него да укаже на чињеницу да програм није једна краткорочна кампања него процес који треба да траје све до потпуне промјене понашања у привреди и у друштву, односно све до успостављања нових друштвено-економских односа кад би понашање по принципима програма требало да буде сасвим природно.

ДЕФИЦИТ

Тренутно успјешно покривање дефицита јавне потрошње није трајна гаранција његовог стабилизирајућег дјеловања. Треба имати на уму да је јавна потрошња реално ипак на ниском нивоу, мада је неприхватљива с аспекта учешћа у друштвеном производу. Међутим, с растом друштвеног производа и растом потрошње биле неизбјежно дозвољити и раст јавне потрошње или приступити њеном озбиљнијем реструктурирању. Тренутно се репродукује наслијеђена структура јавне потрошње. У вишим фазама спровођења програма, сагласно мјери у којој оне буду успостављале нове односе у репродукцији, неминовно ће бити мијењање структуре јавне потрошње. Те промјене неће проћи без озбиљних посљедица у социјалној сфери живота.

Проф. др Рајко ТОМАШ

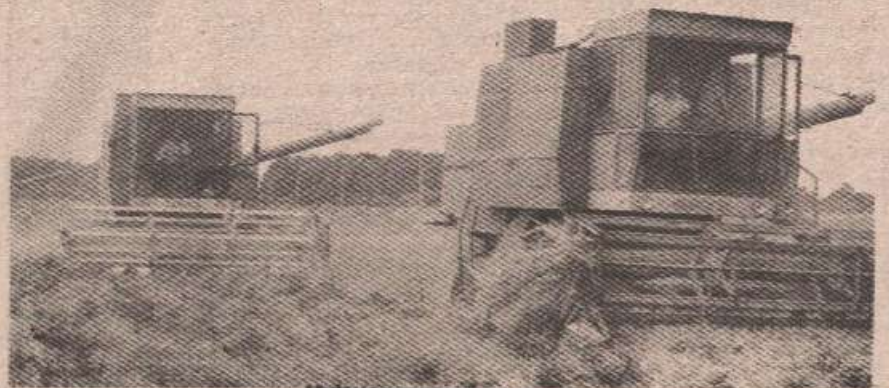
водње. Наиме, треба имати на уму да је привредна структура Југославије успостављена под релативно јаким утицајем међународне трговине. Санкције међународне заједнице смањиле су позитивне ефекте међународне размијене и могућности раста производње свале у границе властитих потенцијала. Да би се повећала производња у околностима кад су могућности извоза врло мале, неопходно је повећавати домаћу потрошњу, што ће дестимулисати штедњу и смањити могућност инвестирања. Дакле, све док трају санкције не треба очекивати спектакуларне резултате у повећању производње. Наравно, то не треба узети као ману програма.

Шире оживљавање производње уз реалне цијене фактора производње неминовно ће наметнути проблем ефикасности употребе капитала. Тад ће се као битан услов даље имплементације програма појавити темељнија реформа привредног и друштвеног система. Јер до сада започете фазе програма такве су природе да не подразумијевају значајније промјене у конституцији привреде и друштва, него се ограничавају на

док трају санкције изостаје притисак међународне конкуренције на стабилност цијена на домаћем тржишту.

ИСКУСТВА

Прва искуства с примјеном програма у Републици Српској показују да је он дао одређене позитивне ефекте, али су они далеко од очекиваних, а виднозостају и за ефектима оствареним у Србији. Прије свега, дефицит јавне потрошње није покривен, производња се врло стидљиво опоравља, цијене и трошкови живота и даље расту, недисциплина у пословању још увијек је доста раширена, интервенција државе на тржишту често изостаје, те „сва економија“ још увијек заузима велики простор. Гледајући стриктно, ми још увијек нисмо досљедно провели ни прву фазу програма. Код готовинског плаћања још увијек потпуно равноправно функционишу марка и динар, мада нису ријетки они који захтијевају искључиво плаћање у маркама. За један сполбизнисмена подршка програму је ствар оних који вјерују Аврамовићу па готову марку, коју примају сви у свијету, мијењају за динар. За њих то није питање изградње економског система земље који треба да

Цијена капитала и у класу

промјену понашања у датим оквирима. Успостављање економске ефикасности као мјерила опстанка предузећа имаће за посљедицу истицање социјалних проблема као најозбиљније пријетње рестриктивној страни програма.

ЦИЈЕНЕ

Ни сектор цијена није такве природе да ће трајно манифестовати афирмацију програма. Најспектакуларнији ефекти у домену цијена већ су постигнути. Фиксан девизни курс према најзначајнијој иностраној валути и изношење залиха робе на тржиште не могу трајно утицати на стабилно кретање цијена, мада њихове ефекте не треба потцијењивати. У наредном периоду треба очекивати посљедице релативних промјена цијена.

Протеклих година социјалном политиком и политичким волонтаризмом свјесно су одржавани диспаритети цијена одређене робе прије свега оне која је била значајна за очување стандарда становништва. Нова економска политика социјалну политику поставља изван производње, предузећа и тржишта. То ће имати за посљедицу раст цијена у дјелатностима које су годинама трпјеле диспаритете цијена, а индиректно биле дотиране преко повољног кредитирања.

Тако ће, на примјер, хљеб произведен од рода жита из 1994. године бити реално скупљи него од рода из 1993. године, јер жито у 1994. години произведено уз кредитирање по високој реалној каматној стопи, док је оно прошлогодишње кредитирано по високој негативној реалној каматној стопи. Поред исправљања диспаритета цијена на раст цијена утицаће и измјенени услови привређивања и промјена структуре потрошње. Уз то, све

свима донесе економске предности у односу на постојеће стање. Такво понашање могуће је у условима неефикасног функционисања државе. У једној од најважнијих фаза за успјех програма нама се влада налази већ три мјесеца у оставци. Влада у оставци нема довољно ни мотивације, а ни ауторитета да проводи тако крупне промјене какве захтијева програм. Обични људи почињу већ да се брину да ли ће Југославија да нас „искључи“ из програма због наше недоследности у његовом спровођењу, а при томе страхују од повратка хиперинфлације. Наравно, страх је неоправдан: Југославија то неће учинити све докле смо спремни за динар давати марку.

Међутим, наш је проблем да ли ћемо добијеним динаром убрзати економске трансакције, односно искористити га као иницијални импулс за мултипликован раст националног дохотка. Ако ми то не урадимо кроз стављање у функцију наше привреде, онда ће се нама стварно наметнути питање зашто ми мијењамо марке за динаре...? Међутим, коришћење добијеног динара је ствар наше економске политике, а не југословенске.

Напријед је указано да у условима санкција програм има сасвим одређен домет успјеха у Југославији. У нашим околностима тај домет је још мањи. Ми у датим околностима не можемо очекивати да ћемо ући у неке више фазе спровођења програма (инвестиције у атрактивне производне пројекте, инострана улагања и слично). Очито је да ћемо се морати оријентисати на исцрпно коришћење предности програма које можемо пријемити. То неће бити довољно за ефикасну економску политику, тако да ћемо морати коначно постати свјесни санк специфичних услова примјене програма на подручју Републике Српске и настојати тражити и властите методе његовог прилагођавања.

ПСИ КРВОСЉЕДНИЦИ

И ПОСЛИЈЕ ТИТА — ТИТО

• Они се са народном слогом помирити не могу

Боривој СЕНДИП

Све могу српски комунисти опростити Српској демократској странци, али помирење четника и партизана не могу.

Успјешан позив СДС-а Србима западно од Дрине да престану са завадом, опросте једни другима и сви заједно се одупру долазећем турско-ушасташком ропству одузела је комунистима главни разлог њиховог постојања.

Научени и обучени да живе од трвења и кавге међу људима у свом народу, на силу га дијелећи на класе и таборе комунисти су успјели, на своју радост, а на несрећу Срба да пола вијека вјерно послуже. Аустроугарски црвени опаш који нам није могао опростити пропаст своје царевине и војничку бруку.

Они се са народном слогом помирити не могу!

Зар да се улице зову по Ради Радићу и другим борцима за очување српског рода од истребљења, зар по њима које су Титови пси крвосљедници гонили до посљедњег даха и убијали као звијери?

Зар да попови „најгори попови“ опет уче дјецу шта је то милосрђе, љубав, сагрешење и праштање?

Зар да се пљачка и насиље, тешко искорјевљиви у сваком рату, одвија без њих који су насиљем и оптимачином владали пола вијека?

Зар да се синови и унуци некада на смрт завађених Срба заједно у истом рову један уз другог боре против ушасташа и дахија? Гдје је унутрашњи класни непријатељ, гдје пучеви, гдје кулаци, гдје су црне ноћи што гутају честите домаћине и сљедбенике Христа?

Зато људи немојте се чудити што се комунизам вампири сад кад су свеснаге и све моћи упрте у постизање побједе и стицање Независне Републике Српске. Сад им је вријеме, као и за оног рата, да ударе, ниско, убок, у мекач, да поново усаде сумње, неповјерљиве и мржњу међу Србе, да закувају и закрве, да се народ океане борбе против Курте и Мурте и да се лијело побије између народних зликоваца опет зајашити и судити.

И послије Тита — Тито.

ЈЕДНОМ ДРУГОВИ, ВАЗДА ДРУГОВИ

КОМУНИСТИ ПРОТИВ СРБА

• Другови Драгутин Илић и Небојша Радмановић из Социјалистичке партије Србије у Републици Српској настаљају и даље са својим нападима на Српску демократску странку. Залажући се вербално за Српство они покушавају да га сломију и приведу „комунистичком реду“

Никола ГУЗИЈАН

У београдском дневнику „Вечерње новости“ од четвртка 9. јуна године која тече Небојша Радмановић, председник Општинског одбора СПС за РС у Бањој Луци, иначе бивши члан председништва ОК СК БиХ Бања Лука, донедавно члан Дураковићевог СДП, на чијој је листи и изабран за одборника у Скупштини општине Бања Лука, данас директор Архива Републике Српске и аналитичар у Пресс центру Првог крајишког корпуса ВРС, каже: „У подтексту напада на Социјалистичку партију РС сугерише се не само деоба на оне који су за Слободана Милошевића, с једне, и др Радована Караџића, са друге стране, већ и међусрпски сукоб на основу те — за многе прижељкиване — поделе! У време кад српски народина бојом и дипломатском пољом води одлучујуће битке за своје ослобођење и уједињење, овакви потези су дубоко непатриотски, јер су уперени против најважнијих интереса свих Срба на просторима друге Југославије.“ У истом тексту у „Вечерњим новостима“ председник Социјалистичке партије Србије за Републику Српску др Драгутин Илић је изјавио: „Појединци, као др Биљана Плавшић, потпредседник Републике Српске, кажу да нас се треба чувати, јер смо пресвучени комунисти! Ми, у шали, одго-

варамо да ако у другим партијама могу да буду бивши најгори комунисти, зашто онда у Социјалистичкој партији не би били, такође бивши, најбољи чланови СКЈ.“

Да подсјетимо наше читоце да је др Драгутин Илић у свом интервјуу НИН-у од 29. априла ове године изјавио:

„Све прљаве и примитивне ријечи долазе углавном из СДС-а. За њих су социјалисти црвена куга, комуњаре, издајници, фашисти... А то говоре управо они, велики Срби, који су до јуче били најкорелији комунисти и само су преко ноћи промијенили идеолошко рухо како би остварили неки шићар за себе. Да је којим случајем дошао на власт Алија Изетбеговић, они би први ушли у цамију“.

Како друг Радмановић коментарише ову изјаву свог председника који је овим интервјуом дословно на груб и више него дрзак начин напао владајућу странку у Републици Српској? До овог интервјуа социјалисти су у Републици Српској дјеловали скоро потпуно илегално а потом су преко београдских средстава јавног обавјештавања закорачили и у медијски простор Републике Српске и то, никако друкчије, него непријатељским атаком. То је јасно показао и друг Радмановић у својој изјави оптуживши све друге странке за непатриотизам.

Класична замјена теза толико драга комунистима у њиховој вишедеценијској

пракси доминације над политичким неистомисљеницима. Друг оптужује СДС због „дубоко непатриотских потеза“ које је СДС принципијелно и аргументовано приписао СПС-у. Нормалан човек би рекао — ако је и од комуниста много је. Али знамо већ, од њих заиста није није много. Нарочито здравога разума.

Као искуснији у комунистичким удурмама Радмановић за разлику од свог друга Илића нико и ништа не именује сводећи овај сукоб, фингиран од социјалиста на „деобу између оних који су за Милошевића и оних који су за Караџића“ помијешавши на тај начин однос двије српске државе са односом двије странке и на крају, однос два председника што није и не може бити једно те исто. Овејани комунисти тако и даље пребацују своје гријехове на све оне који су од првог дана у редовима српског националног покрета на просторима бивше Босне и Херцеговине па се у класичној борби за власт намећу народу, док још рат траје, као једини тумач његових интереса. Испада по њима да су Српски народ у битку за сопствени опстанак повели (и воде) комунисти а не Српска демократска странка.

Индукуюћи сукоб с владајућом странком у Републици Српској социјалисти дробе Српски национални корпус у све три српске државе иницирајући подјелу, поново, на партизане и четнике и тиме копајући дубоки јаз у самом српском народу. При томе се служе средствима којима су се одувјек служили, не признајући нико и ништа осим своје партије. А то нам је нешто познато.

(ПОЛИТИКА, ПЕТАК, 10. ЈУНА)

ШТА ЈЕ РЕКАО ЛИЛИЋ

Радивоје ПЕТРОВИЋ

Изјава председника СРЈ Зорана Лилића — да „милиони грађана Југославије не могу бити таоци ни једног лидера, ни са подручја СРЈ, ни Републике Српске, ни Републике Српске Крајине“ — актуелизовала је већ дуго присутну дилему циљевима рата и цени мира на овим просторима, уз темпирано објављивање постојања извесног политичког раскорака међу вољствима у три српске државе, о чему се већ нагађало на основу незваничних и непотврђених информација.

Без обзира на чињеницу што је порука изречена на синдикалном скупу и што ју је упутио шеф државе чија су овлашћења и лични ангажман на питањима о којима је реч изузетно скромни, озбиљни политички аналитичари спремни су да је тумаче као програмску и као моменат који означава да је у центру политичког одлучивања дошло до осетнијег заокрета — превасходно националне опције ка максималном напору да би се постигао мир и договори. У том смислу је иступ Лилића, с обзиром на његову политичку биографију, доживљен у јавности као преношење ставова из епицентра креирања политике.

Иако је одаспато упозорење пажљиво одмерено на лидере у све три српске државе, прва реакција на то окупирана су асоцијацијом да је оно претежно упућено војним и политичким челницима босанских Срба. Део објашњења за такву врсту реакције свакако је у подударности Лилићевог иступања са преговарачком битком у Женеви. Али за добро обавештене политичке кругове то је очекивани наставак латентне различитости у огледу склапања босанског мира између водећих људи у Србији и РС. Политичка процена у врху Србије да су сазреле многе погодности за општи прекид непријатељстава, уз

неизбежне компромисе, и да ратом не може ништа битије променити, сучељава се са реалном ситуацијом на терену и притиском ратом анимираних „јастребова“, који остено одређују и преговарачку позицију босанских Срба.

Везивањем укидања санкција наметнутих СРЈ за мировни епилог сукоба у бившој БиХ међународна заједница на најсуровији начин лимитирала је простор за политичко маневрисање главног преговарача из СРЈ. Двогодишњи учинак блокаде, и поред извесне амортизације и охрабрујућих политичких изјава, подрива привредну структуру и социјални мир, о чему људи који се озбиљно баве политиком морају да воде рачуна. Иако постоје стручна уверавања да смо „умакли санкцијама“ прве изјаве о кризи „која је стигла месец дана раније“ и готово неразјашњен модел развоја без уласка капитала са стране, чему би морало да претходи ублажавање ембарга, довољно су затегнута омча да би се учинило нешто на њеном лабављењу.

Поруком (преко) Лилића је на тај начин предочено да се у преговарачком надметању не бори само за државу босанских Срба, већ и за опстанак народа у СРЈ. Зашто је то учињено већ у овом тренутку, одговор вероватно лежи и у појачаној политичкој активности лидера СДС-а по Војводини и извесном анимозитету којим је дочекано оснивање СПС подружница у РС. Поред тога, део обелодањених разлика потиче и из, такозване, идеолошке равни и чињенице да се будући концепт српске државе на тлу бивше БиХ, обојен српским традиционализмом и наглашеним православљем, сукобљава са многим категоријама српских социјалиста.

Осим што звучи као опомена, чији је циљ да предупреди дубљи разлаз, и као потврда свјетској заједници о

непомирљивој решености за престанак сукоба, изјава Лилића има и своју дубљу унутрашњополитичку намену. После приметног постројавања готово свих опозиционих лидера у Србији, осим ретких изузетака, иза изборно профитабилне националне карте, по многим прилично закаснеле, промена „у ходу“ ка агресивној мировној опцији оставила је оне милитантније на брисаном простору, а све остале у ситуацији да политички каскају.

На крају, међу поменутих у Лилићевом обраћању синдикалцима су и лидери из РСК. Одуговлачење наставака преговора са партнерима из Хрватске, за шта кривица не пада на Крајишнике, отежава глобално распетљавање југословенског чвора, па је и порука Книну истоветна. Да ли је последица тога већ договорен разговор на Плитвицама за недељу дана илије реч о чистој случајности, тек прво позитивно реаговање на Лилићево слово стигло је управо од председника владе РСК.

Иако није изненађујућа, порука председника СРЈ ипак је узбудила страсти. Нико добронамеран у овом тренутку не може бити генерално против што брже и дуготрајнијег мира у Босни, али је питање политичке вештине како, уз што мање штете и компромиса, помирити дојучерашње циљеве и реално изводљиву варијанту мира. Главни политички напор стога би морао да буде усмерен ка „дисциплиновању екстремиста“, али уз што мање раскопа, свађе и препуцавања, који би сигурно генерално ослабили позицију српског националног корпуса. Постоје непотврђене вести да је већ Лилићева порука оголила преговарачке бокове српских преговарача у Женеви, из чега, ако су тачне, следе и одговарајуће поуке. Мир у Босни нема алтернативе, ни за тамошње Србе ни за грађане СРЈ, па би и у јавним и у тајним полемикама то морало да буде основни политички критеријум за опредељивање.

ПОВОДОМ ДРУГЕ ГОДИШЊИЦЕ СМРТИ ДВАНАЕСТ БЕБА
У БАЊОЛУЧКОМ ПОРОДИЛИШТУ

ЗВЈЕЗДИЦЕ НА НЕБУ БАЊЕ ЛУКЕ

У недјељу, 19. јуна, уз знак сјећања на трагедију невиних, свијетле ће бити упаљене у Бањој Луци и Београду, а можда и у Атини и Солуну. „Глас српски“ и „МВМ“, дизајн-студио организују тог дана скуп на Тргу Крајине, али не митинг него тихи протест против нечовјечности

Милкица МИЛОЈЕВИЋ

ницима, или, зашто да не-Бутросу Гапију. Јер, генерални секретар Уједињених нација, могао је, прије двије године, једним „потезом пера“ учинити да до трагедије не дође и да дванаест беба преживи и одрасте. Могао је, али није. Јер, да је тада разбијена „челична блокада“ и да је дозвољено да, копаним или ваздушним путем, кисеоник и лијекови стигну у Бању Луку, судбина дванаест новорођенчади, и не само њих, била би другачија.

Умјесто од „великог свијета“ спас је стигао од Војске Републике Српске и Српске Војске Крајине. Када су јединице кренуле у највећу битку у овом рату, битку за пробој коридора и успостављање везе са Србијом, многи борци су пред очима имали слику умрућлих беба. На Видовдан коридор је пробијен

СА ТРГА У — ПОЗОРИШТЕ

Након комеморативног скупа на Тргу Крајине, Крајишко народно позориште поклониће грађанима Бање Луке, учесницима овог скупа (бесплатно) позоришну представу.

За њих ће глумици Крајишког народног одиграти драму „Генерал Милан Недић“, српску драму из једног другог, али исто тако трагичног ратног времена какво је данашње.

И првим конвојем стигле су и прва боце кисеоника и пакети пијекова у Бањолучке болнице.

У недјељу, 19. јуна навршавају се двије године откако је у етеру одјекнуле стравична вијест: због несташнице кисеоника дванаест тек рођених беба умрло је у бањолучком породилишту. Тим поводом, „Глас српски“ и „МВМ“ Дизајн студио организују комеморативни скуп, који ће се одржати у Бањој Луци, на Тргу Крајине (испрат Робне куле „Боска“) у недјељу увече.

За учеснике скупа биће обезбијеђено хиљаду свијећа и њиховим паљењем догађај ће почети. Затим свијетли програм у којем ће, како је предвиђено, учествовати хор „Јединство“ и дјечји хор „Врапчићи“. Саша Никић који ће пјевати „Дванаест звјездица“, те мали Стефан Никић, који је са пјесмом „Дасе тате кући врате“ побједио на овогодншњем фестивалу „Дјеца пјевају Републици Српској“. Раданка Шваб, глумица Крајишког народног позоришта, говориће стихове Владислава Петковића Диса и Десанке Максимовић.

Комеморативном скупу присуствоваће и представници власти и љекари из Клиничко-болничког центра Бање Луке, који су најбоље запамтили дане клаустрофобичне агоније, године 1992, када је Крајина била одсјечена од свијета, а „велики свијет“ остао је глув на вапаје за помоћ болесницама и бебама.

РАЗГЛЕДНИЦА ЗА БУТРОСА ГАЛИЈА

Читавци „Гласа српског“ ће поводом тужне годишњице, уз наредни број недјељног издања наших новина, добити и поклон: разгледницу са 12 звјездица, дјело дизајнера „МВМ“ студија, која је промовисана у априлу мјесecu на изложби у Музеју примењених уметности у Београду.

Поруком: „Кад звјезда умре њена свијетлост остаје на небу милионима година“, ова разгледница подсјећа на трагедију невиних. На разгледници је, на енглеском језику, одштампан и новински текст, који „објешњава“ што се то, и зашто догодило 19. јуна прије двије године. Зато ова разгледница треба да обиђе свијет. И зато они који дођу на комеморативни скуп, али и сви читавци „Гласа српског“ треба да те разгледнице пошаљу у иностранство: својим рођацима, пријатељима, позна-

БЕОГРАД, АТИНА, СОЛУН...

У недјељу 19. јуна, Бањолучани ће се окупити на Тргу Крајине, не да митингују, него да упаље свијеће у знак сјећања на дванаест беба, чија ће презимена овом приликом бити прочитана. Нека родитељи на овај скуп поведу и своју дјецу, јер, како рекосмо, то неће бити бучни митинг, него тихи протест против нечовјечности, опомена да никаква сила нема право да дјеци ускрне дјетињство.

У недјељу, 19. јуна, када се хиљаду свијећа упали на Тргу Крајине у Бањој Луци, у истом часу, и истим поводом свијеће ће се упалити и у Београду, а можда и у Атини и Солуну. Биће то догађај на који ће велики свијет морати обратити пажњу. Зато, „Глас српски“ и „МВМ“ дизајн-студио, очекују да велики и мали Бањолучани дођу на Трг, да упаље свијеће, да пошаљу разгледнице... да учествују.

ДЈЕЦА У РАТУ

ИСТРАЖИВАЊЕ ГОРКЕ ИСТИНЕ

Милица КОРУГА

Бањолучки ентузијастички и стручњаци: љекари, психолози, педагози, социолози и филозофи урадили пројекат „Дјеца у рату“ с циљем да истраже, а потом и помогну у рјешавању проблема психофизичког развоја дјетета у условима рата

С ратом смо, уз нама својствану вјештину, већ научили да живимо. Но, испод тог плашта рађају се и расту дјеца која не могу и не умју да гутају горке запознате такмичарског живота. Невини отворени за љубав, нажалост, доживљавају трауме, стручњаци кажу, досад неистражених димензија и тежине.

Први дах невоље те врсте Бања Лука је осјетила још 1991. године, а дошао је са близу двадесет хиљада избјеглица из Славоније у чијој колони је било много несрећне дјеце, дјеце и мајки пуних страха. Већ тада је уочено да се менталним здрављем дјеце из избјеглиштва ваља посебно позабавити, у ништа мањој мери нису биле ни будуће мајке. Тим љекара Клиничко-болничког центра и Медицинска електроника уз помоћ УНИЦЕФ-а позабавили су се проблемом менталног здравља дјеце и омадине у ратним условима. УНИЦЕФ-ова сарадња и помоћ јењава, срећом не и бањолучких ентузијаста, али се проблем, ширењем рата, појачава.

НЕЗАБИЉЕЖЕНЕ НЕВОЉЕ

Сусрети са дјецом која су доживјела ратна страдања показали су да су њихове емоције врло јаке, да је њихово понашање асоцијално, а узрок депресији, па и физичком побољшању неизмјеран страх, неуредан живот, неисхрањеност, депресивност родитеља и окружења у којем се налазе. Неистражене су последице утицаја страха на психофизички развој дјетета од пријетњи бомбама, масакрирања, честа надлијећања авиона... живота на иници линије фронта. У свијету таквих искустава нема, нигдје као код нас нема и није било толико и таквог атака на највјештините и немоћне.

Педијатар, доктор Љиљана Хотић упозорава: превисок је проценат пријевремено рођене дјеце, повећана је смртност беба до седам дане живота, бијежимо туберкулозу и реуматске болести код дјеце, стресове, страх, неадекватан живот узрокује дијабетес код дјеце. Недостатак пијекова и немогућност правовременог и адекватног лијечења само погоршавају укупну ситуацију. Драстично се смањује и natalitet, па цијели проблем добија нову димензију изузетно битну за будућност.

ЦИЉ ИСТРАЖИВАЊА

Поред Медицинске електронике учесници у реализацији пројекта „Дјеца у рату“ су и Универзитет и Медицински факултет Бања Лука, Републички просвјетно-педагошки завод, КБЦ и домови здравља Републике Српске, те Окружни штаб цивилне заштите.

Ангажовано је 25 стручњака из области медицине, образовања, а сарадњу су отворена врата свим онима који могу пружити конкретну помоћ у заштити ратом уздрманог дјетињства. Они ће се позабавити питањем утицаја стреса на трудноћу, привремено рађање, морбидитете и морталитет дјеце, затим развојем дојенчади у условима рата, утицајем стресова на емоционални и социјални развој, могућност појаве малољетничке делинквенције, наркоманије, алкохолизма, те утицај ратних услова на образовни процес. Посебно ће се изучити проблем утицаја рата на односе у породици и друштву и угрожености права дјетета.

У току реализације пројекта организовале се свјетодавни рад са дјецом и омадином која су доживјела ратне стресове, семинари за просвјетне и здравствене раднике, критична дјеца укључити у рад посебних радионица, а све скупа ће пратити адекватна издавачка дјелатност.

Прве конкретне активности десиле се за неколико дана када се у Бањој Луци окупиле гинекопозити и педијатри Републике Српске. Њима ће бити предочен укупан проблем, али и позив на сарадњу. Успиједиће одлазак на подручја попут Дарвинте, Приједора, а с циљем да се о проблему дјеце у рату разговара тамо где их је највише, чији је живот и раст поремећен помјерањем са властитих огњишта и укључењем невољама свих врста које рат доноси. Таквај разговор десиле се и у Бањој Луци, а потом на јесен звонити симпозијум.

Идеја је за похвалу, људима који су све то започели треба стиснути руку, а све наредно би требало свему удахнути душу, треба упозорити на озбиљност проблема и опасност од глуког прихватања стања какво јесте, називања да се с невољом живи и пусти времену да чини своје.

РЕАГОВАЊЕ

„ГЛАС СРПСКИ“ УКАЗУЈЕ И ПРОМАШУЈЕ

Постоји морално правило у свијету да се кад се пише о дјети, или о нечем што је везано за дјецу, избјегава било шта што је одиозно и што има негативне конотације. Такво правило увелико је прекршио наш новинар Јован Бабић, објављујући низ манипулација о раду Центра за предшколско васпитање и образовање у Бањој Луци у тексту под насловом „Призивање бијеле куге“, објављеном у „Гласу српском“ од 4/5. јуна 1994. године.

Можда аутор овог текста не зна да такво правило и постоји па се и несавјесно јавности показао као дјецомрзац и манипулатор, пошто је једну сасвим јасну економску рачуницу превео на политички терен, служећи се дјецом као предметом у тој манипулацији. Елем, новинар, а је бих рекао приучени манипулатор, тврди да су истините ствари које с истином немају никакве везе.

Прво, у тексту се тврди да су цијене боравка дјеце у вртићима увећане за 500 процената. Занимљиво је да је основа за ову веома необичну рачуницу за новинаре била мартовска цијена смјештаја од свега пет динара. У таквом поређењу, које нема никаквог ни моралног ни економског смисла, прави се почетничка грешка у излачењу процената за бројева мање од 100. Јер, у таквој рачуници само један човек може бити и 1 одсто, и 0,001 одсто, али и 50 или 100 одсто. Бесмислица! Можда је паметно рећи само податак да је данас реално три пута јефтиније него прије рата.

Треба само нагласити да нико не тврди да је смјештај за дјецу у вртићима екстремно јефтин, али постоји истина да се Центар напрегнуо из петних жила да малишанима обезбиди пристојну исхрану и педагошки рад, да своје дидактичке активности партиципира из буџета, а

да од родитеља узима онолико колико је довољно за исхрану и то онај дио који није покривен хуманитарном помоћи. Новинара — приученог манипуланта — није очигледно занимала чињеница да је поскупљење боравка дјеце у вртићима значило и знатно обогаћење трпезе, примјерано потребама генерације која расте. Поред тога, потпуно су бесмислена поређења цијене боравка дјеце у вртићима од 25 динара са минималном цијеном рада, просјечним личним доходима, накнадама за одсуства, као и манипулације о томе одакле ће за вртић плаћати они који су на чекању или у радној обавези. Па, зар за мајке које су на чекању уопште има дилеме да ли ће саме плаћати на дјецу, или ће их слати у вртић? Уосталом, заборавља се да вртићи нису обавезан вид ангажовања дјеце, да они своје услуге слободно нуде грађанству и да држава треба да води рачуна о социјалним статусу, а да то није посво неке васпитно-образовних институција.

Ружне су инсинуације с томе како радници у предшколским установама примају редовно плате, а да се то намирује од родитеља. То није тачно. Захваљујући општинској влади и посебно залагању господи Гордане Ченић-Јотамовић, коју као саговорника наводи и новинар, потпуно су одвојени издаци за педагошки рад и плаћање кадра, као и одржавање објеката, од родитељског доприноса, који је искључиво усмјерен у исхрану.

Можда нашем приученом манипулатору смета то што особље вртића прима плату, можда он мисли да оно треба да плаћа из својих примања исхрану и несметано дјетињство бањолучке дјеце, али то је већ његова заблуда, а не било каква валидна чињеница.

Кад смо код призивања бијеле куге и новинаровог подметања Центру за предшколско васпитање и образовање Бања Лука, подривање младе српске државе и њеног монетарног система, могли бисмо се само насмијати толиком несхватњау и некомпетентном размисљању. Да човек иопе зна да предшколске установе у Републици Српској (као што то нису биле ни у бишој Југославији, нису социјане, него педагошке и рекреативне установе, ствари би можда знао да постави на своје мјесто. Можда би онда могао да нађе бољи начин да се удара властима, а да то не чини преко леђа оних који се дјетом твом немају никакве везе. Тачно је да бисмо морали добро да се замислимо над бијелом кугом, али ствари ваља поставити на чврсте темеље и обезбидити свим родитељима да своју дјецу васпитавају на прави начин — дати им довољно новца да обезбиде свом потомству рад с васпитачима, којима је то професија од које живе, а не алтруистички избор и хумане мисије.

Владимир Славнић проф. директор Центра за предшколско васпитање и образовање Бања Лука и школски надзорник у РПЗ РС

ЗБОГ ЧЕГА НИЈЕ УДОВОЉЕНО ЖЕЉИ ПОСЉЕДЊЕГ
„МЛАДОБОСАНЦА“ АКАДЕМИКА ВАСЕ ЧУБРИЛОВИЋА

ОСВЕТА И ПОСЛИЈЕ СМРТИ

Желим да се моје тијело после моје смрти кремира у Београду, мој пепео да се пренесе у Сарајево и положи у гробницу гдје леже кости мојих другова из сарајевског атентата 1914. године, написао је у тестаменту Чубриловић

Муслимански лоби у бившој Босни и Херцеговини то није дозволио

Јован БАБИЋ

Академик Васа Чубриловић је тестаментом, датом на увид дописнику Танјуга, прије непуних пет година одредио да његово тијело буде кремирано у Београду и потом пепео буде положен у заједничку гробницу у Сарајеву с осталим „младобосанцима“, али његовој жељи није удовољено.

„Желим да се моје тело после моје смрти кремира у Београду“, написао је он у тестаменту састављеном 4. октобра 1988. у Београду. „Мој пепео да се пренесе у Сарајево и положи у гробницу гдје леже кости мојих другова из сарајевског атентата 1914. године“.

Због чега није услишена посљедња жеља учесника у атентату у Сарајеву, тада 17-годишњака, осуђеног после убиства наследице пријестолу Аустро-Угарске Монархије надвојводе Фердинанда 28. јуна 1914. на 18 година тешке тамнице, коју је издржавао у Мелесдорфу код Беча и у Зеници?

„СМРТНИ ГРИЈЕХ“

У вријеме његове смрти, 11. јуна 1990, било каква ултимоат над разлозима који су условили оглушење о тестамент посљед-

њег „младобосанца“ било је „табу“, али је сада елементарна људска обавеза према успомени на Чубриловића да се то учини, макар и с четворогодишњим закашњењем.

Рационалних образложења није било ни тада ни сада, али првобитни негативни однос тадашње босанскохерцеговачке власти према проф. др Чубриловићу имао је ирационалне разлоге. Најважнији међу њима свакако су Чубриловићева предавања 1937. године у Српском културном клубу у Београду.

Процењујући да је Други свјетски рат на видику, тадашњи војни врх Краљевине Југославије позвао је Чубриловића као угледног научника и историчара да из свог угла анализира највеће унутрашње опасности у случају избијања рата.

Чубриловић је тада починио „смртни гријех“: премда у затвореном кругу, указао је на косовско-метохијски „арбанашки проблем“. Уз то, предложио је мјере којима би „проблем“, испуњен у најокрутнијем виду послје окупације Косова и Метохије 1941, био колико-толико предуприједен.

Упркос добро познатој Чубриловићевој привржености југословенству до посљедњег даха, он је за своју матичну републику Босну и Херцеговину, односно за њену политичку врхушку, био и остао „персона нон грата“. Притом је, сасвим безразложно,

сврстан у непријатеље свих муслимана!

СУМОРНО СВИЈЕДОЧАНСТВО

Тек кад му је бањалучка општина, одвјеле су његови преци, 22. априла 1987. уручила награду за животно дјело, Чубриловић је након 30-годишњег „изгона“ могао да слободно дође у родни крај.

Што се пак тиче посљедње жеље да му кости почивају међу мртвим друговима на сарајевском гробљу Кошево, она упркос чињеници да су „братство, јединство и заједништво“ у бившој Босни и Херцеговини тада декларативно били највиша вриједност, никад није испуњена.

Критеријуми тада моћног муслиманског лобија у Босни и Херцеговини спријечили су још једну покојникову вољу: „Посљедња ми је, такође, жеља да се у ову гробницу пренесу и тела других учесника у сарајевском атентату: Мухамеда Мехмедбашића, Цв(ј)етка Поповића, Иве Крајчевића и Цвијана Ст(ј)епановића“.

Као да је предосјећао да му ни предсмртне жеље у централној југословенској републици неће бити испуњене, дописао је: „Уколико се мој пепео не однесе у Сарајево, да се сахраним на Новом гробљу у Београду, гдје леже кости мога брата Бранка и сестара Виде и Леле“.

Прилијерак свјераног Чубриловићевог тестамент, љубави ошћу његове супруге проф. Данке Трипковић-Чубриловић, сада је у посљеду дописника Танјуга у Бањој Луци.

Још једно суморно свједочанство да се у некадашњој БиХ одмазда политичких моћника и њихова освета није заустављала ни после смрти!

НАКОН КАДРОВСКИХ ПРОМЈЕНА
У ГРАДИШКОМ „РАДНИКУ“ ОКРЕЉУ
СЕ ПРОИЗВОДЊИ

ОРИЈЕНТИР ЈЕ ТРЖИШТЕ

Кадровске промјене су обављене, а нови директор Раде Илић и његови сарадници прионули су на посао. Доказани квалитет би морао пронаћи пут до купца. Стање није алармантно, али није ни лако

Гојко ШЕРБУЛА

О проблемима у предузећу „Радник“, изазваним сукобима између доскорашијег директора и већег броја чланова стручног и руководног тима опширније смо извештавали у посљедњих петнаестак дана. Сада је ред да кажемо да се стање стабилизује, али да нови директор дипломирани инжењер Раде Илић и његови, праксом и струком, доказани сарадници имају пред собом обимне задатке. Бившиг директора, који је, то се мора рећи, једно вријеме био заслужан за одређене пословне потезе и увођење дисциплине у предузеће, готово нико не спомиње, јер се једноставно отуђио од радника и изненада посвађао са већином својих сарадника, суспендујући, кажњавајући и „награђујући“ без основа поједине стручне, руководне и производне раднике.

Данашње стање у „Раднику“, према ријечима новог директора Раде Илића није алармантно, али је прилично тешко. Те тешкоће карактерише неповољна ликвидност предузећа, затим доспјеле обавезе према добављачима и банкама, које су дале кредите и те кредите треба вратити у току овог мјесеца. Све то отежава обнову производње на коју нови директор усмјерава све снаге.

Залихе готове робе су – како нам рече господин Раде Илић, прилично солидне и квалитетне, али по структури дио није на тржишту међу робом која се свакодневно тражи. Међутим, новом пословном политиком овај проблем се може брзо санирати, јер се производња што је сада основни задатак, реструктурира и иде се на производе који су траженији на тржишту.

Ово што је у овом тренутку важно јесте повезивање популарних везе у трговинском панцу и афирмација, али кроз властити асортиман, продавница које је „Радник“ отворио у Савезној Републици Југославији. Већ су предузете и мјере да „Радникови“ производи буду поново презентирани у продавницама „Југодрва“, „Новог дома“, предузећа Робних кућа Београд и другим трговинским предузећима у Југославији. Поред југословенског тржишта, нарвенно и тржишта српских република западно од Дрине, у „Раднику“ ће настојати да прошире раније започету сарадњу са појединим предузећима из Македоније, те са предузећима која извозе робу у Русију, Чешку, Словачку, Румунију, Пољску, Мађарску и друге источноевропске земље. Посебно се рачуна, у оквиру сарадње коју градишва општина остварује са грчком општином Кавала, да ће се производ „Радника“ ускоро наћи и на грчком тржишту.

У „Раднику“ нам рекоше да су спремни да своје програме у свако доба прилагођавају потребама тржишта, а на тржишту се сада највише тражи фурнирани-плочести намјештај. У „Раднику“ за ту врсту производа имају заиста добре стручњаци.

И на крају ове информације из „Радника“, кажемо и то да је Извршни одбор СО Градишва након именовања новог директора овог предузећа, својом одлуком разријешило органе управљања (Управни одбор предузећа) у „Раднику“, те досадашњег генералног директора Блажу Бујића и све органе руковођења. Надзор над радом ДИП-а „Радник“ до превазилажења ванредних околности и избора органа управљања вршиће Секретаријат за привреду СО Градишва, а све организационе и друге послове обављаће новоименовани директор.

Р.Ш.

КАКО ЋЕ И КАДА КРАЈИНА РИЈЕШИТИ ПИТАЊЕ СНАБДИЈЕВАЊА
ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ?

СИЈАЛИЦЕ ТРЕПЉУ ЧЕКАЈУБИ

Три извора снабдијевања Крајине електричном енергијом. Разлике између хидро и термоелектрана. Отклањање „уских грла“. Дугорочног рјешења нема без изградње нових електрана

Рајко РАДОВАНОВИЋ

Од септембра прошле године, све до редукција прије десетак дана у Крајини није било много говора о електричној енергији. Јер, о ономе чега има довољно, не прича се много.

Када се говори о снабдијевању Крајине електричном енергијом, треба рећи да се она снабдијева из три извора. Први је Република Српска Крајина, други Савезна Република Југославије, трећи хидроцентрале у сливу Врбаса и Пливе. Битно је напоменути да су извори на овом подручју и они у РСР хидроцентрале, као и то да је капацитет система 110 киловатти.

Кад саберемо инсталсану снагу само у хидроцентралама Јајце 1, Јајце 2 и Бочац, испада да имамо довољно снаге за подручје 24 општине које покрива наше предузеће. Међутим, за такав рад хидроцентрала једноставно нема довољно воде, па оне најчешће производе далеко мање од инсталсане снаге. Бочац је у енергетском систему СФРЈ био вршна централа, а сада ради као проточна и то и те како утиче на снагу коју ова централа даје у систем – каже Вукашин Глувић, помоћник директора Електропривредног предузећа „Електрокрајина Бања Лука“.

Тренутно радници Јавног предузећа „Електропривреда Републике Српске“ отклањају „уска грла“ на далеководу кроз Посавину, као и оно на далеководу који повезује хидроцентралну Вишеград са Србијом. Отклањање уских грла није сасвим ријешити проблем снабдијевања Крајине струјом, али ће га свакако побољшати сигурност система и омогућити лакше планирање производње и потрошње енергије. Рјешавање уског грла код Вишеграда није директно побољшати стање у

Крајини, али ће се извозом струје добити новац који ће се опет искористити за побољшавање целокупног система.

Један од великих проблема је и мала наплативост електричне енергије. Са наплативости које је била мања од 10 одсто она је у посљедњих мјесец два порасла на 30 одсто, али је то још увијек мало да би електропривреда радила како треба. Ипак, људи који раде у електропривреди стално напомињу да струје не нестаје и не уводе се редукције зато што се струја не плаћа, иако има утицаја на то јер без пара нема поправки, нема резервних дијелова, нема горива за возила а то повратно утиче на цијели систем. Велики проблем са којим се електропривреда сусреће је и недостатак људи.

Дугорочног рјешења нема без изградње нових извора на овом подручју. Иако у овом тренутку ни „Електропривреда“ а ни Република Српска вјероватно нису у стању финансирати изградњу хидро или термоелектране, могли смо направити корак напријед према том циљу. Неке предрадије могу се направити и са релативно мало новца, а да ли ће се касније изнаћи неки кредити, ово или оно, то је друго питање. Рећи ћу само да је према ранијим плановима до 2030. године било предвиђено да се на подручју које сада покрива „Електрокрајина“ изгради пет хидроцентрала укупне инсталсане снаге од око 480 мегавата, да се Јајце 2 прошири за 15 мегавата и да се изграде двије термоелектране снаге 530 мегавата. Ако наш садашњи систем упердино са тим што је тек требало бити изграђено, јасно је колико нам снаге недостаје – каже Вукашин Глувић.

Реална процјена стања, дакле, каже да ће све оно што се ради побољшати постојећи систем. Међутим, тај и такав систем и даље није моћи у потпуности задовољити све потребе Крајине за струјом и даље се могу очекивати редукције, нарочито у летњим мјесецима када хидроцентрале раде практично на минимуму. Зато је трајно рјешење или изградње нових извора успостављање система који је постојао у бившој Босни и Херцеговини, односно у СФРЈ. Сада је заиста тешко одредити које је рјешење вјероватније.

О ВЈЕРИ ПРАВОСЛАВНОЈ

КРШТЕЊЕ ЗА ОПРОШТЕЊЕ ГРИЈЕХОВА

● Свети Јован Крститељ и Претеча крстио је Исуса Христа у ријеци Јордан ● Бог у три лица - Свето Тројство ● Тајну крштења може да прими свако људско биће јер је Спаситељ рекао: „Који поверује и крсти се, спасиће се“ ● Покајање одлучујући дно очишћења од гријехова послје крштења ● Савле, највећи прогонитељ хришћана, крштењем постао Павле. Искреним покајањем заслужио је опроштење и љубав Господа Исуса Христа

У Никео-цариградском Символу вјере, у коме је прописано учење о вјери православној, десети члан каже: - **Исповедам једно крштење за опроштење грехова.**

Крштење је једна од седам Светих тајни које је установио сам Господ Исус Христос. Оно спада у обавезне Свете тајне баш као и миропомазање, причешће и покајање. Говори се о „једном крштењу“, значи да се ова Света тајна не може поновити, да се над истим лицем врши само једном у животу.

Крштењем вјерујући на видљив начин од свештеног лица добија невидљиву благодат Светога Духа.

КАКО ЈЕ ПОЧЕЛО

Побожни и праведни људи, свештеник Захарије и његова жена Јелисавета, послје усрдног молитви господу Богу, добили су на дар дијете које је већ по рођењу било предодређено да иде пред лицем Господњим и да му приправи пут. Био је то светитељ назван Јован Крститељ и Јован Претеча.

По старозавјетном закону, који је вриједио само за изабрани народ Израелски, нико није могао јавно проповиједати вјеру док не наврши тридесет година. Зато је Јован послје смрти својих родитеља отишао у пустињу, живио тамо строгим испосничким животом и чекао да се испуни тај закон па да пође да припрема људе за дочек Месије. На ријеци Јордан прозивао је окупљени народ: - **Покајте се јер се приближи Царство небеско.**

Са свих страна долазили су људи и Јован их је крштавао водом. Многи су мислили да је он обећани Спаситељ свијета.

Он је објашњавао: - **Ја нисам Христос... Ја вас крштавам само водом, а Христос ће вас крстити Духом Светим.**

Господ Исус Христос и Свети Јован Крститељ били су вршњаци, с тим што је Јован био пола године старији и прије је почео да проповиједа вјеру. Кад се појавио Христос на Јордану, Јован, испуњен Духом Светим, осјети да је то обећани Спаситељ свијета и кад је Он затражио да Га Јован крсти, сматрајући себе недостојним да крсти Сина Божијег, он му рече: - **Ти треба мене да крстиш, а Ти долазиш мени.** Но, Господ му на то одговори: **„Пустн сад то, јер нам треба испунити сваку правду“**, и уђе у ријеку, а Јован Га крсти. Док се то дешавало, отворило се небо и Свети Дух сиђе у виду голуба на њега, а с неба се чу глас: **„Ово је Син мој љубљени, који је по мојој вољи“**.

Бог се у том тренутку појавио у сва три лица: Бог Отац, Бог Син и Бог Дух Свети - то је Свето Тројство.

Послје свог крштења Син Божји долази у пустињу, гдје у самоћи проводи четрдесет дана у посту и молитви, припремајући се за проповиједање своје науке.

Господ Исус Христос примио је крштење на Јордану због људских гријехова. Сам без гријеха, Он је узео на себе гријехе свих људи. Својим

личним примјером, крштењем у ријеци Јордан и заповјешћу ученицима својим који су ширили његову науку: **Идите и начините ученицима све народе крстећи их у име Оца и Сина и Светога Духа**, Христос је установио правила хришћанске науке за све људе који вјерују у Господа Бога.

Кроз Свету тајну крштења постајемо чланови Цркве Христове. Њоме примамо благодат као новорођена дјеца Божија и стичемо право да ради нашег духовног узрастања приступимо осталим Светим тајнама. Крштење је Света тајна којом се онај који вјерује, кроз трократно погружавање у води, у име Оца и Сина и Светога Духа, чисти од свих гријехова, личних и наслеђених и рађа се за нови духовни живот.

Важност ове Свете тајне нагласио је сам Господ ријечима: - **Ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у Царство Божије (Јован 3.5).** Свети апостол Петар, на дан силаска Светога Духа, онима који су га питали: „Шта да чинимо“, одговорио је: **Покајте се и нека се крсти свако од вас у име Исуса Христа за опроштење наших греха и примићете дар Духа Светога (Дела апостолска 2.38).**

КРШТЕЊЕ У ВРЕМЕНУ ДАНАШЊЕМ

Протојереј Ратко Радујковић каже да никад није рано и никад није касно да се приступи Светим тајнама, да се крштава, црквено вјенчава, да се народ окрене вјери православној као вјери својих праотаца.

У нашу свету Цркву долазе данас и дјеца из такозваних мјешаних бракова и изражавају жељу да се крсте и приступе вјери православној. Ми немамо права таквим да то онемогућимо и приступомом светом чину сигурни да добро чинимо. Они други, Хрвати и муслимани, а и ти нам се јављају, долазе, питају, ми савјетујемо да сачекају да рат стане. Ако он тада буду искрено жељели да се крсте, биће им омогућено — објаснио нам је протојереј Ратко Радујковић.

Примивши печат дара Духа Светога и уписавши се тиме у књигу живота вјечног, новокрштени прима и обавезу да ће тај дар користити тако што ће свој нови живот подредити светом животу јер смо као хришћани позвани да будемо свети. Хришћанска етика постаје обавеза јер формално крштење као ритуал није довољно и није оно што прописује наша Црква.

На крштењу се, између осталог, каже: - **Облачимо се у Христа и свештеник пита: - Јесили се обукаоу Христа, а онај који се крштава одговара: - Обукао сам се. Тиме почиње борба са грешним човеком у себи и тежња ка савршенству Божијем.**

Тајну крштења може да прими свако људско биће, јер је Спаситељ рекао: **„Који верује и крсти се, спасиће се“**. Да би се неко могао крстити, од њега се тражи вјера која се исповиједа изговарањем Символа вјере. Код крштења мале дјеце, исповиједање вјере говоре умјесто њих кумови, који их рађају за нов духовни живот и тако постају њихови духовни родитељи.

Ако се крштавају одрасли, који су већ сајесни својих гријехова, Црква од њих захтијева да се покају и да сами изговарају Символ или Исповиједање вјере. Кум је у том случају само сведок.

ПОКАЈАЊЕ — ПАЂА НА ПУЧИНИ ЖИВОТА

Кајање је саставни и одлучујући дио очишћења од гријехова послје крштења. Црква учи да је Христова иступитељска жртва неисцрпан извор милости и да нема гријеха који се не може опростити ако се човек искрено каје. Покајање је пут у Божју природу (Петрова 1. 4.) и као пађа на пучини нашег живота спремна да прихвати свакога који тоне ма колико пута се то дешавало.

Православна црква учи да је „вера у Свето Јеванђење сила која спасава“, јер „који поверује и крсти се спасиће се“ (Марко 16. 16).

Старозавјетни морални закон као васпитач за Христа (Галатима, 3. 24-25) и сјенка будућих блага (Јеврејима 10.1), није дат свим народима него само изабраном, Израелском. **Новозавјетни морални закон у вези с Царством небеским које је основано на земљи дат је свим људима који врше вољу Божију. Њега је људима објавио сам Син Божји Господ Исус Христос и он се налази у књигама Светога писма Новог завјета, нарочито у Четири Јеванђеља.**

Кајати се за свој гријех значи у својој души осјетити и признати да смо рјечју или дјелом повриједили Бо-

Радмила КУЛУЊИЈА

тамницу. Кад је ишао у Дамаск да гони хришћане, засјала је свјетлост јача од сунчане, нико се није видио, а чуо се глас: „Савле, Савле, зашто ме гониш?“ Био је то глас Господа Исуса Христа. Силна свјетлост ослијепјела је Савла и пратиоци његови морали су га водити. Стигавши у Дамаск, Савле је три дана постио и молио се Богу.

Апостоу Ананији, који је био у Дамаску, јавио се Христос и упутио га Савлу да га крсти. Кад је Ананија указао да је Савле најљући противник Христов и највећи гонитељ стада Његова, Господ му је одговорио: — **То је изабраник мој, одређен да пронесе име моје међу многим народима, царевима и синовима Израилевим.**

Ананије тада оде Савлу, крсти га и по ријечима Јована Златоуста од вука постаде јагње, од трна плодна лоза, од пљеве пшеница, од богохупника — богослов. На крштењу је прогледао и добио име Павле, и постао најодушевљенији проповједник Христа Распетог. Много је путовао, свуда стизао, његов рад пратила су многа чудотворна дјела, те је назван Апостолом Народа.

О свом раду и страдању за Христа сам је говорио: „Био сам у страху на водама, у страху од хајдука, у страху од родбине, у страху од незнабожаца... У труду, послу, у многом неспавању, гладовању и жеђи, пошћењу, зими и голотињи...“

Тако је Савле искреним покајањем заслужио опроштење и љубав Господа Исуса Христа.

У времену овом садашњем, кад је и ала и врана зинула на православи род наш, добро је сјетити се апостола Павла, апостола Петра који се Христа одрекао али му се и вратио. Добро је и благодарно сјетити се седам Светих тајни и Десет Божјих заповијести, Символа вјере и хришћанског морала по коме нам се ваља понашати. Признати и покајати се због полујекховног окретања леђа мајци Цркви, вјери православној и традицији народној.

Све ваља чинити да би нам било опрштено чињење, али исто тако и многа нечињења. Свештеници у овом погубном времену свакодневно позивају православи род наш да се покаје, да се дјеца крштавају, да се одрасли вјенчавају у Цркви, да се мртви сахрањују како бог заповиједа.

Разлога „ЗА“ је много. Разлога „ПРОТИВ“ нема ниједног ваљаног. Православна црква учи да у случају невоље, кад нема свештеника у близини и кад пријети опасност да дјете или одрасли умре некрштени, Свету тајну крштења може обавити свако православно лице, дакле крштена душа, изговарањем формуле ове тајне и трократним пошкропљавањем водом: **Крштава се чедо Божје... у име Оца-Амин, Сина-Амин и Светога Духа-Амин.**

Дакле, и тако може. А као предуслов за овај свети чин-покајање, за дјела које се Богу не би свидјела — зато је довољна искрена жеља и воља. Бог све праша и свима прашта који у Њега вјерују и који му се моле.

КАКО ЈЕ САВЛЕ ПОСТАО ПАВЛЕ

Павле је рођен у граду Тарсу. Имао је од предака наслијеђено право римског грађанина. До крштења звао се Савле и био затровани противник хришћанства. Упадао је у куће, хватао хришћане и бацио их у

ПЛЕНАРНА СЈЕДНИЦА ДЕЛЕГАЦИЈА ПРИВРЕДНИХ КОМОРА
ВОЈВОДИНЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

БИТКА НА ДРУГОМ ФРОНТУ

• У укупној робној размени Републике Српске са Србијом на Војводину отпада 50 одсто • Војвођанска привреда и даље пружа материјалну и кадровску подршку привредној реформи у Републици Српској • Изградња пруге Бијељина — Брчко — Бања Лука приоритетан посао од значаја за укупан развој српских земаља • Динар у Републици Српској неће пасти, како прогнозирају неки злогбници

Настављајући континуирану двогодишњу привредну сарадњу Војводине и Републике Српске у вијећници Банског двора у Бањој Луци одржана је 10. јуна пленарна сједница делегација привредних комора наше републике и ове српске покрајине коју су осим председника привредних комора сачињавали и политички званичници и представници привредног, економског банкарског, научног и културног живота.

У делегацији Привредне коморе Републике Српске били су и председник и потпредседник Владе др Владимир Лукић, и др Витомир Поповић, народни посланик и председник општинске владе

Војводину. Рекавши да Република Српска има веома развијене и сачуване привредне и природне ресурсе, нарочито у агрокомплексу, рудном благу, металској, дрвној и кожно-галантеријској индустрији — подсетио је да се у Републици Српској, осим борбе на фронту за границе, мир и слободу грађана, води и други фронт — битка за оживљавање привредне производње.

Говорећи о стратегијској обнови Републике Српске, Божидар Антић је подвукао да је потребно још ефикасније привредно и економско повезивање двају простора и ефектнији продор банака и осигуравајућих друштава са обе стране. Као наду у скоро остварење ових захтјева, Антић је ви-

„Браћа су одмах притекла у помоћ“ — са данашње пленарне сједнице дану привредних делегација

др Рајко Касагић, ректор бањалучког Универзитета проф. др Драгољуб Мирјанић, те министри за индустрију и енергетику и финансије Боро Босић и Петра Марковић.

Пленарном сједницом председавао је Светислав Мудреновић, председник регионалне привредне коморе и потпредседник републичке.

Говорећи о тренутку привредне сарадње Војводине и Републике Српске председник Привредне коморе наше републике Божидар Антић је истакао да у укупној робној размени коју Република остварује са Србијом — 50 одсто отпада на

дио и у скорашњем уклањању граничних баријера, односно прављењу царинске уније.

Привредни тренутак Војводине, степен привредно-економске сарадње ове српске покрајине с Републиком Српском као и начине и могућности, побољшања те сарадње — оцртао је у кратким цртама Никола Стојишић, председник Привредне коморе Војводине.

Подсетио је да робна размена Војводине с Републиком Српском и Републиком Српском Крајином износи око 60 одсто укупне робне размене ове српске покрајине. Никола Стојишић је обећао да ће вој-

Анђелко АНУШИЋ

вођанска привреда и даље пружати материјалну и кадровску потпору привредном развоју Републике Српске. Стојишић је присутне такође подсетио на недавни боравак др Радована Караџића, председника Републике Српске у Војводини и његово обећање да ће се у Републици Српској стварати такав амбијент који ће бити примамљив, како за привредне кооперанте, тако и за разне профиле кадрова.

— Све ово ми сигурно не бисмо издржали да није било помоћи Србије, рекао је др Рајко Касагић, поздрављајући угледне госте из Војводине. — Замолити бих вас да својеврсна порука са ове пленарне сједнице буде да се коначно почне саградњом пруге Бијељина — Брчко — Бања Лука, о чему је већ претходно договорено

ОДЛУЧНИ ЗА ПРИВРЕДНУ РЕФОРМУ

Др Владимир Лукић: Ми смо у Републици Српској одлучни и спремни за привредну реформу, и то управо можемо остварити заједничким радом, бољим повезивањем и усавајањем нових производних програма и технологија. Неки сумњају да ћемо у Републици Српској пореметити достигнути степен економске стабилизације у СР Југославији. Ја вас ујеревам да динар на нашем простору неће пасти, јер ми нећемо трошити оно што немамо. Зато нам помогите, прије свега у кадровима, од којих су се многи са ових терена запослили код вас.

и на нивоу наших влада, али и у личним контактима са председником Србије Слободаном Милошевићем. Јер то пружило повезивање Србије са Републиком Српском и Републиком Српском Крајином од великог је значаја за укупан развој српских земаља, рекао је Рајко Касагић.

Петра Марковић, министар финансија, zaloжила се за хитно повезивање банкарског система и укупних финансијских токова Војводине и наше републике, као и за кредитирање привреде Републике Српске од војвођанских банака.

Угледне госте из Војводине примио је данас и др Предраг Радић, председник бањолучке општине који је рекао да су „браћа из Војводине и Србије већ одавно притекла у помоћ“, те да је управо први начин повезивања путем привреде, културе, науке и спорта. Привредници Војводине и Републике Српске наставили су рад, који ће трајати цијелог дана, по радним групама из разних индустријских група, како би конкретизовали закључке с пленарне сједнице.

ПАСОШ — КАКО
ГА ДОБИТИ

РОК - МЈЕСЕЦ ДАНА

• Пасош може добити свако у Републици Српској, без обзира на националну припадност — једини је услов да прибави законом прописане документе

Анђелко АНУШИЋ

Без обзира што је рат, интерес једног дијела грађана Републике Српске за разним врстама излета у иностранство (Грчку, Мађарску, Бугарску, Италију, Русију) не јењава. Напротив. Притисци на станице јавне безбједности у вези с добијањем пасоша су поприлични. Како добити пасош? Према ономе како смо сазнали на службеном мјесту, пут до добијања ове путне исправе и није тако тежак. Да како за оне који испуњавају претходне услове и који имају дубљи џеп. Што се тиче овог услова — то за оне који се одлучују да пређу границе СР Југославије не представља никакав проблем.

Јер, путује онај ко има осигурану попутнину, ко има за то дебеле пословне и друге разлоге. Једино ко не путује у иностранство су борци. Због својих неодложних обавеза они не могу, а нити имају за то „шуставих“ разлога. Читалац ће, дакако, разумјети о којим је разлозима ријеч.

Дакле, како добити пасош и отпловати, рецимо, у Солун, Москву, Софију, Трст, Будимпешту, Беч или Праг? Захтјеви за добијање ове путне исправе (потребна два) подносе се станицама јавне безбједности гдје се пасоши и добијају. Осим овога, потребно је приложити и три фототографије, уплатити таксу од пет динара, те образац који кошта 25, односно 200 динара. Да како да је осим овога потребно прибавити и сагласност Министарства одбране — за мушкарце старосне доби од 17 до 60 година, а за жене од 17 до 55 година.

Борци, радници органа државне управе, избјеглице и чланови њихових породица (доказују ово кућном листом) плаћају онај образац свега 25 динара, док сви остали морају положити 200 динара.

За издавање и верификацију пасоша надлежно је Министарство унутрашњих послова Републике Српске у Бијељини. Пасоши носе амблем (заштитни знак) Југославије. У Центру јавне безбједности у Бањој Луци кажу да пасош може да добије свако, без обзира на националну припадност. Једини је услов да прописно прибави претходне папире. Рок за добијање пасоша је око мјесец дана.

На наше питање ко све путује у иностранство, у Центру јавне безбједности Бања Лука кажу нам да их то не занима, јер свако има право да путује ван граница Републике Српске, односно СР Југославије — уколико прибави потребне документе.

ФИКРЕТ АБДИЋ, ПРЕДСЈЕДНИК АП ЗАПАРНА БОСНА, У ФЕЛТОНУ

„ИСТИНА О БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ“ У ЛИСТУ „ЗАПАРНА БОСНА“ ПИШЕ

„ВОЂЕ СЕ ИЗВЛАЧЕ, СТРАДА НАРОД“

Перо ДРЉАЧА

Лист „Западна Босна“ који се штампа у Загребу и трећи је по tiraжу у Хрватској, продаје се и на слободним просторима АП Западна Босна. (Простор под контролом Абдићевих снага). У њему Абдић објављује фељтон под називом: „Истина о Босни и Херцеговини“, а то су у ствари изводи из његове књиге под тим насловом у штампи.

— Вође СДА нису страдале, страдио је само народ, тврди на почетку другог наставка фељтона у том листу Фикрет Абдић и објашњава:

— Историја мора дати одговоре на појединачна питања. Како је могуће да један Мирза Мујачић, који је повео муслимански народ Приједора у рат гдје је толико народа страдало, одведено у логоре, неогребен дође у Бихаћ и добије посао у Бихаћкој болници? На то конкретно питање одговор мора дати Изетбеговић и Извршни одбор СДА или још неки од муслиманских вође који се налазе широм Европе и Америке. Мора одговорати и Изет Мухамедовић, зато што се десило да сав муслимански народ оде из Босанског Новог. Како се могло десити да Есад Велић народ Крупе поведе у рат и да читава Крупа побјегне? (Сада се налази у Аустрији). (опаска ОА)

Широм Босне је тако и на то се морају дати одговори. Муслимански народ, оне жртве, њихови гробови, ожаложене мајке и дјеца морају захтијевати од своје учитељице СДА од Алије Изетбеговића одговоре на та питања, пише Абдић и наставља:

— Видно сам још тада каква опасност пријети муслиманском народу од овакве политике СДА. Нападају да сам заштитник Срба, а противник муслимана. Ми муслимани нис-

мо били спремни и десило се што се десило. Знао сам да ће највише страдати због тог муслимански народ. Када је већ дошло до сукоба руководећа елита се инфериорно понашала. Она је осигурвала себе, али не и сопствени народ. Може се догодити да се иде на спашавање једног броја страначких лидера, али да то постане масовна појава и страдања народа. То се не смије десити. Ина ово треба дати одговоре, пише Абдић, покушавајући сликовито показати како вође СДА нису страдале, али да је за то страдио муслимански народ.

— У августу 1992. године ја сам захтијевао од председништва да напустим Сарајево и уђем у Западно Босну. Алија Изетбеговић за то није имао интереса и није ни затражио од тадашњег команданта УНПРОФОР-а генерала Намбијара да ми се осигура излазак. Он је једино рекао да ће се ослобођење Сарајева десити за који дан и да ћу изградња моћи отићи и аутомобилом. То довољно говори о његовом слабом стању и процјени ситуације. Обратио сам се због тога сам Намбијару. Посљедњи пут с Изетбеговићем сам се сусрео у загребачком хотелу „Интерконтинентал“, пред мој сами улазак у Западно Босну. Изетбеговић ме тада ујереваше да у томе нећу успјети. Био је сигуран да његови људи у Бихаћу: Велацић и Љубијанкић могу лимитирати мој улазак. У то вријеме био је гранатиран веродром у Поралићима код Цазина и мислио је да се нећу упустити у такав несигуран подухват. Пилоту сам савјетовао да слетимо одмах након гранатирања. Тако је и било. Мој озбиљни разлог за долазак у Западно Босну је да се не понови грешка која се већ десила на старту формирања СДА, то јест да се не распрода Западна Босна. Написао је Фикрет Абдић, а тај наставак фељтона пренио из листа „Западна Босна“ Слободни Радио-Цазин.

ТРАГОМ РАТНИХ ЗЛОЧИНА УЧИЊЕНИХ НА ТЛУ БИВШЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

МАСАКР НА КИШОВОЈ ФАРМИ

Мехмед ДИЗДАР

Кад у холандском граду Хагу буде почео рад Суд за ратне злочине учињене на тлу бивше Југославије, у досјеу о смрти Бошка Радоњића (рођеног 1965. године), из села Бабинац код Бјеловара, пронаћи ће чврсте доказе злочина које су хрватске оружане (паравојне) формације учиниле над припадницима бивше ЈНА. Звјерски мучен Радоњић је, наводи се у досјеу, са четворицом својих другова из Касарне „Божидар Аџић“ убијен на фарми затов Јунади власништво Јосипа Киша, у селу Велико Кореново код Бјеловара. Потом су закопани на љубришту. Било је то у октобру 1991. године.

Дуго су надлежни органи у Хрватској скривали истину о трагичној судбини Бошка Радоњића. Извјесно вријеме су тврдили да није ни био у Бјеловару. Ипак, упорношћу његовог брата Илије Радоњића истина је откривена. Хрватска страна је послје више од двије године изручила тијело Бошка Радоњића. Он је, како додикује српском јунаку (посмртно одликованом) сахрањен на Новом гробљу у Бањој Луци. Све доказе које је прикупио Илија Радоњић је доставио Државној комисији за ратне злочине и злочине геноцида Савезне Републике Југославије и Војном суду Војске Југославије.

- На Кишовој фарми нису убијени само мој брат и четворица његових другова: Милорад Ђорђевић, Иван Хојсек, Радован Грдељевић и Мирко Остојић, већ много више припадника некадашње ЈНА - тврди Илија Радоњић. - Према ономе што сам сазнао, недавно су изручени лешеве 20 припадника ЈНА убијених на сличан начин као Бошко. Кад сам настојао да сазнам истину о смрти брата, моја жеља је била да добијем податке и о другим браниоцима Касарне. Злочинци за које имам доказе Јосип Киш, Јуре Шимић, Драго Тулић, Славко Штимац, Вилах (име му не знам) морају да одговарају пред Међународним судом за ратне злочине, али и пред нашим правосудним органима.

ЗАРОБЉАВАЊЕ И СМРТ

Када су хрватске формације Збор народне гарде и МУП касарне ЈНА биле су њихова мета. Посебно, када је Хрватска прогласила самосталност. Касарне „Божидар Аџић“ у Бјеловару била је трну око. Припадници ЈНА нису никако жељели да положе оружје. Међу њима био је и херој српског народа мајор Милан Тепић. На предају нису пристајали ни пуковник Рајко Ковачевић, потпуковници Мирко Васић, Милан Милић, те бројни војници и старјешине.

Жестоки напади почели су на касарну крајем августа 1991. године. Међу добровољцима који су је бранили налазио се и Бошко Радоњић. Јуначки су пружили отпор непријатељу. Али, надмоћнији припад-

Илија Радоњић: Упорна потрага за братовљевим тијелом

ници ЗНГ и МУП-а Хрватске заузели су Касарну 29. септембра 1991. године. Живот је жртвовао херој мајор Милан Тепић. Хрватске снаге убиле су пуковника Ковачевића, потпуковника Васића, неколицину војника Друге, са потпуковником Миланом Михаићем на челу су заробили, а са њима и Бошка Радоњића.

Он је с другим заробљеницима, углавном активним војним старјешинама, војницима и добровољцима, одведен у зграду МУП-а у Бјеловару.

- Имам доказе да је мој брат заједно са другим заробљеницима свакодневно тучен и малтретиран у бјеловарском МУП-у, а потом и у „Маршаловој школи“ - истиче Илија Радоњић. - Свето суми потар-

У хрватским мучилиштима: Људи постају мртве бројке

дили свједоци. Има и других доказа. Једном приликом позвали су мјештани - Хрвате из нашег села Бабинац да би мучили мога брата. Дошло их је четрдесетак. Један цијели дан су се иживљавали на Бошку немилосрдно га тукући. Касније су му „муповци“ на челу, ножем, урезали звијезду петокраку. Након неколико дана пребачен је на фарму Јосипа Киша. Овај газда и богаташ окупно је око себе злочинце, припаднике паравојних формација Хрватске.

Бошка су заиста звјерски мучили, истакла је Илија Радоњић. Тешко је то и описати. Свједоци причају да су му ломили руке, кожу дерали, тијело палили ватром из лет-лампе, ране посипали сољу. Шта су све чинили то нормалан човек не може ни да замисли. На крају, слоњеног, измученог су га заклали и закопали на љубришту.

• Након двије године трагања Илија Радоњић сазнао да је његов брат Бошко, добровољац у некадашњој ЈНА, након звјерског мучења убијен на Кишовој фарми код Бјеловара о чему је прикупио досје са много доказа

• Нас Србе у свијету оптужују за ратне злочине, сигуран сам да ће нам овакав досјен који ће, надам се, и други прикупити о судбини својих најмилијих, бити најбоља одбрана - тврди Илија Радоњић

БОРБА ЗА ИСТИНУ

Док је Бошко преживљавао мучење у Бјеловару, његова сестра Мирјана и мајка Ката допозиле су у МУП и интересовале се да ли је жив. Рекли су им да није страдао у борби, да је жив. Када су 3. октобра мајка и сестра посљедњи пут дошле у МУП, један од инспектора, чије име не наводе из разумљивих разлога, им је рекао да би било боље да породица Радоњић побјегне из Бјеловара, јер у МУП-у планирају да хапсе читаве породице. Савјетовао им је да се склоне и да ће им он у нека боља времена рећи истину о Бошку.

Породица је, заиста, убрзо напустила Бјеловар. Заједно са другим избјеглицима из западне Славоније у Бању Луку су стигли мајка Ката, кћери Мирјана и Свјетлана и син Илија. Одмах су Црвеном крсту дали податке о Бошку. Обавијештена је Комисија за размјене заробљеника тада Бањолучког, сада Првог крајишког корпуса. Током преговора припадници хрватског ЗНГ, које је предводио стожерник Мартинчић, одговорили су да Бошко

Мучења која је тешко замислити

гдје је убијен. Та изјава достављена је надлежним органима.

То је био тек почетак двогодишње Илијине борбе за истину о судбини његовог брата, али и настојања да тијело несрећног Бошка буде изручено. Илија је вјеровао Михаићу, који је Бошка примио у Касарну када се јавио као добровољац. Више није имао илузија да је жив. Мајка и сестре су се надале... Илија је желио да сазна све. Како је брат убијен, ко су убице, да све то докаже и објелодани, да брата сахрани како додикује српском јунаку.

ХРВАТИ ПРИЗНАЈУ УБИСТВО

Како нам је рекао Илија Радоњић, на два састанка у Будимпешти хрватска страна је категорично тврдила да не располаже подацима о Бошку Радоњићу. У јуну 1992. године обратио се Међународном комитету Црвеног крста у Београду.

- Ништа ми нису помогли нико су, сигуран сам, знали све шта се догађало на Кишовој фарми - прича Илија Радоњић. - Срби који познаници, запослени у Немачкој, приликом сусрета у Београду причали су ми да је слика убијеног брата објављена у неким часописима у тој држави. Било је тоу децембру 1991. године. Само слике објављено да је то мој брат већ хрватски бојовник којег су наводно убили Срби. Та неистина би и даље кружила свијетом да нисам био упоран.

Ипак, прво обавијештење о смрти добијено је од хрватске стране на једном од преговора у Будимпешти, каже Илија. Тада је делегацији Југославије речено да је убијен, да су његови посмртни остаци са фарме премјештени на непознато мјесто. Из Загреба је у Међународни црвени крст у Београду, 13. октобра 1992. године, стигло обавијештење од господина Давора Стриновића, из хрватске комисије за тажење несталних лица да је у поступку идентификација. Мјесец дана трајале је нова

неизвјесност док из Загреба није стигло обавијештење да је тијело мога брата у Заводу за судску медицину. Последи неколико дана Хрвати су затражили размјену.

Тијело Бошка Радоњића размјенено је 9. јануара 1993. године у Турњу код Карловца. Привремено је

било сахрањено у Београду. Бошко Радоњић, је према властитој жељи, прије одласка урат, са свим почастима сахрањен на Новом гробљу Бањој Луци 21. фебруара ове године.

ДОКАЗИ

Двогодишња борба Илије Радоњића за истину је окончана. Неизвјесност у породици замијенила је туга, бол због смрти сина и брата. Још теже је због начина на који је Бошко окончао живот. Сада предстоји нова бораба да досје заиста доспије до Суда за ратне злочине у Хагу.

- Прикупио сам изјаве свједока, обдукционе налазе, видео-касете - истиче Илија Радоњић. - Свједоци су некадашњи становници Бјеловара. Посебно бих поменуо Вељка Спасића и Радована Куштрића, који сада живе у Барањи, а били су на Кишовој фарми. Њих су бојовници довели, ваљда да гледају, како муче Србе. Затим, међу доказима је и признање хрватске стране да је Бошко убијен. Ту је и обдукциони налаз нашег признатог стручњака др Зорана Станковића који је утврдио бројне трагове мучења на лешу; чак их ни вријеме није могло сакрити. Ради се о помовима костију, у нози је остао дио метала којим је брат мучен, мишићи су комадани, затим су видљиви трагови кљавца. Др Станковић је изјавио да таква мучења људски ум тешко да може замислити.

Илија Радоњић каже да му је циљ био, када је трагао за истином о судбини брата, да се разјасни све шта се догађало на Кишовој фарми, гдје је био заточен већи број припадника некадашње ЈНА из Касарне „Божидар Аџић“.

- Срби у Хрватској су бранили своје огњишта - наглашава Илија Радоњић. Нас Србе у свијету оптужују за ратне злочине које нисмо извршили. Пред свијетом су Хрвати и Муслимански демократе. Овакав досјен, који ће, надам се, и други прикупити о судбини њихових најмилијих, биће нам најбоља одбрана.

АУТОР: ЖЕЛКО ПЕТРОВИЧ	БАМО- ДРАЖА РАДНО- СТАНИЦА	СЛУЖБИ ЗА ШКОЛНЕ	ПРАВО ПРВОГ КРАЈИНО- КОГ КОРПУСА	УРАС СРЕДЊИ	СЈЕВЕР	ОКРЕ- СРЕ- БЕНОГ КРУГА ЉУДИ	ОПТАН СРЕБР- НИ НОВАЦ	ТЕЛЖАН	ДИВАР	КОРИЦА НАВО- ДНАНЕ УАЗИМ (...)	НОТА ОСМЬ- ЗАЉЕ
НЕУШ- КОПЧЕН ВО				БРИКА СРАМОТА УБИЦА УЗ ЗАСЕДЕ ПЦИ							
ЗАБАВА РАЗО- НОВАЦ					ЗОБЕ				Д. И Т. СЛОВО ВРСТА ЛОКОВИК ШИНДРА		
ДНЕВНЕ НОВИНЕ РЕПУ- БЛИКЕ СРПСКЕ											ИМЕ КУМОВ- НИЈЕ ЈОНТ
РАДОМИР ОДЈАВЛА РАЈО						ПИСАЦ РАЈИЧЕР ИЗ ОНО ШТО СЕ САЈА					
АМПЕР		СИСАЊЕМ ИЗВУТИ ВЕЉИКА УЗНЕМИ- РЕНОСТ								РАЗРЕД ПРОВЕРА	
ЖЕНСКО ИМЕ ДРАЖКА							ПРИЧЕ- ВРЕМЕНИ		ЗИМСКИ СПОРТ ПОЛИТА- ЧАР ЗА- РОБУМИ		
КОМНА- СКА ИЗ- ВИДИЦА (ВОЈН. ОКР.)				ТЕНИСЕР ЛЕКОНТ БАНОВЕ ЕНИГМАТ- СКИ ЛИСТ					ОЛИВЕРА КАТАРИНА ПОЧЕТИ ЗАСТА- ПАТИ		
НОБОР ОБИР					ВРХ БРЕГА (ПЛА)	РАЈИЧЕР ВЕО НАГЛАСКА КОДИ ПРИЧАДА ЕВИ					
УРАС СРЕДЊИ	ОСОБИНА ОНОГА ШТО ЈЕ УПРЕКО МАШИЧЕ										АЛАСОВА ЖЕНА
ОПТИ- ЧАТЕЉ ВИШНОГ СЛОВЕЦА (МЛ)									ЧАС САТ БЕЛГИКО- СРПСКА ВОЈНА АСТАРТА		
ОКРИВАТИ							КОРАБАНИ ГРЕВЕН ИМЕ ГЛО- МИЈЕ МУТИ				
НА СЛОВО	16. И 12. СЛОВО				НАПРАВЕ ЗА НОШЕЊЕ РАЈИЧЕР ПРЕМА УМАТЕНОСТ						
БАМО- ДРАЖА РАДНО- СТАНИЦА ЛИСТ							ИЗБОРИНА КОБИНА У МОРЕ		ШАМПИОН, ПРВАК		
ЖЕНСКО ИМЕ ЈЕКАНА							ШАХИСТА, ОПТИЧАР БАРСКО- ЕНИГМАТ- СКИ ЛИСТ			ПРЕМА, КА СТАРОСЛО ВЕНСКО СЛОВО	
7. И 14. СЛОВО АЗБУКЕ			НОВИ САД	СТАРО ИМЕ ВПАНИЈЕ ОЛИВЕР ТРИСТ							
ВИШЕГО- ДВЕНА ВИШКО (МЛ)											САСТАВ- НИ ВЕЖИК
УВОДИ- ЛАЦ ИНСТА- ЛАЦИЈА (МЛ)											

БИЈЕЛА УКРШТЕНИЦА

- ВОДОРАВНО:**
1. Фудбалер бањолучког „Борца“ - Мјесто гдје је била гомила, хрпа.
 2. Савршени, одлични услови - Савјетност која се, по народном вјеровању појављује на мјесту гдје је закопано благо.
 3. Изнад, преко - Ауторове оригиналне ријечи - Азијска земља.
 4. Немам, аждаја - Охрбрити се, осмијелити се — Домаће говече.
 5. Божанство сунца у старом Египту - Женско име, Лара - Ред на ткаљачком строју.
 6. Свршетак молитве - Врста дрљаче (мн.) - Грда, потпорањ (нем.).
 7. Печатни отисак који виси на врци и причвршћен је на исправе - Избочина копна у море - Име пијанисте Бертонцеља.
 8. Узвик којим се коњ одгони - Атанасија одмила - Водити љубав.
 9. Кикинда - Лијечник који помаже при порођају (мн.) - Покрајина у Саудијској Арабији (.И.) - Саставни везник.
 10. Прво слово - Фини гипс - 5. и 15. слово азбуке - Двопол.
 11. Славни бразилски фудбалер (...И) - Наш новинар и филмски режисер, Драгољуб - Морили су „младог Вертера“.
 12. Говорник - Притока Дунава - Мали врат.

- УСПРАВНО:**
1. Име Лолобријиде - Тропско воће.
 2. Јако ударити, ошинути - 10. и 20. слово азбуке.
 3. Низати се, стајати у ред - Ријечно острво.
 4. 6. и 1. слово азбуке - Лична замјеница, она - Сократов тужитељ.
 5. Име музичара Цона - Отва одмила, паћа, лако - Обим.
 6. Женско име, Инеса - Власник титуле.
 7. Велики српски државник.
 8. Плесаче, пошакивање - Град у Ирској (.НИ.).
 9. Стручњак за историју - Символ мазуријума.
 10. Слове иза „т“ и „к“ - Саврачи на лири - Иницијали глумца Видове.
 11. Направити опис - Јединоцифрен број.
 12. Онај који хвата - Француски писац, Албер.
 13. Име пјевача Лугоњића - Грчки бог љубави - 23 и 3. слово азбуке.
 14. Пара - Острво у Јадрану - Груба вунена тканина — Разред.
 15. Кукац - Напјев у пјесми.
 16. Ударак полтом - Исход у шаху.
 17. Травнате површине - Глумци Марфи (старји).
 18. Енергија - Страно женско име - Наш књижевник, Војислав. Жељко Петровић

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1																		
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
	1	1	1	3	2	1	1	1	1	2	2	2	2	2	1	2	1	2

ВЛАДИКА
НИКОЛАЈ ВЕЛИМИРОВИЧ:

"СРПСКИ НАРОД
КАО ТВОДУЛ" (14)

НАЈВЕЋА

ЗАБУНА

Свака велика и спасоносна идеја остварује се споро и трудно, и то обично на мучеништву и крви својих зачетника.

91. Распад је отпочет, и отпочет и довршен, партизанством. И то четворним: партизанством интелектуалним, моралним, политичким и економским. Синови српских сељака отишли су на Запад, да питају шта је праведно а шта неправедно, шта поштено а шта непоштено, и вратили су се завађени и поцепани у таборе око тог питања. Јер тамо где се није могла наћи истина није се наравно могла наћи ни правда ни поштење, него партизанска свађа и препирка око тога. Синови српских сељака хауијали су на Запад да проуче како треба државу и друштво уредити, и вратили су се завађени и поцепани у партије онако како су и западни народи, без теодулија, завађени и поцепани. Синови српског народа лутали су по западном мраку да се науче како треба имовинске ствари решавати на земљи, тј. оно што су давно давним њихови дедови и прадедови решили боље него ико: средњим системом, лутали су и вратили се збуњени и јаросно завађени међу собом око тога као и народи на Западу. То четворно партизанство створило је од прескупо плаћене Србије тркалиште и вашириште, на коме су Христос и народна мудрост имали најнижу цену. Сва четири та чира распукла су се у време државе Југославије, и гној се разлио по целом народу. Југославија је представљала за српски народ највећу забуну, најтеже грчеве и најсрамније понижење, које је он икад доживео и преживео у својој прошлости. Нико му није крив до његови сопствени синови, партизани у четири правца и хулители и светиња на свим линијама.

за поквареним и антихришћанским духом своје партизанске и неозбиљне интелигенције. Прихватиће је пак, ако буде пошао за духом онога свог великог и светог генија сељачког, за духом Црног Ђорђа из Тополе. Видећемо.

94. Царство балканских народа са царством свете Русије - не Русије неруске и чивутске, него свете православне Русије - може донети целом човечанству срећу и остварити оно мистично хиљадугодишње царство мира на земљи, које се показало на Патмосу у визији ономе славном апостољу визионару, светом Јовану Евангелисту. Јер, тај мипенијум још није у историји света остварен. Ко ће остварити ако не сечени и гажени, тј. Словени и остали православни народи? Речено је српском пословицом да на мрзану кућа остаје. А у руским народним причама увек је презрени и „глупи“ Иванушка на крају морао спасавати своју браћу, која су се правила паметнија од њега. Тако ће православни Словени са осталим православним народима као мрзан и презрени Иванушка спасавати обе хемисфере света, Исток и Запад. Каквим програмом? Да ли насилијем, освајањем, городошћу, себичношћу, палећном теократијом, светском аутократијом, ваширском демократијом? Не, никако, него теодулијом, свакидашњим програмом српског народа.

СЛУЖБА БОГУ

95. За време херувимске песме на литургији свештеник говори Богу: „А послужи Теби велико је и страшно и за саме небеске силе“. Шта раде пламени серафими и херувими и безбројне војске безтелесних духов не о служе Тору своме „са страхом и трепетом“? Јасно је за људе и народе на земљи не може бити веће почасти него служба Богу. Нити има већег достојанства и веће славе за човека него да служи Створитељу своме. То је српски народ разумео, од цара до просјака, и програм службе Богу испуњавао доследно и упорно од Немање до почетка 20. века. Ту је српски „бураж“ посрнуо, пред капијом 20. века као султанов пред Бечом. Разумео је српски народ да ко Богу не служи, тај не може служити ни своме народу нити човечанству. Јадни су они и непогични, који говоре да хоће да служе народу али одбацују Бога. Као кад би неко спасавао туђу децу а презирао родитеље те деце! Не може човек признати човека за брата да не призна Бога за Оца. Српски народ мора чврсто стати на свој историјски пут службе Богу, и уколико је скрануо мора се повратити на тај пут. Иначе ће бити одбачен од Бога као јеврејски народ, па му нећа помоћи никакво царство земаљско, нити икаква Југославија и хетерија. Ону хетерију православних народа треба да сија као најдоследнији, најизвежбанији, и најправославнији слуга Христа Бога, те да осталим народима служи за пример. Ми подвлачимо: најдоследнији, најизвежбанији и најправославнији.

У следећем броју:

СРПСКА
ВЕЛИКОДУШНОСТ

93. Свака велика и спасоносна идеја остварује се споро и трудно, и то обично на мучеништву и крви својих зачетника. Хришћанство је изашло на светлост дана и признато тек после триста година. Карађорђева идеја о савезу слободних народа Балкана започела је Вождовом краљу у Радовању и чекала је своје остверење до сада ето 120 година. Но то је идеја велика и спасоносна, те ће се с Божијим благословом и остваривати, ако је сви Балканици прихвате. А прихватиће је, ако је најпре Срби прихвате, ако буде ишао

„У овај лепи град, у Бању Луку, дошао сам међу људе бистрих очију“. Дошао, да видим рат да пишем о рату и људима — рекао је оне вечери пред својим домаћинима писац и сликар Момо Капор који је у Крајишком народном позоришту отворио изложбу својих слика а потом Бањолучанима причао о себи и нама, о писцима, новом свјетском поретку, нашим непријатељима и пријатељима.

Написао је, како каже, двадесет пет књига, читали смо га прије двадесетак година као данас са истом радозналешћу којом се ишчекује драг гост у кући

НАШ ГОСТ МОМО КАПОР, КЊИЖЕВНИК И СЛИКАР, О СЕБИ И НАМА, ПРИЈАТЕЉИМА И НЕПРИЈАТЕЉИМА, РАТУ И НОВОМ СВЈЕТСКОМ ПОРЕТКУ

И НЕПРАВДА ИМА РОК ТРАЈАЊА

и добро расположење. Носи га са собом, као једини пртљак, и не допушта да се одређује између оног што пише и оног што прича, јер подједнако то ради добро, духовито, посебно и лцидно.

Питамо га зашто је Бањолучанима рекао да писци рат доживљавају сасвим другачије од других људи и има ли разлике, данас, међу онима који о рату већ пишу као он или чекају „свој“ тренутак инспирације послје рата?

— Моја генерација писаца васпита на је на правим ратним писцима. Увек смо се осећали некако докинати што нам се није пружила тако велика прилика као што је рат па да и ми покажемо шта умемо. А сад, кад је рат дошао међу нас, највећи број писаца које познајем згража се надратом. Нас, који одлазимо на прве линије, наше колеге, мирољубиви, кабинетски писци, структуралисти, постмодернисти, називају хушкачима и ратним злочинцима. Заборавили су Хемингвеја, Американца, који је учествовао у оба светска рата, који нису били његови ратови, али је на првој страни живео, и писао и први ушао у Париз и ослободио свој омиљени хотел „Риц“. Заборавили су Малроа из шпанског рата, генерала Француског покрета отпора, на страни Де Гола, заборавили Егзиперија, најнежнијег писца „бајке за одрасле“ који је као ратни пилот погинуо изнад Атлантика и није угледао свој поетски роман „Мали принц“ како краси Галимаров излог у Паризу. Тако славни људи одрже нам лекцију из лепог понашања, из патриотизма, поготово данас кад је то „у тренду“. Тако говорити о патриотизму мени је једноставно — непријатно.

● **Шта је за вас, за писца и за Мому Капора — патриотизам?**

— Патриотизам није ништа мистично, изванредно, загрнуто. То је једноставно добро кућно васпитање. О томе вас учи бака и учитељица, то је љубав према хладовни ове баште (разговор водимо у топлој јунској утрото у башти хотела „Босне“) и љубав према вашој келнерици која вам са осмехом приноси кафе. Патриотизмом браните ваш начин живота против оних других, у овом рату ислама, који жели да вам наметне филозофију ове донесене коњима и сабљама, нову културу, исхрану, ову и камиле. Не,

то није за нас прављено, то је пустињски начин живота, а ми ћемо бранити свој креденац из детињства, своју мушму у кухињи на којој се сече лубеница а од ножа остану неке рецке.

● **Шта ћемо са људима, избеглицима, који су морали напустити свој зачицај, српску земљу, своје дворште и пса који лаје, своју војку. Каква је њихова филозофија патриотизма?**

— Мори их страшна енергија носталгије. Страшно желе видети оно што су оставили. Тек сада знају колико је тамо било лепо, јер човек толико пута не зна или неће да види лепоту око ње-

велика генерална проба за Русију, где се велики фронт полако отвара.

● **А како живи наш фронт. Обишли сте скоро све линије, од Книна, преко Требиња, до Романије, дуж свих граница?**

— На првој линији ситуација је чиста. Тамо људи честито раде свој посао, сељачки, као да њиву обрађују. Људи тамо стоје, ћуте и пуше. Кад идете према позадини, већ у првом штабу, униформе су чистије, више причају о својим биткама, боље се једе. Ови у граду, поготово. То су већ прави „хероји“. Лажни чиновни, приче о профитерима,

Момо Капор: патриотизам није ништа чудно, ни загрнуто, то вам је једноставно добро кућно васпитање

параде, то је дело свих ратова. Ми морамо знати да велика ратна бујица свашта избаци на површину али морамо и видети да је то ипак грандиозна снага бујице која ће напакон ући у миран ток. То што се неко обогатило преко ноћи тако је мало важно према чињеници да су тамо, на линији неки сјајни, анонимни момци који нам направише државу и чувају њене границе. Наравно, уз помоћ тако добре политичке гарнитуре која је на челу РС и која инстинктом народа познаје политички занат. То су људи који не воле власт, нити у њој уживају на начин како су то чинили комунисти. Политички врх Републике Српске елитнији је од оног који око себе има Слободан Милошевић: Караџић је психијатар и модеран песник, Кољеровић је професор, изврстан шефспиролог, Биљана има каријеру угледног универзитетског професора, Буха је

га, они су морали отићи и платили су велики данак. Зато им и требамо помоћи да се врате, да остану на српској земљи, да виде огњишта.

● **То спречава „нови свјетски поредак“ који је Србима за непријатеље регрутовао малтене цијели свијет. Шта је то нови свјетски поредак? Ко су наши непријатељи, тако лијепо као Кристофер и Лицејерни као Жипе, и да ли су уопште достојни да нам буду непријатељи?**

● **Кабинетски писци, мирољубци, нас који смо дошли да видимо рат и пишемо о српским борцима називају ратним злочинцима и хушкачима, а попут Селенића, избеглице из 1941. године презиру данас нове избеглице у Београду, стигле 1991. године. Али и њихово ће проћи јер неправда има рок трајања**

— Прво, нико нас не мрзи. То је наша огромна заблуда. Обично свет који срећем у Њујорку, Паризу, Риму каже — Алап вера Србију, само се држите! Зашто би нас мрзио италијански рибар или њујоршки бармену ресторана „Дино“, рецимо. Они и не знају где смо. Мешају Словенце и Словаке. Они само знају, као што и ми треба већ једном да прихватимо чињеницу, да светом влада савршен, велики централни компјутер нафилан подацима о нашим пољима као складшима нуклеарног отпада, рачуницима колико имамо бакра, вредних људи и колико скраћујемо пут од Лондона до Истанбула. Он, једноставно, у свом програму не дозвољава да се на том путу направи велика српска држава. Он каже, „Ко вам је крив што сте кућу на сред друма правили“. Он регрутује Карингтона, Де Куелара, Де Микелиса, Мекензија, Венса, Овена, Столтенберга... сви се они оклизнуше на Србима, па доше са позиција, што би им поручио Ацо, берберин са Чубуре — „Следећи, молим?“ Кад у тај савршени разум компјутера убаците синдром једног лудог ирационалног народа попут Срба, он једноставно полуди, експлодира и распадне се, као што су попуцале све компјутерске касе од наше милионске инфлације, а ми преживесмо. Тај распад великог система — то је наша једина шанса. Ми нећемо победити цели свет али смо сведоци апсолутног растројства великог светског поретка који није баш добро рачунао на нас. Ми ћемо зато сачувати све што је наше и показати им да смо их разоткрили, јер смо тек

професор. Они се не држе панично власти попут оних, које кад смијенимо, не знају ни куд ће, ни шта ће. Они имају свој посао, а овај раде на најбољи могући начин.

● **Да ли овако мисли цијели Београд и они „око“ њега?**

— Какав је, такав је, тај Београд са својим духом, манана и кока-колама, у доба док су овде по кестеновима висиле стотине смртница, примио је 300.000 избеглица и удомио их. Како је дивно рекао Рајко Петров Ного „ми из брдских крајева имамо кратак фитиљ, брзо се запали, па експлодирамо“. Код ових у Београду фитиљ је дужи, али кад прасне, руше се царства. Мислим на народ пре свега а не на шаџицу квазинтелектуалаца београдских који хоће европску славу. У тој шаџици интелектуалног јада су они који су као деца дошли у Београд 1941. године или судете избеглице из оног рата а који данас, као писац на пример, Слободан Селенић, презиру избеглице из 1991. године и кажу „да су загазили Београд!“

● **Како ћемо изаћи на крај са таквим Србима?**

— Мени су дражи што су такви. Биће опасно када виде да побеђујемо, да смо победили и почену да се прерушавају у патриоте. То ће бити гадно кад почну „доказивати“ да су били на страни народа. А и они и свет око нас ће трајати и ми их нећемо моћи тако лако уништити, јер нисмо толико јаки. Тај свет баш такав, сам ће себе уништити. Јер, знате, и неправда има рок трајања.

Нада ПУВАЧИП

УЧИМО

СРПСКИ

ЧИЈА ЈЕ САВИНА КУЋА?

● **Правилно је и Сава, од Саве, Сави, Савин као и Сава, од Сава, Саву, Савов, само што је један тип обичнији у једним а други у другим крајевима.**

Почећу кратком причом. Знао је само да јој је има Сава и да има кућу на крају града, у близини аутобуске станице. Одлучио је да је потражи. У дворишту куће за коју је, по опису, претпостављао да би могла бити њена, затече младу дјевојку.

— Извините, је ли ово Савина кућа?
— Јест. Кога требате?
— Је ли Сава код куће?
— Која Сава?
— Па, Сава што је њена ова кућа.
— Нема одје никакве Саве.
— Како, сад нема!? Рекли сте да је ово Савина кућа!

— Јест, кућа је Савина, али није Савина. Мој тата се зове Сава.

Неспоразум због језика. Па да разјаснимо.

Према мушким личним именима Петар, Јован, Лазар и сл. постоје имена одмила (хипокористици) **Перо, Јово, Лазо...** Звједничко им је то што судвосложна, завршавају се на -о и имају дугоузлазни акценат: Пе'ро, Јо'во, Ла'зо.

На евакском простору (у Србији и Војводини) ова имена се у номинативу завршавају на -а (наставка карактеристичан за женска имена) **Пера, Јова, Лаза** и мијењају се по „женској“ промјени: **Јова, од Јове, Јови** (као жена, од жене, жени).

На српском ијекавском простору ова имена завршавају се на -о, али промјена им није јединствена. У источној Херцеговини и Црној Гори мијењају се као именице мушког рода: **Јово, од Јова, идем Јову** (као човек, човека, човеку). Присвојни придјеви завршавају се на -ов: **Перов, Јовов, Лазов** а презимена од њих изведена на овом простору гласе: **Перовић, Јововић, Лазовић**. У језику Вука Караџића налазимо само ову промјену и није чудно што је само она сматрана књижевном.

На осталом српском ијекавском простору (у бившој Босни и Хрватској) ова имена мијењају се као именице - женског рода: **Јово, код Јове, дај то Јови**. Присвојни придјеви се завршавају на -ин: **Јовин, Перин, Лазин**, а презимена од њих гласе **Јовић, Перинћ, Лазинћ**.

Овај тип промјене има својих слабости и недоследности. Прво, има „мушки“ номинатив, а остале падеже „женске“. Код неких имена може да изазове неспоразум, као што је онај испричан у уводу. (У херцеговачко-црногорском типу промјене не може бити забуне. Бис'там код Саве, лијепа је Савина кућа, кад је р'ачо жени, и Био сам код Сава, лијепа је Савова кућа, кад је ријеч о мушкарцу.) - Међутим, с обзиром на велику територијалну распрострањеност и на подударност са шумадиско-војвођанским говорима (осим у номинативу), и овај, тзв. „босански“ тип промјене прихватила је стандарднојезичка норма. Тенденција је, чак, да овај тип потисне из употребе онај први.

Према томе, правилно је и Сава, од Саве, Сави, Савин, као и Сава, од Сава, Саву, Савов, само што је један тип обичнији у једним, а други у другим крајевима.

Од ових треба разликовати хипокористике на -ко: **Вељко, Бранко, Жељко** и поготово оне са краткосилазним акценатом **Душко, Мишко** и сл. Ова имена имају исти облик номинатива и у екавском изговору (лепи Вељко, а не леви Вељко) и мијењају се искључиво по „мушкој“ промјени: **Вељко, од Вељка, реци Вељку, Вељков** шшир, а не „од Бељке, другу Вељки, Вељкин“, како се често говори и пише под утицајем оних првих имена.

Дакле, улица је **Вељка** Дугошевића а булевар назван по **Вељку** Влаховићу зове се (или тачније: звао се) **Вељков** булевар. А о **Душани** и **Душкином** изгледу можемо говорити само кад је ријеч о жени Душки. Међутим, од **Душка** Радовића смо чули много паметних ријечи и данас се сјећамо **Душкових** афоризама, којима је својевремено будио Београђане.

Милорад Телебах

БАЊА ЛУКА: У БАНСКОМ ДВОРУ
ОДРЖАНО ВЕЧЕ СА РУЖИЦОМ СОКИЋ

СТАРО И НОВО

● Ружица Сокић је још једном показала и доказала да је једна од најупечатљивијих личности на југословенској позорној сцени

БАЊА ЛУКА, 10. јуна — У организацији СРНА-феста, синоћ је у Банском двору одржано вече са познатом београдском глумицом Ружицом Сокић. За бањолучку публику била је то прилика да уживо види и упозна личност која је постала надалеко популарна по тумачењу женских ликова са социјалног дна. За Ружицу Сокић била је то могућност да посјети свој, како је рекла, омиљени град и да подјети своје обожаваоце (који су испунили салу до последњег мјеста) на неке старе ликове, али и да прикаже нешто сасвим ново.

Ружица Сокић: Изванредно глумачко умијеће

Репертоар је био разноврстан и заиста занимљив. Ружица Сокић је показала и доказала да осим Цице, Мице, Милене и сличних улога може да се прикаже у сасвим другом сјетлу. Нарочито на самом почетку, кад су присутни могли да чују изврсне интерпретације „Молитве светом Јоанину Ју Девичком“ Љубомира Симовића, као и одабрана пјесничке мисли Мирослава Антића и Весне Крапоћкић.

Да за Ружицу Сокић не важи театарски аксиом да је „једно од проклетстава глуме њена пролазност“, доказала је то и синоћним „оживљавањем“ старих улога. На реду је најприје био лик Анке из комедије „Девочка са три оца“ Бране Цричевића. Тај телевизијски текст је написан још прије тридесет година, а Ружица Сокић је постала позната управо по тумачењу ове улоге.

Након тога, уследило је одломак из „Жуте“, такође телевизијског текста Гордана Михића, понуђен Атељу 212 чији је Ружица члан. У синоћњем кратком „подсјећању“ главна јунакиња о којој је дјело и названо причајући своје догодовштине

покушава да удобровољи милиционеру, који ју је привео, да је пусти.

У другом дијелу вечери Ружица Сокић је извела нешто сасвим ново. Ријеч је о монодрами Милана Митића „Успомене лаке жене“, гдје је Ружица, тумачећи улогу куртизане која публици открива све згоде и незгоде приликом бављења тим послом, приказала изванредно умијеће у вјеродостојној карактеризацији главног (и јединог) лика. Зналачки вежући текстуални и визуални аспект улоге (јер Ружица је била обучена у „одговарајућу“ гардеробу са риђом периком на глави), она је поново потврдила да је простору коме се креће играјући улоге обичних, сумњиво моралних лумпенролетерских жена, потпуно под њеном контролом.

М. КИНДЛ

РЕАГОВАЊА: НА ВИЈЕСТ ДА ЋЕ НОВА ШКОЛСКА ГОДИНА
ПОЧЕТИ 15. АВГУСТА

НЕ ШАМАРАЈТЕ ПЕДАГОГИЈУ!

● Порука онима који воде наше образовање и васпитање: Искористите вријеме до септембра и урадите ствари за које ћете завриједити поштовање ученика и наставника. Инсистирањем на одлуци да нас утјерате у пакао августовске наставе само бисте педагогији распалили шамар.

Навикли смо већ да се најлакше продаје магла и протуррају разне недоречености ако се томе придодат оно — рат је. Крајем маја мјесеца, кад су температуре надмашивале тридесет степени Ц, у школе је стигла вијест да ће нова школска година отпочети са радом 15. августа.

Образложење кратко — због уштеде у гријању. Посљедице — по мом скромном мишљењу поржавајуће за дјелатност којој је знак распознавања увијек била умност.

Ову своју тврђу браним из учионице, гдје се са својим ученицима формално борим за дах и с невјерицом размишљам о томе да је неко могао доијети тако несмотрену одлуку да се у учионице уђе кад у августу температуре буду и десетак степени више. Том супротстављам сљедеће аргументе:

— Рад на августовским температурама је рад у условима елементарних непогода и смијешна су поређења са Европом која може радити и у јулу и августу, која има другачију климу и клима-уређење, а ми наше учионице не можемо честито ни провјетрити.

— Није занемарљив ни фактор традиције. Септембар мјесец је дубоко урезан у памћење као мјесец коме почиње школска година и готово да су и ученици и наставници „програмирани“ да с радом почну баш у септембру.

— Зимски распуст од скоро три мјесеца нема никакво оправдање. Зиме нам нису тако оштре да се не би могла организовати настава у децембру и јануару. Уосталом, у ове мјесеце је извођена настава и кад није било централног гријања. Тиме би се избјегла неприродна дуга пауза између полугодиса, у условима кад ни ученици ни наставници не могу скоро ништа привређивати, у времену кратког дана и дугих ноћи, рестрикција струје, обиља мрака и депресивности.

— Прошлогодишње искуство с августовским почетком школске године показало је крајње лоше ефекте. Изморени пакленим врућинама ученици и наставници су у најпродуктивнијем периоду школске године (октобар и новембар мјесец) већ били онеспособљени да дају и постигну максимум.

— Захтјеви да школе раде и суботима су прошле године изазивали недоумице да ли то неко заиста има нешто против ученика. Радници су давно изборили право на четрдесетдвочасовно радно

вријеме, ученици нису. Ученици првог разреда средње школе имају 32 часа недељно, субота и само један сат дневно учења и то је наставних 48 или 47 сати. Колико-ову „норму“ надмашују они најбољи, који и много уче, израчунајте! Мене хвата страх и на помисао колико смо неправедни према овим младим људима.

Моје размишљања о свему овоме би била бесмислена ако не бих указао на могуће рјешења. Зато предлагам:

— Вратимо почетак школске године у септембар. Прво полугодиште би трајало до јануара, мјесеца празника и зимског распуста. Друго полугодиште од фебруара до средине јуна мјесеца.

— Гријање се мора ријешити на било који начин (чак и по цијену да се иде и на најлошију варијанту по којој би ученици сваки дан доносили по једно дрво за гријање).

— Признајемо, и кад се ради о образовању, да је код нас рат. Из Југославије преузимамо планове, програме, трајање школске године, а код њих се не ратује. Много наставе и ам је незаступљено због ангажованости наставника у јединицама. Готово из сваке ученичке породице је неко у рововима, а многи су већ изгубили своје најмилије. Стандард и ученика и наставника је већ дуго „ратни“. Нема уџбеника, слабости има у организовању превоза и много чега тога недостаје. Не иде да се само у нечему изједначавамо (у обавезама), а у другом сматрамо и огромне разлике нормалним (правом). Зато „признајмо“ да је рат, а све расположиве снаге усмјеримо да радимо што је најбоље могуће. То би подразумевало и ревидирање онога што нам нуде наставни планови и програми за мирнодопско вријеме. С мало више ангажовања и труда. Примјереном селекцијом би се из сваког предмета могло одстранити довољно небитних или мање битних садржаја и наставну годину скратити за коју седмичу, а наставу учинити ефикаснијом. Можда би било корисно и као експеримент, опробати већ дуго најављиване активности на растеређењу ученика.

И на крају порука онима који воде наша образовање и васпитање би била:

— Искористите вријеме до септембра и почетка нове школске године и урадите ствари за које ће завриједити поштовања и ученика и наставника. Инсистирањем на одлуци да нас утјерате у пакао августовске наставе, само бисте педагогији распалили шамар!

Душан СТЕГИЋ
професор

НОВЕ КЊИГЕ

„СРПСКИ ХАМЛЕТ“

Требало је да прође равних 160 година па да сабране пјесме и списи српског Хамлета (Амфилохије Радовић), првог реформатора српске лирике, пјесника, пољемичара и преводиоца, творца српског јамба и претече костивеаског једанавестерца, борца против унијатизма и једног од најобразованијих Срба свога времена — Сава Мркаља — угледају свјетлост дана! Топико је управо протекло од његове смрти (1833), и ко зна докле би његови расути књижевни и научни радови чамнли по друштвеним и приватним библиотекама, музејима и другим „скриваницама“ — да се Меркалпа (тако се једно вријеме сам потписивао) нису сјетили, у кобном часу националног и културног погрома, његови земљаци, сабраћа и сапатници, „вјетром историје вијани“ и ономади данас, а вјероватно и сутра. Вијани, да би због своје духовне запустелости и традиционалне неслоге и раздора међу великашима (читај: политичким вођама!) скоро допијали!

Српско културно друштво „Сава Мркаљ“, које је у праскозорје распада бивше Југославије и хрватске агресије на српски живаљ основала шашица самосајеснијих културних стваралаца 1990.г. у Топуском, већ је у почетку своје дјелатности зацртало издавање сабраних пјесма и списа Вуковог претече. Здушном спрегом и прилежном сарађом овог друштва и професора Жарка Ружића, једног од истрајних и понајбољих проучавалаца и познавалаца Мркаљевог језикословног и књижевног рада — настало је, ево, ово прво издање Мркаљевић „списанија“. Приређивач Жарко Ружић надаје да је „стицајем околности овај рукопис дуго лежао у завршеном облику, а затим још две и по године након компјутерске припреме“, што само посвједочује како Савини списи нису били ништа боље судбине од кратког и несрећног живота њиховог творца.

Издавач је морао да потражи и спонзора, јер изгледа нико у културним и издавачким круговима у Србији није се посебно занимао за списе првог реформатора српске лирике. Као да је Вук довољан за сва времена, без обзира што је он само довршио започету Мркаљеву реформу, јер је, ето, стицајем одређених околности, био истрајнији, живавији и имао више личне животне среће. Штампаче Савиних пјесма и списа спонзорисало је предузеће „Петровац“ ИЗ ВРГИНОМОСТА.

„МЕРКАЛПОВА АЗБУКА НАЈЧИСТИЈА“

Сава Мркаљ родио се у Ласињском Сјеничку у засеоку Мркаљ на Кордуну 1783. године. Школовао се у Госпићу, Загребу, Будиму и Пешти. Завршио је богословију, био једно вријеме вјерски и приватни учитељ, архигимназиста у Загребу, да би у Пешти студирао фи-

● Сава Мркаљ: „Песме и списи“, Српско културно друштво „Сава Мркаљ“, Топуско 1994., приредио Жарко Ружић

лософију, логику, физику и математику, стекавши за оно вријеме лаксаву титулу „доктора филозофије и математике“. Одлично је владао (говорио и преводио) латинским, њемачким, француским, рускословенским, грчким, хебрејским, талијанским и мађарским језиком. Прославио се и задивило ученог, језикословца Јернеја Копитара и Луку Милованова, као и генијалног Вука својим чувеним списом *Сало дебелог јера либо азбукопротрес* у коме је, први пут, прокламовано оно скоро древно начело (за које се вјеровало да припада Вуку): „*лиши како то говориш*“, који је објавио 1810. године у Будиму.

У овоме спису досљедно је конципована реформа српске лирике коју ће Вук, три деценије касније, спровести. Ово дјело је писано црквеном лирицизмом, а у овим сабраним пјесмама и списима дато је у савременом писму. Дебело јер је знак за старословенски глас који је касније престао да се изговара. Сам Мркаљ је на духовит начин, како запажа приређивач Жарко Ружић, образложио назив свог списа. Наиме, „сало“ је сликовит и метафоричан израз за графичко испупчење („дебљину“) дебелог јера: *либо азбукопротрес* значи: или претресање (протресање) азбуке.

Своје мишљење о Савином спису Вук је у својем тексту *Писменица српског језика 1814.* изразио на овај начин: „...*Ја сад овде имајући за намјеру успјех српског књижевства не могу друге азбуке употребити него Меркалпovu, јербо за српски језик лакаша и чистија не може бити од ове...*“ Нажалост, Сало дебелог јера... загорчаће Сави Мркаљу оставак живота, и одредити му (запечатити) судбину ево, до дана данашњих. Љути противник Мркаљевог „работе“ која је у то вријеме оквалификована дубоко јеретичком остаће до краја првосвештеник Српске православне цркве митрополит Стефан Стратимировић који је у новој азбуци видио, како оцјењује Павле Ивић, „опасност од српске традиције и по везу с Русијом, заштитницом православља“. Стратимировић је код аустројских власти надређовао забрану Мркаљевог азбуке, а гоњење које је тада започело у великој је мери одредило даље, трагичне путеве Мркаљевог живота...

АХАСВЕР С ВОЈНЕ ГРАНИЦЕ

Управо ће из ових разлога, борећи се за елементарни опстанак, Сава Мркаљ у помало необично срочаној Пал-

инодији либо обрани дебелог јера, бранити 1817 године оно исто јер, да би затим написао и *Предложенија противу обране*, на чијем крају каже да се не одриче дебелог јера, а да ће „*нужности или непотребности*“ његову други пут озбиљно размотрити. Није стигао то да учини, јер је након замонашења 1811. године у Плавском, и сукоба са браћом која му нису могла опростити титулу „доктора филозофије и математике“ — убрзо присилно размонашен 1813.г. Од тада па до краја његовог кратког и несрећног живота (1833. године у душевној болници у Бечу) Сава Мркаљ постаје ахасвер какав се једно може постати и бити западно од Дрине, на ободима (вјечите) Војне границе.

Лутао је од немиле до недрага, продавао своје знање на крајње понижавујући и јефтин начин само да би преживио, молио црквене власти да га удоме, скрасе, разумију, помогну. Све је било залуд. Анатема једном бачена са врха црквене пирамиде била је као усуд.

Сава Мркаљ је и пјесник. Врстан лиричар, лепршавог стиха; модерне пјесничке форме и структуре, жрец предромантизма, творца првог српског сонета у јампском једанавестерцу и претеча костивеаског (Лазо) десетерца. Невеликог опуса — свега 25 пјесничких јединица, од чега 13 изворних и 12 разних превода, прелјева и перада туђих пјесничких сочињенија. *Ударајући темеље реформи српске лирике*, Мркаљ је радио и на другом колосијеку — своје пјесме писао је народним језиком, и због тога се може сврстати у прве, ране реформаторе књижевног језика у Срба. Није стога без разлога назан „Бранком Радичевићем западних Срба“, а Амфилохије Радовић ће устардити да је *Сава*... по свом духу *всима* сродан Његошу и његовом схватању страдања...

Једна од најбољих, антолошких пјесма Саве Мркаља је Јао... *триста пута* у којој је на висок умјетнички начин згрунано универзално зло, с личним (Савиним) печатом, али и с препознатљивим печатом *инферна* са простора између Купе и Уне, односно Купе и Дрине:

...Зло је мучно садашње поднијети
Зло нас бивше пече у памети,
Будуће већ једе нас.
Дневна туга рађају сње' удне,
А снџи ноћни растује нас будне,
Јесмо л' без зла који нас?

Књига *Песме и списи Саве Мркаља* је она темељна, основна књига у историји културе „западних Срба“, књига-вододелница помоћу које ће се лакше схватити, разумјети и истраживати скривене насlage српске духовности, културе, историје, борбе и страдања Срба са Војне границе. И шире.

Анђелко АНУШИЋ

ФУДБАЛ

ПРЕД РЕВАНШ—УТАКМИЦЕ ПОЛУФИНАЛА КУПА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ: ПОЛЕТ—КОЗАРА И СЛОГА—ШАТОР

ОПУШТАЊЕ СТРОГО ЗАБРАЊЕНО

ДОБОЈ — Победом од 3:1 у Глемочу над Шатором фудбалери добојске Слоге стекли су велику предност. Међутим, у стручном штабу и руководству клуба сматрају да пласман у финале Купа још није готова ствар јер игра се и „друго полуеријема“.

— Куп је такво такмичење у коме се догађају велика изненађења и преокрети — упозорава Раде Васиљевић, шеф стручног штаба Слога. — Поготово ако за противника имате одличан тим какав је Шатор. Зато смо свим играчима указали на озбиљност реванш-утакмице, која може да буде формалност само онда ако јој приђу са највећом одговорношћу.

Зоран Петровић, један од најбољих фудбалера Слоге, вели:

— Ријетки су фудбалери који се могу похвалити да су играли у финалу државног Купа. Нама се пружа

таква изузетна прилика и мислим да је не смијемо прокошкати. Отуда ћемо и у недељу против Шатора играти дисциплиновано и пуном снагом, као да нам „гори“ под ногама.

Стручни штаб још има проблема са одсутним и повријеђеним играчима, па се не зна тачно, али није искључено да на терен истрчи онај састав који је започео сусрет у Глемочу: Станковић, Марковић, Пољашевић, Ерцег, Пошић, З. Петровић, Јафимовић, Јефтић, Бјелановић, А. Петровић, Радовановић.

Сп. П.

ТЕРМИНИ

Утакмица у Броду Полет—Козара игра се у суботу у 17,00 часова. Други полуфинални меч Слога—Шатор такође ће почети у 17,00 часова, али у недељу.

БЕЗ БИЈЕЛЕ ЗАСТАВЕ

БАЊА ЛУКА — Фудбалери Шатора у првој полуфиналној утакмици порађени су на свом терену од добојске Слоге, али на реванш не путују са бијелом заставом.

— Док постоје и теоретске шансе, нећемо се предати — каже Ранко Станивук, најбољи играч Шатора. — Има још да се игра, остало је још 90 минута. Слога је стекла предност, једном ногом већ је у Бањој Луци, гдје ће се одиграти финале?

— Одмах да кажем, Слога има изузетно квалитетан тим. Победом у првом мечу већ су надомак финала. Било би стварно велико чудо када би их елиминисали. Али, опет кажем, нећемо се предати. Мораће „слогашки“ добро да се озноје ако хоће да „окаже“ финале — каже Станивук.

Шатор ће наступити у овом саставу: Кајтаз, Кнезич, Ј. Шавија, Г. Дувиљак, Спремо, Р. Дувиљак, Г. Радумило, Велеја, Шлоња, Станивук, М. Шавија.

КРОЗ БРОД ДО ФИНАЛА

ГРАДИШКА — На великим утакмицама рађају се освоји и решавају значајни мечеви објективно једно клупско вријеме. Од Љубодрага Кукавице, центарфора Козаре, управо се то очекује. Да „отписано“ Козари донесе радост живљења — пролаз у први историјски финале Купа Републике Српске. Побједа од 1:0 у Градишци као да је остала само лијепа прошлост. У свом стилу Кукавица каже:

— Тријумф у овом дуелу и у овим условима, када смо преполовањем, вриједни двојструко. Зато је апсурдно говорити колика је жеља нас играча да се докопамо финала.

Неухватљиви дриблер гори од

жеље да „заврти“ одбрану Брођана, затресе мрежу, ријешити полуфинале и тако докаже да су велики играчи највећи када то највише треба.

Козара у Српски Брод путује у суботу око подне из старе базе-мотела Еурека, директно из карантина.

Шеф стручног штаба Козаре Борче Средојевић истиче:

— Без обзира на све, ми имамо предност од једног гола. Истина, велики проблем нам представља неиграње тројице стандардних пративаца из одбране — Коларића, Латинсевића и Реџе. Видјели смо. Уигравали смо нову одбрану ове седмице и ако заиграмо своју игру, вјерујем да ћемо и у овом окрњеном саставу успјети — оптимиста је Средојевић.

Козара ће у Српском Броду имати и велику помоћ сатрибина јер из Градишке у суботу креће аутобус са навијачима.

Козара: Скукић, Теџерић, Чугаљ, Косовић, Вељкић, Рајачко-

ПОСЉЕДЊИ ЧОВЈЕК ОДБРАНЕ: Свето Вељкић (Козара)

вић, В. Чолић, Вранић, Ђурић, Благојевић, Кукавица. З. ВАЈКИЋ

БОРАЦ У РЕВАНШ—УТАКМИЦИ БАРАЖА ДЕКЛАСИРАО МОРНАРА — 7:1

ЈАЧИ ОД СУДБИНЕ И БАБАРОГИЋА

Нико вам ништа не може, чак ни Бабарогић. Ето, и поред његове очите наклоности према „морнарима“, декласирали смо их чак са 7:1. Ниједан гол није споран, ниједан није постигнут из пенала. Сви су били чисти као суза — каже Анђелко Граховић, председник Борца.

БАЊА ЛУКА — Не може нама нико ништа, јачи смо од судбине и „Бабароге“. Био је најчешћи референцни играч који су у лукој бачванској ноћи плавани фудбалери, руководство и навијачи Борца, прослављајући пролаз у баражу. Ни у тријумфу, потпуно заслуженом, нису могли да се огласе ни скандал-мајстори из Београда, судију Бранислава Бабарогића.

Бабарогић је водио обје утакмице у баражу. Ни у обје је показао Баранца. Не знам да ли је то радио по начелном задатку, али да је желео да Борца не прође бараж, ту није било дилеме. На његову жалост, није успио у томе — с огорчањем прича је Милорад Славенић, директор Борца.

У првом мечу Бабарогић је досудно нелостојећи пенал за Морнар, а у реваншу, такође је показао на 11 метара за госте. Међутим, ни накрај памети му није било да то исто учини кадејев шеснаестерцу Морнара. Тринајто одборен се леђа. А тај прокршај био је много, очигледнији од оног када је ербитар из Београда оспорио против Беча Петровића, који је срушио Шавију када је овај сам кренуо на голу. Бабарогићев притисак није се чула.

Нико вам ништа не може, чак ни Бабарогић. Ето, и поред његове очите наклоности према „морнарима“, декласирали смо их чак са 7:1. Ниједан гол није споран, ниједан није пос-

КОШАРКА

ПЕПСИ—ЛИГА

А САДА — ФИНАЛЕ!

У суботу се играју полуфиналне утакмице, а у недељу мечева за коначан пласман. Сви сусрети се играју у дворани „Борик“ од 10,30 часова.

БАЊА ЛУКА — Првенство бачванских основних школа у кошарци, популарно названо ПЕПСИ-лига, стигло је до завршнице: у суботу и недељу четири најбоље пласиране екипе одијериће снаге за коначан редослијед на овогодишњем такмичењу.

У суботу од 10,30 часова прао ће се састати ОШ „Јован Цвијић“, првопласирана екипа групе „А“ и ОШ „Бранко Попић“, другопласирана састав из групе „Б“. Од 12 часова играју првопласирана екипа групе „Б“ „Вук Караџић“ и састав ОШ „Свети Сава“.

Побједници ова два сусрета одиграће финалну утакмицу у недељу, са почетком у 12 часова. Порађени састав играју истог дана од 10,30 часова утакмицу која ће одлучити о пласману за треће мјесто.

Нема сумње да ће и овог викенда дворана „Борик“ бити испуњена до последњег мјеста јер стигло се до финала, када ће пасти одлука која екипа ће освојити прво мјесто и побједнички пехар. Фаворита је тешко прогноирати, јер ниједна екипа неће штедети труда и зноја да стигне до побједничког трона. Зато се с

правом очекују жестоке, беспощедне борбе, али спортске и коректне, како то доликује оваком такмичењу.

За посјетимоце, организатор, Општински кошаркашки савез, обезбједио је богат културно-забавни и умјетнички програм. Шта ће све бити, за сада је „мала тајна“ и — изненађење за гледаоце.

У популарном финалне утакмице предвиђено је такмичење педагога физичке културе у извођењу слободних бацања. Најуспјешнији такмичари освојиће награде спонзора, Фабрике дувана из Бање Луке.

БАЊА ЛУКА

Много је разлога да се љубитељи кошарке и спорта уопште одређују за пут до дворане „Борик“, уживају у утакмицама које ће имати посебну драж, присуствују забавном програму, али и аплаузом награде најбоље екипе ПЕПСИ-лиге.

Г. С. — Е. Г.

РАСПОРЕД

Субота: ОШ „Ј. Цвијић“ — ОШ „Б. Попић“ (10,30) ОШ „В. Караџић“ — ОШ „Свети Сава“ (12,00)

Недеља: Утакмица за 3. мјесто (10,30) Утакмица за 1. мјесто (12,00)

У СУСРЕТ ВИДОВДАНУ

БРОЈНА ТАКМИЧЕЊА

БИЈЕЉИНА — Поводом Видовдане, славе Војске Републике Српске, у Бијелини ће се одржати низ спортских манифестација. Карате-савез Републике Српске организоваће један јачи турнир међународног значаја. Рајко Радумило, селектор карате-репрезентације Републике Српске и шеф стручног штаба КК Тина, задужен је за организацију овог турнира.

Атлетски савез наше државе ће у овом граду припремити велики крос, а у Дворанима ће бити одржано такмичење инвелоида.

У Бијелини ће бити одржано и финално такмичење ученика средњих школа, од 20. до 23. јуна, у организацији Педогошког завода и друштва наставника физичке културе Републике Српске.

ДОБРО ОБАВИЛИ ПОСАО: Јосип Палц и Момчило Спасојевић, сјајни кошаркари Борца из Брода

тигнут из пенала. Сви су били „чисти као суза“. Ето, победили смо убедљиво, чак са 7:1, а незадовољни смо суђином. Зар то не говори само је (не)правду дијелити Бабарогић?

Сјајно блистава игра Крајишника у реванш-утакмици Борожа још се преричава. Била је то, нарочито у другом полуеријем, игра за памћење, игра која је разгалила срце свим љубитељима фудбала у Бачу.

— Других 48 минута било је запричу, за незаборав. Састрали смо сјајно. Не сјећам се да је Бороц одважно играо тако добро, квалитетно, ефикасно — тачно је од среће Јосип Палц, тренер Крајишника.

Тешко је у успјеху којем је допринио сваки појединац издвојити најбољег. Јер, почев од голмана Јокића, па до резервисте Јагорића, није било слабог појединца.

— Блистају су Шавија, Биљак, Нићкић, али и Савић, Јагодич, Трнчић, Зрнчић, Косовић, Драгић, Драги-

КРАЈИШНИЦИ НА „МЕТИ“

Бороц је завршио један велики посао. Али сад га очекује још много тежи — како сачувати екипу. На многе играче Бороца „око су бацили“ наши познати прволигашки клубови. Контакт су већ успостављали: Рад жели голмана Вујића (већ био на преговорима) Савића и Драгића, Љубојевић је на „мети“ Војводине и Будућности, Вранићев и Савић након утакмице у Бачу разговарали су са представницима кулског Хелдука...

... али, на сјајни Маринковић, Јокић... Ма, сви су заслужни што је остварен наш циљ — опстанак у друголигашком „Б“ друштву — додво је Палц.

Ж. ТИЦА

КОЗАРА БЕЗ ШАНСИ

БРОД — Након више него повољног резултата оствареног у Градишци, фудбалери Полета оптимистички су расположени пред други, одлучујући меч против Козаре.

Протекле седмице у клубу је владало мобилно стање. Све, ама баш све, било је подређено суботњем дуелу са Козаром. Фудбалери су марљиво тренирали и готово сви одреда убијеђени су у коначан тријумф.

— Козара нема шта да тражи у Броду! — сматра један од најбољих играча Полета Горан Кушљић. — Протеклих дана само заиста паклено радили и потпуно спремно улазимо у још један меч.

Козара најављује неку нову тактику и стил игре!

— Могу да договорим шта хоће. На првој утакмици само спознали смо њихову слабост и зато већ сада могу сигурно да кажем да ће Полет играти у финалу — оптимиста је Кушљић.

ПОЛЕТ: Милковић, Р. Кушљић, Ракић, Јокановић, Удовчић, Видић, Г. Кушљић, Костадиновић, Јовичић, Демочић, Петровић.

РУКОМЕТ

ДРУГА РУКОМЕТНА ЛИГА ЈУГОСЛАВИЈЕ
ГРУПА ЦЕНТАР

РУКОМЕТНА ПОСЛАСТИЦА

БОРАЦ КРАЈС - МЛАДОСТ МЕЛИНГ
27:22 (15:10)

Хала „Младост“ у Новој Пазови; судије: Филиповић и Петровић (Нова Пазова); гледалаца: 400; искључења: Борац-Крајс 8 минута (Јејинић, Унчанин, Шушак и Црномарковић по 2), Младост-Мелинг 3(2).

БОРАЦ-КРАЈС: Шариф, Петковић, Рапо 2, Јејинић, Шпирин 5, Вуџак 7, Унчанин 4(1), Шушак 3(2), Бајић, Додиг 3, Црномарковић 3, Станишић, Хасановић, Видмилић.

МЛАДОСТ-МЕЛИНГ: Спремо, Стојишић, Милошевић 2, Пирић, Бекић, Марић 4, Туркан 3, Михајловић, Ницић 4, Ковачевић 4(1), Јосимов 5(1), Бојиновић, Димоски.

НОВА ПАЗОВА - Рукометаши Борац-Крајса савладали су у претпоследњој утакмици друголигашког првенства екипу Младост-Мелинга из Вршца са 27:22 (15:10). Тако су Бањолучани брзо пребродили кризу коју су имали само дан раније, када су поражени од Колубаре из Лазареваца. Утакмица с Вршчанима била је права посланица за љубитеље рукомета у Новој Пазови јер су могли да уживају у ефектним акцијама и борбеној и ефикасној игри Борац-Крајса и гостију.

Од почетка сусрета Бањолучани су све konce игре узели у своје руке и ставили до знања играчима Младост-Мелинга да неће избећи пораз. Од 14. минута разиграни „дечији артил“ прави разлику од

БРИЉИРА У ЗАВРШНИЦИ ПРВЕНСТВА: Дејан УНЧАНИН

три гола (7:4) и тада наговјештава свој сигуран тријумф.

У наставку сусрета Бањолучани су заиграли још боље и ангажованије, тако да се састав из Вршца није на паркету спортске дворане у Новој Пазови најбоље снашао. У једном тренутку предност Борац-Крајса износила је седам погодака (24:17), али су Вршчани на крају сусрета успјели да ублаже пораз. 27:22.

Дарко ГРАБОВАЦ

ТАБЕЛА

1. Стари град ВЕС	26	23	3	0	532:441	49
2. Рудар	25	18	2	5	536:479	38
3. Борац-Крајс	27	16	2	9	721:603	34
4. Јабuka	25	13	7	5	506:488	33
5. Јединство	27	11	8	11	586:598	27
6. Колубара	26	11	4	11	505:511	26
7. ПИК Тамнаш	25	12	2	11	472:478	26
8. БАСК Батајница	26	11	3	12	572:556	25
9. Мелекс-Универзитет	25	10	4	11	476:477	24
10. „Смићелић“	26	10	5	11	449:450	24
11. „Обилић“	26	10	2	14	524:535	22
12. Младост	26	8	3	15	542:602	19
13. ПКБ Београд	26	5	5	16	510:580	15
14. Младост-Мелинг	26	5	3	18	487:524	13
15. Јасмина	24	4	4	16	446:520	11

НАКОН КУП-УТАКМИЦЕ МЛАДОСТ-СКАРАБЕ - МЛАДОСТ ИЗ БАЊЕ ЛУКЕ

КОТУР ПОДНИО ОСТАВКУ!

БАЊА ЛУКА - Након Куп-утакмице у рукомету за жене између бањолучких клубова Младост-Скараба и Младост, Васо Котур, секретар бањолучког прволигаша, поднио је оставку на све функције у Рукометном савезу града: члан Извршног одбора Рукометног савеза Бање Луке, председник Такмичарске комисије РС града, члан Техничке комисије рукометног кампа „Бања Лука 94“.

Шта је навело овог дугогодишњег радника да се одлучи за овај корак?

Разочаран сам поступцима појединих рукометних радника који раде, у ствари, против рукомета! Стоји у образложењу које је Васо Котур, секретар Младости, упутио Рукометном савезу Бање Луке. Ти појединци се само на папиру залажу за унапређење овог спорта, у пракси раде сасвим другачије. Посљедњи примјер десило се на Куп-утакмици између ветеранки Младост-Скараба и клуба у којем радим. Одиграна је на вањском игралишту О.

Ш. „Борисав Станковић“, а тај терен је све друго само не то! Поред двије рукометне дворане у Бањој Луци и поред више квалитетних вањских терена, Бранко Јанковић, тренер ветеранки, заказао је утакмицу у Буџаку! Он је свјестан да је екипа Младости квалитетнија од његових, како каже, „цурица“ (?), али је све ово урадио да би дошао лакше до побједе. Честитам му на „унапређењу“ рукомета, на борби за - младе, како увијек говори на састанцима. Срећан сам једино што родитељи наших играчица нису били присутни на тој утакмици, јер последице не вјерујем да би своју дјецу више пустили да играју рукомет. Оно што разочарва је што су на поменутој утакмици били још неки људи из рукомета, који су подржали Бранка Јанковића. Ја се таквим људима више не желим да радим. Нека без мене и даље „унапређују“ овај спорт јер сам ја, изгледа, заостао у том погледу! Стоји на крају образложења оставке Васе Котуре, секретара ЖРК Младост.

Г. СТАНАРЕВИЋ

НАРЕДНОГ ВИКЕНДА НА ПРОГРАМУ СУСРЕТИ ДРУГОГ КРУГА
КУПА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЗА МУШКАРЦЕ

ДЕРБИ У ПРИЈЕДОРУ

БАЊА ЛУКА — У наредна три дана (11. 12. и 13. јуна) одиграће се сусрети другог кола рукометног Купа Републике Српске за мушкарце, у којима се састају:

БИЈЕЉИНА: Бијељина - Игман (Илића), НОВИГРАД: Средњошколац - Прерада (Саница), ПРИЈЕДОР: Приједор - Пролекс (Котор Варош), ДЕРВЕНТА: Дервента - Козара (Г радишка).

Екипа Бораца из Дрвара у овом кругу је слободна, а сусрет Борац Крајс - Термомонтажа одгођен је због гостовања Бањолучана у СР Југославији.

Свакако најзанимљивији сусрет биће у Приједору, где ће се вицешампион Републике Српске, екипа Приједора, састати с веома неугодним саставом Пролекса из Котор-Вароша. Мада су без тренинга и са првих ли-

нија одбране Републике Српске, которварошки рукометаши могу да приреде изненађење, као што су направили подвиг побједивши бањолучку Младост усред „Борика“.

У осталим сусретима домаћини, који важе за фаворите, имају велике шансе да се пласирају у завршницу рукометног Купа Републике Српске.

Д.Г.

НАКОН ДЕСЕТ ГОДИНА

БРЗОПОТЕЗНИ ШАХОВСКИ ТУРНИР

ЧЕЛИНАЦ - Шаховски клуб Гранит, у склопу видованских свечаности, организује брзопотезни шаховски турнир за првенство Челинца. Турнир ће се одиграти 12. јуна (недеља) у просторијама ресторана Грађевинског предузећа „25. новембар“, а очекује се учешће великог броја шахиста, с обзиром на то да је посљедњи шаховски турнир у Челинци одигран прије десет година.

Б.М.

УДО

У НЕДЕЉУ
УДО
ПРВЕНСТВО
СР ЈУГОСЛАВИЈЕ
У КОНКУРЕНЦИЈИ
СЕНИОРАЈУГОСЛАВИЈИ
У ПОХОДЕ

ЛАКТАШИ — У спортској дворани „Шумице“ у Београду 12. јуна (недеља) одржаће се првенство СР Југославије у конкуренцији сениора. Организатор првенства је Уудо-савез Југославије. Право учешћа из Републике Српске на овом појединачном такмичењу имају носиоци медаља с првенства Републике Српске, које је недавно одржано у Требињу. То су сениори из клубова: Романија (Пале), Гласинац (Соколац), Рајловац (Рајловац), Леотар (Требиње), Адриа (Бања Лука), Козара (Приједор) и Лакташи-Сан (Лакташи). Учесће је потврдио и велики број врхунских удиста из СР Југославије.

По пропозицијама Уудо-савеза СР Југославије, Србија има право на 16 првопласираних сениора по категоријама, Црна Гора осам, а Република Српска четири.

Постоји могућност да неки од наших клубова не отпутују због ратне и финансијске ситуације. Без обзира на то, очекујемо добре мечеве и пласман појединца у сам врх, прије свега Миланка Мучибабића. Драгана Кусмука, Драгана Божовића - рекао је Душко Блажић, секретар Уудо-савеза Републике Српске.

Ово је уједно посљедња и „права“ провјера пред међународна такмичења, поводом Видовдана у Бијељини (25. јуна) и на Кипру (5. јула). Овај сусрет у Београду искористићемо да одржимо састанак Стручног савјета Уудо-савеза Републике Српске - додао је Блажић.

Н.З.

СТРЕЉАШТВО

У СУБОТУ И
НЕДЕЉУ
(11. и 12. ЈУНА)
ПРВЕНСТВО У
СТРЕЉАШТВУУ СЛАВУ
ВОЈСКЕ

БАЊА ЛУКА — У организацији Општинског стрељачког савеза и Првог крајишког корпуса, у оквиру обиљежавања Видовдана, крсне славе Војске Републике Српске, на Омладинском стрелишту Раковачке баре (Бања Лука) одржаће се првенство у гађању из ваздушне пушке. У суботу ће се надметати пионири из основних школа: „Свети Сава“, „Јура Јакшић“, „Борисав Станковић“, „Алекса Шантић“ и „Бранко Попић“. У недељу снаге ће одијерити репрезентације града Бање Луке и Републике Српске Крајине, те екипе Центра војних школа, МУП-а и Првог крајишког корпуса.

Ј.Л.

АУТОМОБИЛИЗАМ

БАЊОЛУЧАНИ
У КРАГУЈЕВЦУ

КРАГУЈЕВАЦ — Пут „града аутомобила“ јуче је отпутао бањолучки аутомобилистички дует Милан Нинковић и Петар Максимовић, са члановима екипе.

Они ће данас (субота) на стазу у Крагујевцу за свој клуб АМД Престиж из Крагујевца возити тренинг и покушати да обезбиједе визу за учешће у главној трци, која је на програму у недељу.

Нинковић и Максимовић ће возити у својој класи „Југо 1150 национал“.

С.Б.

СТОНОМ ТЕНИС

ПРВО ПРВЕНСТВО
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
У СТОНОМ ТЕНИСУБОРБЕ
ЗА ТИТУЛЕ

ПРИЈЕДОР — Данас и сутра (субота и недеља) у Приједору ће се одржати прво сениорско првенство Републике Српске у стоним тенису, у мушкој и женској конкуренцији, екипно и појединачно.

Фаворити се, може се слободно рећи, већ знају! То су такмичари Стономенског клуба Еко-Борац из Бање Луке и Омником из Приједора.

На првом првенству државе организатор очекује велики број екипа и појединаца.

Г.С.

РАПОРТ ИЗ
ПАРКА „МЛАДЕН
СТОЈАНОВИЋ“ЕКИПНО
НАДМЕТАЊЕ

БАЊА ЛУКА - Ни овај викенд неће, кад је ријеч о Бањој Луци, проћи без тениса. На реду је екипно првенство за пионире и пионирке, које ће се одржати 11. и 12. јуна. Почиње у суботу, у 8.30 часова.

Сасвим је извјесно да ће наступити чланови екипе „Младен Стојановић“ (Приједор), Борац и Младост (Бања Лука), а прикључиће да нас у госте стигну и Добојлије - реферше Зоран РАЧИЋ.

Екипе ће бити састављене од по четири пионире и исто толико пионирки, а примјениће се куп-систем.

Т.П.

ДРУГА РУКОМЕТНА ЛИГА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
ЗА ЖЕНЕ

ДВИЈЕ УТАКМИЦЕ

БАЊА ЛУКА, НОВИГРАД - Данас (субота) у 18 часова одиграће се двије утакмице Друге рукометне лиге Републике Српске за жене.

У Бањој Луци, у Спортској дворани „Борик“, састаће се „Иво Андрић“ и Ветеранке Младост-Скараба, у Новом Граду Средњошколац и Трико.

Г.С.

РАСТ ПРОМЕТ
 БАЊА ЛУКА

ПОВОЉНЕ ВЕЛЕПРОДАЈНЕ И
 МАЛОПРОДАЈНЕ ЦИЈЕНЕ СОКОВА

**МАНГО
 БУС НАРА**

Ул. Јајачка 27 (почетак Рударске)
 Телефон: 078/49-105

ИМЛАН ПРОМЕТ ЗАСТУПНИК ЗА
 KON VIKI TRAVEL

ПОЗИВА ВАС НА ЉЕТОВАЊЕ

ГРЧКА АТИНСКА РЕГИЈА КАМЕНА ВУРЛА
 СКИАТОС ХАЛКИДИК ПАРАЛИЈА

Херцег Нови Игало Улцињ Сутоморе Будва Бечићи

ЦРНОГОРСКО ПРИМОРЈЕ
 Свети Стефан Милочер Петровац

ИНФОРМАЦИЈЕ
 тел. 078/30-659 или на адресу:
 "ИМЛАН ПРОМЕТ" - Видовданска 33
 Бања Лука

МЕРИДИЈАН

МЕЂУНАРОДНА ШПЕДИЦИЈА
 ИЗВОЗ-УВОЗ ТРГОВИНА
 БАЊА ЛУКА

"LA.I.M.EX" (п.о.)
 ПОЉОПРИВРЕДНА ПРОИЗВОДЉА И УСЛУГЕ
 ВЕЛЕТРГОВИНА ИМПОРТ-ЕКСПОРТ

НОВИ ГРАД
 ДОБРИЛЕ ГРУБОР 6.6.
 ТЕЛЕФОН: 079/51-418, 52-007
 ТЕЛЕФАКС: 079/51-418

ЕЛЕКТРИЧНИ ПРОТОЧНИ БОЈЛЕРИ

Доносимо их на вашу адресу
 ЦИЈЕНА СА ГАРАНЦИЈОМ
 80 НОВИХ ДИНАРА

Информације на
 078/56-668

ЗА ВЕЋЕ КОЛИЧИНЕ ПОПУСТ

СЕРВИС КОМИСИОН БОНУС Бања Лука Крајишких бригада 1

● видео игре	- 145 13	90 НД
● покер апарати	- 155 13	100 НД
● билијарни	- 165 13	110 НД
● сервис	- 175 13	125 НД
● откуп	- 175 14	145 НД
● продаја	- 195 15	220 НД

Акумулатори

- 45 Ам	80 НД
- 55 Ам	95 НД
- 66 Ам	110 НД
- 97 Ах	180 НД
- 110 Ам	190 НД

Тел.: 078/56-523

Intertrans
 Бања Лука, Младена Стојановића број, 7.
 Тел: 078/49-917; 49-951
 Телефакс: 078/49-964 Телекс: 45-380

"АЛЕКСАНДАР КОМЕРЦ"
 БАЊА ЛУКА Тел: 078/11-467 и 41-318
 на спрату Морна куће "Матекс", РК "НАМА"
 Ул. Веселина Маслеша 66

ПОВОЉНЕ ВЕЛЕПРОДАЈНЕ ЦИЈЕНЕ

фармерки: ЛЕВИС 501 50-70 нд
 Грче и УСА ВАЛЕНТИНО СУПЕР РИФЛЕ ЕДВИН

ГРАБА ЕКО&МММ БАЊА ЛУКА

СТОВАРИШТЕ ЛАУШ Тел: 58-463, 31-730
 СТОВАРИШТЕ ТРН Тел: 784-248, 784-847
 ЧЕЛИК Тел: 48-012 БЕОГРАД
 Тел: 011/26-48-848

СТАМБЕНА ЗАДРУГА **ЕКОДОМ** БАЊА ЛУКА

СВЕ ЗА СТАН ИЛИ КУЋУ ОД ТЕМЕЉА ДО КРОВА

Производи:
ВЕШ МАШИНЕ, ГРИЈАЛИЦЕ, ШТЕДЊАКЕ

ЧАЈАВЕЦ ХОЛДИНГ
ЕЛЕМЕНТИ *Аутоматике* **ЧЕЛИНАЦ**

Обезбјеђује све РЕЗЕРВНЕ ДИЈЕЛОВЕ програма елемената аутоматике за ВЕШ МАШИНЕ

- програматоре 301, 302, 303 "Горење"
- програматоре 311, 211 "ЕИ" Ниш
- програматоре 222, 122 "Обод"
- програматоре 345, 346 "Кончар"
- електровентиле, једно, дво и троизлазне
- пресостате - једно и двонивојске
- термостате једно и двостепене
- биметалне бравице за врата

За електричне штедњаке - Обртни прекидач и МОТОР РАЖЊА

За ваша возила типа "Застава", "Голф", "Лада" термичке прекидаче

Радимо све типове: МАНОМЕТАРА И ТЕРМОМЕТАРА (стандардне, контактне, специјалне и по Вашем захтјеву)

Вршимо услуге: резања, деформисања и прероду пластике

НАЗОВИТЕ ИЛИ ДОЂИТЕ ДА СЕ ДОГОВОРИМО

Наши телефони су:
 078/851-077 Директор, 851-031 Централна,
 851-118 Продаја, Телефакс: 078/851-204

АУТОСТРАДА ТРГОВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ

НАЈПОВОЉНИЈА ПОНУДА на велико и мало

ГУМЕ путничке, полутеретне, бицикл и мопед, тракторске, виљушкар
 АКУМУЛАТОРИ МОТОРНА УЉА
 РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

Крајишких бригада 63, Бања Лука
 тел/факс 078/33-826, телефони: 59-258 и 12-111

Бања Лука, Саве Мркаља 16

ДРВОПРОДЕКС

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ПРИМАРНУ И СЕКУНДАРНУ ПРЕРАДУ ДРВЕТА НА ПИЛАНИ У КАРАНОВЦУ НУДИ:

Телефон: 078 / 43-977;
 факс: 42-997

- резана грађа -паркеј
- даска и лејива -услуга резања
- израда кровних конструкција по наруџби

НАЈБРЖИ ПУТ ДО СИГУРНОГ КРОВА

Солун Бања Лука
 Телефони: Агенција 078/44-080
 Кућа 68-119

ОРГАНИЗУЈЕ ШОПИНГ У СУБОТИЦУ
 Полазак четвртком у 19 часова
СОФИЈУ
 Полазак уторком и петком у 10 часова
СОЛУН
 Полазак у мају

Информације, резервације и продаја карата у Агенцији у Бања Луци
 тел: 078/44-080 и Градишци, тел: 612-974

Јављамо тужну вијест свој родбини, познаницима и пријатељима да је као борац Војске Републике Српске на влашћком ратишту у 30 години живота погинуо наш драги син

СВETИСЛАВ (Веселка) МАРЈАНОВИЋ

Сахрана драгог нам покојника обавиће се 12. јуна у 14 часова у селу Шопаји.

ОЖАЛОШЕНИ: отац Веселко, мајка Вела, браћа Маринко, Мирослав и Драгомир и остала ожалашћена родбина, комшије и пријатељи.

Последњи поздрав драгом брату

СВETИСЛАВ

од брата Маринка, снахе Миланке и синовки Маријане и Сузана.

Последњи поздрав драгом брату

СВETИСЛАВ

од брата Мирослава, снахе Анђелине и синовца Александра.

Последњи поздрав драгом брату

СВETИСЛАВ

од брата Драгомира.

Последњи поздрав драгом брату

СВETИСЛАВ

од брата Саве и снахе Слободанке са дјецом.

Последњи поздрав драгом брату

СВETИСЛАВ

од брата Недељка са породицом.

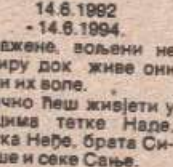
Последњи поздрав драгом брату

СВETИСЛАВ

од брата Недељка са породицом.

Последњи поздрав драгом брату

СВETИСЛАВ

од брата Недељка са породицом.

Последњи поздрав драгом брату

Последњи поздрав драгом куму

СВETИСЛАВ

од снахе Млађенке са дјецом Славицом, Сп-вишом и Драганом.

Последњи поздрав драгом

СВETИСЛАВ

од тетке Ратка и тетке Стане.

Последњи поздрав драгом синовцу

СВETИСЛАВ

од стрине Вукосаве са породицом

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Раде Обрадовића са породицом

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Недељка Обрадовића са породицом

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Недељка Обрадовића са породицом

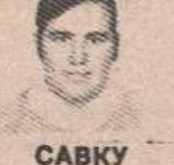
Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Дане Обредовића са породицом

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Дане Обредовића са породицом

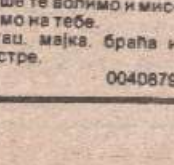
Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Дане Обредовића са породицом

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Дане Обредовића са породицом

Последњи поздрав драгом куму

СВETИСЛАВ

од кумова Слободана Вујанчевића и куме Добриле са сином Владаном.

Последњи поздрав драгом другу

СВETИСЛАВ

од Јеленке Алексића.

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од пријатеља Владимира Мутућа са породицом

Последњи поздрав драгом саборцу

СВETИСЛАВ

од саборца Извиђачко-диверзантског вода Прве лаке пјешадијске бригаде Кнежево.

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од саборца Извиђачко-диверзантског вода Прве лаке пјешадијске бригаде Кнежево.

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од саборца Извиђачко-диверзантског вода Прве лаке пјешадијске бригаде Кнежево.

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од саборца Извиђачко-диверзантског вода Прве лаке пјешадијске бригаде Кнежево.

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од саборца Извиђачко-диверзантског вода Прве лаке пјешадијске бригаде Кнежево.

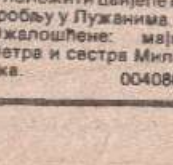
Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од саборца Извиђачко-диверзантског вода Прве лаке пјешадијске бригаде Кнежево.

Последњи поздрав драгом пријатељу

СВETИСЛАВ

од саборца Извиђачко-диверзантског вода Прве лаке пјешадијске бригаде Кнежево.

Дана 12.6.1994. године навршава се 7 тужних дана од смрти нашег драгог

ЗОРАНА БОЛЕТА КУЗМАНОВИЋА

Тога дана у 10 часова на Новом Гробљу у Челинду посјетићемо његов гроб и положићемо цвијеће.

Захваљујемо свима који су нам притекли у помоћ у тим тешким тренуцима. Вјечно ожалашћена мајка Роса, супруга Силвана, кћерке Јована и Зорана, брат Боран, снаха Брана, Дарко и Зорница.

Последњи поздрав нашем драгом

ЗОРАНУ БОЛЕТУ

од стрица Неђе, Ковачице Леде.

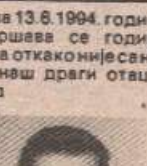
Последњи поздрав нашем драгом зету

ЗОРАНУ БОЛЕТУ

од пуца Драге, пунице Радмиле и свастике Миланке.

Последњи поздрав драгом куму

ЗОРАНУ БОЛЕТУ

од пуца Драге, пунице Радмиле и свастике Миланке.

Последњи поздрав драгом куму

ЛУКА ЈАЊЕТОВИЋ

Дана 12.6.1994. године у 10 часова посјетићемо његову вјечну кућу и положићемо цвијеће.

Ожалашћени: кћерка Милка, синови Миланко и Мирослав, снаха Мирјана и унука Невена.

Последњи поздрав драгом куму

ЛУКА ЈАЊЕТОВИЋ

од кумова: Гранула Жељко, Снежана и малог Николе

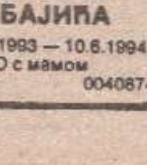
Последњи поздрав драгом куму

ДРАГАНА ШЕВУ

Кумови Драгиновић

Последњи поздрав драгом куму

СВETКА БАЈИЋА

од кумова: Гранула Жељко, Снежана и малог Николе

Најдражи наш

БРАНКО ЕРБЕЗ

капетан авијације Војске Републике Српске

11.6.1992 — 11.6.1994. Навршава се двије године од херојске погибије нашег најдражег супруга и оца.

Бескрајно те волимо. Заувијек тећемо живјети у нашим срцима и нашим мислима.

Супруга Вишња и троји малени Максим и Лара.

Тужно сјећање на драгу и једину кћерку

ЈОРДАНУ ЈОЦУ ТАМБУРИЋ

Дана 13.6.1994. године навршавају се три тужне године од одласка наше драге и вољене кћерке ЈОЦЕ.

Ожалашћена породица: отац Радомир, мајка Велинка, брат Ранко, снаха Виолета и братићи Дејан и Јордан.

Дана 12.6.1994. године посјетићемо њену вјечну кућу

Тужно сјећање на

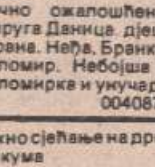

СПАСОЈУ ПУТКОВИЋА

Дана 13.6.1994. године навршава се 6 година од преране смрти драгог нам супруга и оца.

Тога дана посјетићемо његов гроб у Голешима. Вјечно ожалашћени: супруга Даница, дјеца Зорана, Неђа, Бранко, Миломир, Небојша и Миломирка и унучад.

Тужно сјећање на драгог кума

КАРЛА КНЕЖЕВИЋА

11.6.1993 — 11.6.1994. С љубављу, твоји кумови Тодоровић

Тужно сјећање на драгог брата

БОГОЉУБА (ДУШАНА) ГАЧИЋА

Остеје заувјек неутрјешено сестрино срце једним и вољеним братом.

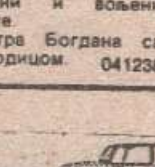
Сестра Богдана са породицом.

ДМИТРА ДЕЛИЋА

У неђељу, 12.6.1994. године, у 11 часова открићемо споменик, положићемо цвијеће на његов гроб и запалићемо сузана.

Ожалашћени ујак Бошко са породицом.

ДМИТРА ДЕЛИЋА

Остале заувјек неутрјешено сестрино срце једним и вољеним братом.

Сестра Богдана са породицом.

ДМИТРА ДЕЛИЋА

Остале заувјек неутрјешено сестрино срце једним и вољеним братом.

Мали ОГЛАСИ

Продаја Куће - земљишта

● Продаја куће, станова, локала, викендица Laser MMX, 078/11-728. (ш40681)

Аутомобили

● Продајем „голф“, дизел, све информације у бифеу „Маки“, Занатски центар. (ш40770)

● Продајем „пежо“ 405 срдт. „караван“ турбо дизел, 1905 цм3, година производње 1993, оцаришен у Бањој Луци, телефон 078/66-428, од 16 до 19 часова. (ш40829)

Станови - замјена

● Мијењам — продајем кућу код Трогира за кућу у Бањој Луци, 078/32-487. (ш40773)

● Мијењам кућу у Водицама за сличну у Бањој Луци, 078/37-304. (ш40755)

● Мијењам једнособан стан у власништву величине 32 м², који се налази у Баошићу код Херцег-Новог за локал у власништву у Бањој Луци, информације на телефон 078/64-200. (ш40802)

● Славонски Брод — Бања Лука

Кућа на спрат, 12,5x10,5, изузетно намјештена, двооришне зграде, гаража, 13 дунума земље са воћњаком, телефон 078/11-842. (ш40-807)

Куповина

● Купујем једнособан или двособан стан у ужем центру града, телефон 078/718-287. (ш40832)

● Купујем мању кућу на подручју градске зоне града Бање Луке, услуге на телефон 078/55-221. (ш40-779)

● Купујем добро очуван „голф“ дизел од 1990. до 1992. године, а може и замјена за „мерцедес“ 190

Дана 14. јуна 1994. године навршава се тужна година од смрти нашег драгог сестрића

ДМИТРА ДЕЛИЋА

У неђељу, 12.6.1994. године, у 11 часова открићемо споменик, положићемо цвијеће на његов гроб и запалићемо сузана.

Ожалашћени ујак Бошко са породицом.

Тужно сјећање на драгог брата

Остале заувјек неутрјешено сестрино срце једним и вољеним братом.

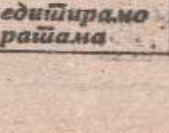
Сестра Богдана са породицом.

ДМИТРА ДЕЛИЋА

Остале заувјек неутрјешено сестрино срце једним и вољеним братом.

Сестра Богдана са породицом.

ДМИТРА ДЕЛИЋА

Остале заувјек неутрјешено сестрино срце једним и вољеним братом.

Е. телефон број 078/832-105. (ш40870)

Разно

● Пресвлачим све врсте намјештаја и ауто-сједишта, оргинално и брзо телефон 078/35-699. (ш407-82)

● Продајем дамастне и пластичне стопњаче за угоститељство, телефон 078/832-390. Лакташи. (ш04 0697)

● Продајем пластичне ролетне, венецијанери и тракасте завјесе, телефон 078/55-722. (ш40758)

● Продајем бјели грчки цемент, телефон 0

Последњи поздрав драгом

МОМЧИЛУ РАДЕТИЋУ

од свастике Зоре и сваке Стојана Гајетића.

0040867

Последњи поздрав драгом тетку

МОМЧИЛУ РАДЕТИЋУ

од Мире Љиље, Моме Драгана и Аце.

0040867

Дана 12. јуна 1994. године је 40 дана откако није са нама наша драга супруга, мајка и бака

ДАНКА СТОЈАНОВИЋ

Дана 12. јуна 1994. године у 11 часова давамо помен на гробљу Ребровац. Позивамо родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже. Супруг Јован, кћерка Сања и унуци.

0040858

Дана 12. јуна 1994. године навршава се 40 дана откако ниси, моја драга мајко, са мном

ДАНКА СТОЈАНОВИЋ

У сталном и сваки дан већем болу, са сузама у очима, не могу те вратити, али за све што си пружила својом љубављу и добротом остаћеш у мом вјечном сјећању. Били си вољена, в то ћеш увијек и остати, јер вољени никад не умиру. Тога дана у 11 часова на гробљу Ребровац посјетићемо твоју вјечну кућу, залити је сузама и оживјети успомену на нашу दिјаву Давку. Вјечно ожалашћена твоје кћерка Сања

0040858

Тужно сјећање на нашу драгу

ДАНКУ СТОЈАНОВИЋ

Небојша, Милкица и Младен

0040858

Тужно сјећање на вољену сестру

ДАНКУ СТОЈАНОВИЋ

Кад год пружим руке према теби, загрлим само огромну празнину која ме рањаву у срцу. Твоја сестра Љуба

0040858

Дана 12.6.1994. године навршава се 40 тужних дана откако није са нама наша драга

ЉУБИЦА КЕКЕРОВИЋ

Тога дана у 11 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положили цијеће на Ребровацком гробљу. Позивамо родбину и пријатеље да нам се придруже. Ожалашћени: супруг Цвијо и кћерка Љиљана

0040857

У недјељу, 12.6.1994. године, навршава се шест тужних мјесеци од изненадне смрти нашег драгог супруга, оца, дједа и свекра

ОСТОЈЕ ГРГЕ ГРГИЋА

Тога дана у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу у Махованима, те позивамо сву родбину, комшије и пријатеље да нам се придруже. Ожалашћена породица

0040859

Тужно сјећање на драгог пријатеља

ОСТОЈУ ГРГИЋА

Његови пријатељи Драгица и Милан Матијаш.

0040859

Дана 14. јуна 1994. године навршава се година дана од смрти наше драге

САВКЕ ЧОЛИЋ РОЂЕНЕ КУЗМАНОВИЋ

Дана 12.6.1994. године у 10 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положили цијеће на гробљу Ребровац. Ожалашћени: супруг Чедо, кћерка Нада, син Рода, снаха Смиљана, унучад Зоран, Радмир, Марко и Јована.

0040862

Тужно сјећање на мајку, свекру и баку

САВКУ ЧОЛИЋ

Тешко је схватити да више ниси са нама. Син Рода, снаха Смиљана, унучад Марко и Јована.

0040862

Тужно сјећање на драгог

МИРОСЛАВА од тетка Бране и Марице, Синише, Љубише и Бранке.

040863

Тужно сјећање на драгог

МИРОСЛАВА од брата Николе, Сузана, Немање и бабе Јелисавке

040863

Тужно сјећање на драгог

МИРОСЛАВА од тетка Викле са породицом.

0040863

ДРАЖЕНКА ИЛИЋА 14.6.1992 - 14.6.1994.

Драги Дражене, нема те већ дуго са нама, али ћеш вечно живјети у нашим срцима. Твоја тетка Момирка, татак Ђуро, сестра Жељка и брат Жељко.

0040863

ДРАЖЕНКА ИЛИЋА 14.6.1992 - 14.6.1994.

Драги Драженко, нако ниси са нама, твој лик ће вјечно остати у нашим срцима. Твој ујак Неђо, уја Смиља и браћа Дарко и Стојан.

0040863

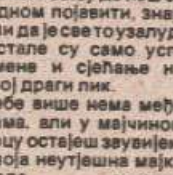
Тужно сјећање на драгог кћерку

ЉИЉАНУ од мајке Наде. Драга моја Љиљо, Прошло је 6 тужних мјесеци од када синас напустила. Твоја мајка и даље живи у нади и ишчекивању да ћеш се једном појавити, знајући да је светоузлуд. Остале су само успомене и сјећање на твој драги лик. Тебе више нема међу нама, али у мајчином срцу остајеш увијек. Твоја неутјешна мајка Нада.

0040854

Тужно сјећање на сакретни лик наше драге

ЉИЉЕ С љубављу и тугом, стриц Тризо, стрина Данка, Владо и Дадо.

0040854

ДРАГУТИНА ВУЈИЋА 9.6.1993 - 9.6.1994.

Дана 12.6.1994. године у 11 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положили цијеће на гробљу у селу Долићи. Ожалашћена породица

0040855

Дана 12.6.1994. године навршава се 6 тужних мјесеци од преране смрти наше драге и никад непрехаљене кћерке и сестре

ЉИЉАНЕ МАРИНОВИЋ

Овом приликом захваљујемо породици, комшијама и пријатељима који су са нама дијелили највећу тугу која нас је задесила. Позивамо их да у недјељу, 12.6.1994. године, у 12 часова, посјетимо вјечну кућу наше кћери на гробљу у Привору. Нека ти је вјечна слава и почивај у миру Божијем! Твој отац Недељко, мајка Нада и сестра Јелена.

0040854

Тужно сјећање на вољену кћерку

ЉИЉАНУ

Прошло је 6 тужних мјесеци од када си нас заувјек напустила, драга наша Љиљо. Наша бол и сузе не могу те вратити, али наша љубав за твојим племенитим ликом вјечно ће трајати. Воли те твој тата Недељко.

0040854

Тужно сјећање на драгу

ЉИЉАНУ од стрица Сретке, стрине Недељке, робака Радомира, Вујадина, Слађане и Слободана.

Драга Љиљо, сви смо те неизмјерно вољели и много нам недостајеш. Више те нема међу нама, али у нашим тужним срцима живјеш заувјек.

0040854

Тужно сјећање на племенити лик вољене и једине сестре

ЉИЉАНЕ

Драга моја сестро, Била си једина и највећа радост у мом животу. Несхватљива је помисао да те више нема међу нама. Твојим одласком отишла је сва радост и срећа мог безбрижног дјетињства. Ти никад умријети нећеш јер су живи они који те неизмјерно воле. Заувјек ожалашћена твоја сестра Јелена

0040854

Тужно сјећање на драгог

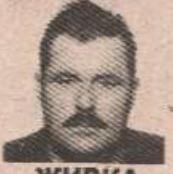
ДРАГУТИНА ВУЈИЋА

9.6.1993 - 9.6.1994.

Дана 12.6.1994. године у 11 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положили цијеће на гробљу у селу Долићи. Ожалашћена породица

0040855

Дана 12.6.1994. године навршава се година дана од смрти нашег вољеног супруга, оца и дједа

ЖИВКА ПАЛАЧКОВИЋА

Тужни смо што смо те рано изгубили, а срећни што смо те имали. Вјечно ожалашћени твоји најмилији: супруга Вилка, синови Ђорђе и Сава, кћерке Боја и Дрена, снахе Весна и Вида, зет Ново, унучад Жељана, Данијела, Дејана, Милана, Снежана и Жељко.

0040742

Дана 12. јуна 1994. године навршава се 13 година од када је престало да куша племенито срце мога брата

МИЛОРАДА ВАСКОВИЋА

дипл. економисте из Невесиња. Драги мој МИЛО, прерано си отишао из живота, али у мом срцу вјечно живиш јер најдражи никад не умиру. Вјечно ожалашћена сестра ЗОРА РИСТИЋ из Градишке.

0040808

Дана 13.6.1994. године навршава се 18 тужних мјесеци откако нас је заувјек напустио наш драги син

ВЛАДО ЛИМУН СТОЈЧЕВИЋ

Дана 12.6.1994. године у 10 часова давамо помен на гробљу „Свети Пантелија“ у Борнику. С тугом и болем, отац Драган, мајка Душанка, брат Оливер, снахе Весна, син Александар и остала ожалашћена родбина.

0040845

Дана 14. јуна 1994. године навршава се тужна година од смрти нашег драгог сина, супруга, оца и брата

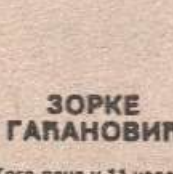

ДИМИТРА ДЕЛИЋА

У недјељу, 12.6.1994. године, у 11 часова открићемо споменик, положили свеже цијеће на његов гроб и залити сузама. Ожалашћени: мајка Зора, отац Мирко, супруга Анкица са дјецом.

0040819

Дана 12. јуна 1994. године навршавају се двије године од смрти наше драге

ЗОРКЕ ГАЧАНОВИЋ

Тога дана у 11 часова посјетићемо њену вјечну кућу и положили цијеће на гробљу у Јошвици. Ожалашћени: супруг, синови, кћерке снахе и унучад.

0040849

Тужно сјећање на драгог кума

БОГОЉУБА БОДУ ГАЧИЋА

Кумови Томић: Мирко, Стана, Наташа и Далибор.

0040850

Тужно сјећање на саборца

БОГОЉУБА БОДУ ГАЧИЋА

Саборци: Радић, Стојановић и Јокић.

0040843

Тужно сјећање на драгог

БОГОЉУБА БОДУ ГАЧИЋА

С поштовањем породице Стојановић.

0040843

Тужно сјећање на

МИРОСЛАВА од дјевојке Милена и њене породице Вишић.

0040837

Драги наш

МИРОСЛАВЕ

Тешко је схватити и прихватити горку истину да те више нема са нама, да више никада нећеш доћи. Увијек ћеш остати у мом срцу. Твоја тетка Цеца Вишић.

0040836

Нашем тати

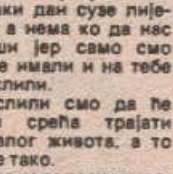

МИЛАНУ

Свако вече, сваки дан смо сами и једини пријатељ нам је туга. Сваки дан сузе лијемо, а нема ко да нас тјешн јер само смо тебе имали и на тебе мислили. Мислили смо да ће нам срећа трајати цијалог живота, а то није тако. Сада када те нема, остали смо сами и наше рањено срце за тобом пати. Док узалуд чекамо да нам се опет вратиш, тата, долазиш у наше снове, због тебе нес туге море. Сваки дан нам је све горе и горе. Твоја супруга Славица, синови Никола и Мирко.

0040809

Дана 12. јуна 1994. године навршавају се двије године од смрти наше драге

ДИМИТРА ДЕЛИЋА

У недјељу, 12.6.1994. године, у 11 часова открићемо споменик, положили свеже цијеће на његов гроб и залити сузама. Ожалашћена сестра Нада и зет Жарко са дјецом.

0040819

Тужно сјећање на драгог брата

МИЛАНА ИЛИЧИЋА

За сву твоју доброту и племенитост трајно смо ти захвални. Твоја сестра Душанка, зет и дјеца.

0040809

Дана 13.6.1994. године навршавају се двије године како нема мог јединог брата

МИЛАНА

Никада те нећемо заборавити, једини брата. Твој брат Мирко и снаха Драгица са дјецом.

0040809

Тужно сјећање на вољеног сина

МИЛАНА

Тешко је вјеровати, сине, да те нема, а ти живиш с нама док ми живимо. Твоја мама Стана и тата Никола.

0040809

Мом вољеном брату

МИЛАНУ

Отишао си, али знај да никад нећеш бити заборављен, а бескрајно сам захвална што сам те таквог имала. Твоја сестра Милка и зет Мићо са дјецом.

0040809

Тужно сјећање на

МИЛАНА и пријатеља

Породица Иличић

0040809

Дана 14.6.1994. године навршава се тужна година од смрти нашег драгог брата и ујака

БОГДАНА

Дана 10.6.1994. године навршило се 6 тужних мјесеци од смрти наше драге мајке, супруге, пунце и баке

0040834

Тужно сјећање на драгог

ЗОРКА БОГОЈЕВИЋА

Драга мајко, судбина је таква да више ниси са нама, али док постојимо ми, постојаћеш и ти са нама. Твоја дјеца: Милена и Славица, супруг Милан, зет Бране, унучад Новица и Б

Умрла је наша вољена супруга, мајка, бака, сестра, ташта и свекрва у 63. години живота

ЈОКА КРЕСИЊ

Сахрана драге нам покојнице обавиће се 11.6.1994. године у 15 часова на Новом гробљу. Увјек ће остати у нашим срцима и мислима, јер је то заслужила својом неизмјерном добротом и љубављу коју је свима нама пружала. Вјечно ожаловљени: муж Чедомир, син Никола, кћерка Гослава, сестре Јана, Става, Драгица и Лана, унуци Пеђа и Младен, снаха Дина, зет Мишић и многобројна родбина. (041238)

Умрла је моја вољена мајка, бака, ташта, у 63. години живота

ЈОКА КРЕСИЊ

Драга мајка, хвала ти за сву твоју љубав, бригу, радост коју си нам пружала цијелог живота не жалећи никад себе до посљедњег тренутка. Почивај у миру, а ми ћемо те волети до краја наших живота. Твоја кћерка Гоја, унук Младен и зет Миодраг (041238)

Умрла је моја драга мама, бака и свекрва

ЈОКА КРЕСИЊ

Драга мајка, хвала ти за сву љубав и љежност коју си нам пружала цијелог живота не штедећи себе ни у једном тренутку. Увјек ћеш бити у нашим срцима. Твој син Никола, унук Пеђа и снаха Дина (041238)

Дана 11.6.1994. године навршава се 60 тужних и болних дана од како смо изгубили нашег најдражег јединог и вољеног

МИХАЈЛА МИШЕ (РАЈКА) БАТОСА

Стугом и болом у срцу увјек ће те вољети твоја мама Гога, отац Рајко, бака Стана и Милосава (040847)

Тужно и болно сјећање на мог јединог и драгог сина

МИШУ

Драги мој Мишо, сине мој једини, вријеме пролази, а туга и бол за тобом су неизмјерни, али ти живиш у мајином срцу. Неутјешна мајка Гога (040847)

Јављамо тужну вјест свој родбини, комшијама и пријатељима да је дана 9. јуна 1994. године у 81. години неким краће болести преминуо наш драги

ШПИРО (СТАНОЈЕ) ПАРЛОВИЋ

Сахрана ће се обавити дана 11. јуна 1994. године у 14.00 часова на гробљу Марковац-Челинци. Ожаловљени кћерка Боса, унук Милован, унука Јелена, праунука Блага, зет Драган (040844)

Посљедњи поздрав драгом супругу и оцу

ШПИРО ПАРЛОВИЋУ

Од супруге Савке, синова, кћери и остале родбине (040833)

Посљедњи поздрав драгом тати

ШПИРО ПАРЛОВИЋУ

Од кћерке Гордана, зета Мирона и унука Катарине и Ирене (040833)

Посљедњи поздрав драгом тати

ШПИРО ПАРЛОВИЋУ

Од кћерке Загорке, зета Милорада и унука Далибора и Зорана (040833)

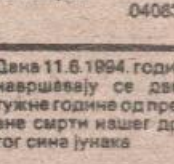
Посљедњи поздрав драгом тати

ШПИРО ПАРЛОВИЋУ

Од сина Зорана, снахе Гине и унука Томислава и Мирка (040833)

Дана 11.6.1994. године навршавају се двије тужне године од преране смрти нашег драгог сина јунака

ШПИРО ПАРЛОВИЋУ

Од сина Зорана, снахе Гине и унука Томислава и Мирка (040833)

МЛАДЕНА ШВАБЕ ПОПОВИЋА

Дане 12.6.1994. године у 11 часова посјетићемо његову вјечну кућу, залити је сузама и положити цвијеће. Мама Мирјана Јовић и Новак (040842)

Јављамо тужну вјест свој родбини, познаницима и пријатељима да је као борац Војске Републике Српске на Озрену у 48. години живота погинуо наш драги

МОМЧИЛО РАДЕТИЋ

Сахрана драгог нам покојника обавиће се 12.6.1994. године на Српско-православном гробљу Борик ОЖАЛОВЉЕНИ: отац Бранко, мајка Поља, супруга Луција, синови Сава и Синиша, кћерка Тања, браћа Слободан и Илија, сестре Нада, Смилја, Рада, Јагода и Гордана и остала родбина и пријатељи.

Посљедњи поздрав драгом супругу и тати

МОМЧИЛУ

Од супруге Луције, синова Сава и Синиша, кћерке Тање. (041235)

Посљедњи поздрав драгом

МОМЧИЛУ

Творница опекарских производа, Бања Лука (041235)

Посљедњи поздрав драгом брату

МОМЧИЛУ

Од брата Слободана, снахе Милице и сина Дејана (041235)

Посљедњи поздрав драгом сину

МОМЧИЛУ

Од мајке Поље и оца Бранка (041235)

Посљедњи поздрав драгом

МОМЧИЛУ МОМИ РАДЕТИЋУ

Од породице Дотлић (040846)

Тужно сјећање на мог јединог сестрићу

МИШУ ШОМИЈА

Драги сине твоја тетка те пуно воли. Твоја неутјешна тетка Наталија, сестре Александра и Оливера (040848)

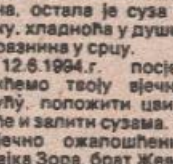
Дана 14.6.1994. г. навршава се 110 тужних дана од кадасе нама није наш драги син и брат

ЗОРАН ЧАВИЋ

70 дана и 70 ноћи мајка је чекала свога сина и надала се да ће кући доћи. Прошло је 40 дана од када је погоржиле своје 22 провјетале руже на Веселично гробље у Колпицама. Од тога дана залијевам их да остану процвјетале као и твоја младост. На сваки шум, сваки шкрип капље узнемири се моје срце, на вратима куће мајчино око, нарајући се да ће се појавити мој син, мој соко. Драги мој сине, од када сам остала без тебе, остала сам без сна, остала је суза у оку, хладноћа у души, празнина у срцу. 12.6.1994. г. посјетићемо твоју вјечну кућу, положити цвијеће и залити сузама. Вјечно ожаловљени: мајка Зора, брат Жељко и сестра Весна.

Тужно сјећање на драгог сестрићу

ЗОРАНА ЧАВИЋА

Никад те неће заборавити твој ујак ДАНИМИР, ујна ДРАГАНА са ДИЈАНОМ (041237)

ЗОРАНА ЧАВИЋА

Вољеном

ЗОКИ

Вријеме пролази и профиле га много. Ти остајеш вјечно у нашим срцима. Твоји ујак ЗОРАН, БЕЛА, ДАЦО и ИГОР (041237)

Тужно сјећање на нашег незаборављеног

ЗОРАНА

Вријеме пролази, а туга и бол остају. С болом у срцу, ДАНА, СЛОБОДАН, АЦО и БИБА (041237)

Драгом брату

ЗОРАНУ ЧАВИЋУ

Прошло је много дана, али вријеме не може брисати из сјећања оне који се воле. Твоја сестра Весна

Тужно сјећање на

МЛАДЕНА ШВАБУ ПОПОВИЋА

11.6.1992 - 11.6.1994. (040842)

ТИЈАНА (ТИХОМИРА) ЉУБОЈЕВИЋ

17.6.1984 - 17.6.1994. г.

Вријеме пролази а туга и бол су вјечни. У недјељу, 12.6.1994. г. у 10 часова посјетићемо њен гроб на Новом гробљу у Бањој Луци. Мама Гордана и отац Тихомир (040852)

Тужно сјећање на драгог

ЗОРАНА ЗОКУ БОГОЈЕВИЋА

Љиља Кесић (040841)

Тужно сјећање на драгог

ЗОРАНА ЗОКУ БОГОЈЕВИЋА

Породица Кесић (040841)

У понедељак 13. јуна 1994. године навршавају се двије године од смрти нашег драгог оца и супруга

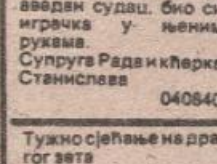
ЗОРАНА БОГОЈЕВИЋА

Ожаловљена породица: супруга Рада и кћерка Станислава (040840)

ЗОРАН БОГОЈЕВИЋ

Судбина није била праведна судица, био си играчка у њеним рукама. Супруга Рада и кћерка Станислава (040840)

ЗОРАНА БОГОЈЕВИЋА

Тужно сјећање на драгог зета

ЗОРАНА БОГОЈЕВИЋА

Пунџа Ранко и пуниџа Руже (040840)

ЗОРАНЕ

Увјек те се радо сјећа свастика Стојка (040840)

Сјећање на драгог зета

ЗОРАНА

Свастика Нада и пашо Младенко (040840)

Дана 9. јуна 1994. године навршило се 40 тужних дана од преране смрти нашег вољеног сина и брата

ДРАГИШЕ (ЉУБОМИРА) ЈЕКИПА

Дана 12.6.1994. године посјетићемо његову вјечну кућу, охитити је цвијећем и залити сузама. Заувјек ожаловљени отац Љубомир, мајка Драгица, сестре Весна и Јасна са породицама, те остала многобројна родбина, кумови, комшије и пријатељи. (040839)

Тужно сјећање на вољеног брата

ДРАГИШУ

Сестра Јасна, зет Жељко и сестрић Александар (040839)

ДРАГИШУ

Од ујака Радослава, ујне Љиље, браће Сретена и Игора (040839)

ДРАГИШУ

Ујак Борислава, ујна Љиље, сестре Далиборка и Добрица (040839)

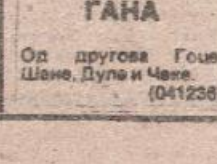
ДРАГИШУ

Тетка Снежана, тетак Бура, брат Борислав и сестра Милена (040839)

ДРАГИШУ

Тужно сјећање на драгог пријатеља

ГАНА

Од другова Гоце, Шане, Дуле и Чече (041238)

Дана 13. јуна 1994. године навршава се 6 тужних мјесеци од смрти нашег драгог сина, оца, супруга и брата

РАНКА КОВАЧЕВИЋА

У недјељу 12. јуна 1994. године посјетићемо његову вјечну кућу и положити цвијеће. Ожаловљена породица: мајка Перка, супруга Рада, син Дарко, кћерка Дијана и сестра Ранка (040835)

Тужно сјећање и вјечита туга за јединим сином и братом

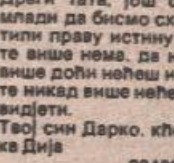
РАНКОМ КОВАЧЕВИЋЕМ

Вријеме пролази, а туга и бол остају вјечно. Неутјешна мајка Перка (040835)

РАНКУ

Своме тати

РАНКУ

Драги тата, још смо млади да бисмо скватили праву истину да те више нема, да нам више доћи нећеш и да те никад више нећемо видјети. Твој син Дарко, кћерка Дија (040835)

РАНКА

Тужно сјећање на вољеног супруга

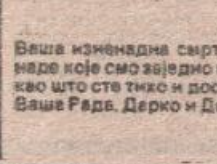
РАНКА

Тужно сјећање на драгог брата

РАНКА КОВАЧЕВИЋА

Увјек ћеш бити вољен. Од сестре Ранке, зета Недељка, Бранкице и Наташе (040835)

РАНКА КОВАЧЕВИЋА

Ваша изненадна смрт прекинула је све жеље и наде које смо заједно градили. Отишли сте тихо, као што сте тихо и достојанствено живјели. Ваше Раде, Дарко и Дијана (040835)

Дана 11.6.1994. године навршава се 7 тужних дана од преране смрти нашег драгог сина, супруга и оца

НЕЂЕ ЈАКОВЉЕВИЋА

Празнину која је настала твојим одласком никада ништа неће испунити. Вољени не умиру ове док живе они који их воле. Вољен си би и вољен остајеш заувјек. Твоји најмилији: отац Јован, мајка Зорка, супруга Милка и дјеца Златко и Немања (040825)

Дана 11.6.1994. године навршава се 7 тужних дана од смрти драгог радног колеге

НЕЂЕ ЈАКОВЉЕВИЋА

„Мркоњић-путевни“ Мркоњић — Град (040826)

Тужно сјећање на драгог кума

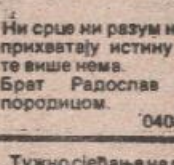
НЕЂУ ЈАКОВЉЕВИЋА

Споштовањем и тугом кумови: Удовичић Слободан, и Анђа са дјецом (040825)

НЕЂУ ЈАКОВЉЕВИЋА

Тужно сјећање на брата

РАНКА

Ни срце ни разум не прихватају истину да те више нема. Брат Радослав са породицом. (040835)

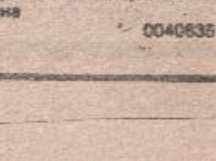
РАНКА

Тужно сјећање на драгог зета

РАНКА

Твој племенити лик остаје вјечно у нашим срцима. Пунџа Јово, пуниџа Сиде, свастика Нада, пашанац Вељко, Златко и Драгана (040835)

БАЊА ПУКА, 10. јуна - Преглед временске прогнозе је облачно са јошким вршима, праћено кишом мјестимично. Преглед температуре ваздуха у 14 часова: Удбина 8, Сокопац 10, Клауч, Дрвар, Градишка и Пале 11, Бања Пуча, Приједор, Добој, Сански Мост и Петрова Гора 12, Дервента, Козарска Дубица, Бијелина, Брод и Српско Сарајево 13, Глина 14, Вишеград и Рогатица 15, Борово и Книн 16, Бенковаци и Гацко 17, Србиња 18 и Трбиње 20 степени.

У току викенда задржаће се промјенљиво до претежно облачно и релативно сајакле вријеме, уз мјестимичну кишу, а у послеподневним часовима могући су и пролазни пљускови.

КРАЈИШНИК О ЛИЛИЊЕВОЈ ИЗЈАВИ

ПОЗИТИВНО ИСКУСТВО СА БЕОГРАДОМ

САРАЈЕВО, 10. јуна (СРНА) - У многим стварима, можда, имамо другачије погледе, али се то ни у ком случају не може назвати захваћењем односа - изјавио је данас ексклузивно за СРНУ председник Народне скупштине Републике Српске Момчило Крајишник, коментаришући бројне спекулације у јавности о захваћењу дипломатских односа Београда и Пале.

Крајишник је додао да изјава председника

са СР Југославије Зорана Лилића, која је и била повод нагађањима о захваћењу односа, „није довољно дефинисана и прецизна и због тога је створила конфузију, али се не може односити на српски народ у РС и Републици Српској Крајини“.

„Санкције представљају велики проблем и сви се ангажујемо максимално да се оне укину, а различита гледишта не треба схватити као раздор“, прецизирао је Крајишник.

додајући да са Београдом има „позитивно искуство“.

„Лилић је у досадашњим контактима показао својеврсну оданост српском националном питању и надамо се да ће појаснити свој недавно изречени став, нагласио је Крајишник и закључио да „нема никаквог раздора између РС и Србије, да слогу и одређење српског народа нико неће довести у питање и да ће се остварити оправдани циљ - живот у једној држави“.

КУПРЕС СЛОМЉЕН МУСЛИМАНСКИ НАПАД

КУПРЕС, 10. јуна - Неколико стотина муслимана покушало је јутрос да пробије линију одбране српских бораца на дијелу купреског ратишта код Билановића кошаре. Османогине косе и Шипиног моста, петнаестак километара далеко од Купреса према Бугојну саопштава Информативна служба 2. КК. Био је то њихов покушај да се, само неколико часова уочи ступања на снагу договора о једномјесечном прекиду непријатељства, домогну српске земље на Купреској висоравни.

У жестокој борби, која је претала око једанаест часова, муслимани су одустали од својих намера повлачећи се у планинском бијељу према Бугојну, остављајући иза себе велики број својих погинулих војника. На српској страни четири бораца су рањена. Положаји бранилаца Купреса знатно су помјерени у дубину непријатељске територије.

С. С.

АПЕЛ АКАШИЈА ПОШТОВАТИ ПРИМИРЈЕ

ЗАГРЕБ, 10. јуна - Специјални представник генералног секретара УН за бившу Југославију Јасуши Акаши позвао је данас зараћене стране у Босни и Херцеговини да поштују једномјесечно примирје које је ступило на снагу данас у подне, јавља АФП.

У саопштењу које је подијелио Унпрофор у Загребу, Акаши апелује на сукобљене стране у бившој Босни и Херцеговини да поштују и примјењују ту обавезу у овом критичном моменту.

Унпрофор ће „надгледати и пријављивати све војне активности дуж линије сукоба током наредних мјесеца дана“, наводи Јасуши Акаши, додајући да је женеваки споразум о примирју „важна прилика за стабилизовање војне ситуације као први корак ка општом прекиду непријатељства“.

Специјални представник УН ће идуће седмице сазвати нови круг преговора ради постизања тог „кључног циља“, каже се у саопштењу.

РАТИШТА-ПОСАВИНА ХВО ПРЕКРШИО ПРИМИРЈЕ

БРЧКО, 10. јуна (СРНА) - Дејствујући у послеподневним часовима из прешадијског наоружања по српским положајима у околини Орашја, снаге Хрватског вијећа одбране су прекршиле женеваки споразум трију зараћених страна о свеобухватном прекиду непријатељстава у бившој БиХ, који је требало да ступи на снагу данас у подне -

саопштио је Информативни центар Источнобосанског корпуса.

Ватра је отворана из правца Матића, Видовица и окупираниог српског села Вучиловац, јужно и југоисточно од Орашја, по оближњим српским одбрамбеним положајима и насељима.

Поштујући наређење Команде ИБК, српски борци нису узвраћали.

РОУЗ О РПИМИРЈУ

„ПОЧЕТАК КРАЈА РАТА“

САРАЈЕВО, 10. јуна - Командант Унпрофора у бившој Босни и Херцеговини британски генерал Мајкл Роуз означио је прекид ватре на територији те бивше Југословенске републике, који је ступио на снагу данас у подне, као „почетак краја рата“.

Британски генерал је упозорио да би јучерашња одлука Представничког дома америчког Конгреса о једностраном укидању ембарга на увоз оружја муслиманима могла да поткопа мировне напоре.

„Надамо се да одлука Конгреса неће пробадити лажне наде код људи. То је била жеља босанске владе. Њихов став дајте нам алат и завршићемо посао прелично је распротрањен“, рекао је Роуз, изразио мишљење да је „да би се добио рат, потребно много више од добре опремљености“.

ДАНАС ПРИКАЗУЈЕ

- 11,00 Еротски: **ЧОКОЛАДНА БАНАНА**
- 15,00 Еротски: **ВРУПА ДРШКА**
- 17,00 Хит: **ШИНДЛЕРОВА ЛИСТА, р. Стивен Спилберг, гл. Пајам Нисон, Бен Кингсли**
- 20,15 Хит: **ШИНДЛЕРОВА ЛИСТА**

ЈУГОБАНКА Д.Д. БАЊА ЛУКА СЕФОВИ У ТРИ ВЕЛИЧИНЕ

Телефони: 078/12-930 и 12-948

СУБОТА, 11. јуна

СРПСКА РАДИО—ТЕЛЕВИЗИЈА

• Програм емитује Студио Бања Лука и Студио Сарајево
12.00 - Отворени програм Студија Сарајево, 18.53 - Поруке и рекламе (БЛ), 19.00 - Дневник (БЛ), 19.30 - Дневник ТВ Београд, 21.00 - Дневник (Са), 21.40 - Спортски мозаик (БЛ), 22.15 - Народњаци (Са), 23.00 - Филм, послје филма вијести и одјава програма

СТУДИО КНИН

18.00 - Најава програма, 18.02 - Вијести, 18.10 - Музика, 19.00 - Дневник Студија Бања Лука, 19.30 - Дневник ТВ Београд, 20.15 - Музика, 20.20 - Дневник ТВ Книн, 21.00 - Суботом увече, 22.15 - Вијести и одјава програма

ТЕЛЕВИЗИЈА БЕОГРАД

• Први програм
7.20 - Музички спотови, 7.30 - Јутарњи програм, 9.55 - Најава програма, 10.00 - Образовни триптих, 11.30 - 24 часа у свијету, 12.00 - Србија данас, 13.30 - Маркетинг-експрес, 15.00 - Вијести, 15.05 - Музичке звијезде, 15.30 - Кућни биоскоп: Пси рата, амерички филм, 17.30 - Дневник 1, 18.00 - ТВ-спорт, 18.05 - Хроника српских крајина, 19.00 - Цртани филмови, 19.10 - Лакуноћ, дијело, 19.27 - Најава програма, 19.30 - Дневник 2, 20.20 - ТВ-спорт, 20.30 - Лото, 20.35 - Племенити борац - играни филм, 22.05 - Музички програм, 22.40 - Дневник 3, 23.15 - ТВ-спорт, 23.25 - Београдско прољеће: Прослава јубилеја Војске Смића.

РАДИО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

• „Студио С“ емитује програм на средњем таласу 13,48 КХз или 240 м и мрежи ултракратних таласа 92,8, 92,7 МХз

5.50 - Радио-јутро, 6.00 - Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 7.10 - Покидане везе, 8.05 - „Мала прича“ - образовни програм, 9.00 - На бранику отаџбина, 11.05 - СОС Радија „С“ - првави савети, 12.00 - Подневне новости, 12.30 - Сав тај џез, 13.05 - Свилен конач, 14.00 - Вијести, 15.00 - Новости, 15.40 - Музички албум, 15.00 - Директна линија, 18.05 - За вашу душу, 19.00 - Вечерњи дневник, 19.40 - Музички предах, 20.00 - Вечерњи програм, 22.00 - Вечерње новости, 22.30 - Ревнијски оркестри, 23.05 - ЕКГ, 00.00 - Преглед дана, 00.10 - Ноћни програм са вијестима у 1.00, 2.00, 3.00 и 4.00.

СРПСКА РАДИО—КНИН

• Програм емитује за ултракратоталасно подручје 90,2, 95,1 и 104,5 МХз и средњеталасно подручје 97,2 КХз

9.00 - Најава програма, 9.05 - Музика за добро јутро, 9.30 - Јутарњи програм, 11.00 - Вијести, 11.05 - Народна музика, 11.30 - Вијести, 11.35 - Рекламини пано, 12.00 - Вијести, 12.15 - Тематска емисија са гостом у студију, 14.00 - Вијести, 14.30 - Широ преглед вијести Рад, 15.00 - Укључење у „Дневне новости дана“, 15.30 - Рекламини пано, 16.00 - Дневник СРК - централна информативна емисија, 16.30 - Аргумент више, 18.00 - Народна музика, 18.00 - Вечерњи дневник, 20.00 - Жеље и поздравни, 21.30 - За бранице Крајине, 22.00 - Одјава и укључење у програм Радио-Београда.

СРПСКА РАДИО—ТЕЛЕВИЗИЈА — СТУДИО БАЊА ЛУКА ПРВИ ПРОГРАМ НА УКТ—ФРЕКВЕНЦИЈАМА: 92,7 93,5 95,9 МХз и СТ 1071 КХз

ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ - од 6.00 до 9.00, 5.55 Најава програма, 6.00 Јутарњи дневник Радио-Београда, 7.00 **ЈУТАРЊА ХРОНИКА**, 7.45 и 8.45 Огласи и обавјештења, 8.00 Вијести, 9.00 Вијести, Од 10.00 до 11.00 **УВИЈЕК ОТВОРЕНО** (Вијести у 10.00 и 11.00)

11.03 ИЗ НАРОДНЕ ЛИРЕ, 12.00 Вијести, 12.03 Подневни концерт, 13.00 Вијести, 13.30 ПРОГРАМ ЗА МЛАДЕ, 14.00 Вијести, 14.30 и 16.30 Огласи и обавјештења, 15.00 **НОВОСТИ ИЗ СТУДИЈА РАДИО—САРАЈЕВА**, 16.00 Вијести, 17.00 **АКТУЕЛНОСТИ**, 18.00 Вијести, 19.00 **ВЕЧЕРЊИ ДНЕВНИК**, 19.30 Интермецо, 20.00 **ВЕЧЕ УЗ РАДИО — ЕВЕРГРИН КЛУБ - 1. и 2. програм - 120**

минута, 21.00 Вијести, 22.00 **ВЕЧЕРЊА ХРОНИКА**, 23.00 Вијести

Од 00.00 до 06.00 **ВИКЕНД — ПРОГРАМ**

ДРУГИ ПРОГРАМ РАДИЈА НА УКТ—ФРЕКВЕНЦИЈИ 95,3 МХз

17.00 Најава Другог програма, 18.15 **ЛИРИКА НОНИ**, 18.35 **ДЈЕЧИЈИ РАЗГОВОРНИК**, 20.30 **ВЕЧЕРЊИ РАЗГОВОРНИК**, 23.00 **СУВИ ПЕЧАТ**, 00.00 Одјава Другог програма

БИГ—РАДИО

6.00 - Добро јутро Бања Луко! 8.00 Бигово пријеподне, 12.00 Посљеподневна шареница, 16.00 Ко некад у 16, 17.00 Посљеподневни програм, 19.00 - Биг-Пржионица, 20.00 Музички програм, 21.00 Ноћни програм (Фруктона Топ 40) 1.00 Бигово поноћно дружење - Са вама до јутра **ВИЈЕСТИ: 7.55, 8.55, 9.55, 10.55, 11.55, 12.55, 13.55, 14.55, 15.55, 16.55, 17.55, 18.55 и 19.55.**

БИГОВИ ОГЛАСИ: 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30 и 20.30.

СТУДИО „А“

• Програм емитује на УКТ-фреквенцији 102 КХз
6.00 - Јутарњи програм, 9.00 - Пријеподневни часови Студије „А“, 12.00 - Народњаци, сад сте нам у шаџи, 16.00 - Техно, диско, денс... 18.00 - Народњаци, 20.00 - Рок-сцена, 23.00 - Избор слушаљца током дана, 00.00 - Ноћни програм, 04.00 - Инструментална и озбиљна музика.

„СИМ“ РАДИО—БИЈЕЉИНА

• Програм емитује на ултракратним таласима 89,5, 98,9 МХз и на средњим таласима 1197 килохерца

7.00 - Добро јутро, 7.50 - Бензин-информатор, 8.00 - Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 8.10 - „Срна јавља“, 9.10 - Фолк-топ, 9.30 - Емисија за село, 10.30 - СИМ-ЕКО, 11.00 - „Недељом“ - колаж-програм, 12.30 - Интерју дана, 13.10 - „Зозон“ - забавна емисија за младе, 14.10 - СИМ-ЕКО, 14.30 - Уз недељни ручак музички блок, 15.00 - Новости дана, 15.40 - Мини-концерт, 16.00 - Преглед догађаја дана, 16.30 - Репортажа, 17.10 - Недељно поподне, 18.10 - Покидане везе

СРПСКА РАДИО-БРЧКО

• Програм емитује на УКТ-фреквенцији 94,8 МХз и на средњем таласу 1485 КХз
6.00 - Најава програма, 6.15 - Информације са ратишта, 8.30 - Огласи и обавјештења, 8.35 - Музички дијалог, 9.00 - Вијести Радија РС (сваки сат времена), 9.30 - Вијести СРБ, 10.10 - „Десетка“, емисија колажног типа, 12.00 - Поподневне новости Радија РС, 13.05 - Најава програма, 13.30 - Музичка емисија, 14.00 - „Поруке слушаљца“, 15.00 - Новости Радија РС, 16.00 - Дневник СРБ, 16.45 - Огласи и обавјештења, 17.00 - Друго издање емисије „Поруке слушаљца“, 18.00 - Одјава програма.

СРПСКА РАДИО—ГРАДИШКА

• Програм емитује на УКТ 98,8 КХз и средњеталасу 1485 КХз
5.55 - Најава јутарњег програма, 6.00 - Дневник, 6.00 - 9.00 - Јутарњи програм, 7.00 - Вијести, 8.15 - радио-календар, 8.55 - Вијести (сваког сата петоминутне вијести) 9.00 - Маркетинг (сваких 60 минута), 9.05 - Православне pjesме, 9.30 - Потрошачки барометар, 10.05 - У веселом тону, 10.30 - Огласи и обавјештења (сваких 60 минута), 11.05 - Музика за викенд, 12.00 - Вијести, 12.10 - Фолк-парада, 15.05 - Од Тополе па до Равне горе, 17.00 - Заједнички програм Радија Републике Српске, 19.00 - Одјава програма.

СРПСКА РАДИО—ТЕСЛИП

• Програм емитује на ултракратним таласима 89,5 МХз и средњим таласима 657 КХз
8.00 - Најава и почетак емисије програма, 8.05 - Реприве борачке емисије „За српску земљу и слободу“, 9.00 - Гусларске pjesме, 9.55 - Ревитовање вијести свака два сата, 10.05 - Политичка емисија „Сигнал“ Т - седмична догађаја, 11.55 - Вијести, 12.10 - Музички интермецо, 13.00 - „Календар српских православних обичаја и вјеровања“.

НЕДЕЉА, 12. јуна

СРПСКА РАДИО—ТЕЛЕВИЗИЈА

• Програм емитује Студио Бања Лука и Студио Сарајево
11.00 - Вијести (БЛ), 11.05 - На бранику отаџбина, 11.55 - Музички спот, 12.00 - Отворени програм Студија Сарајево, 18.55 - Информације и рекламе (БЛ), 19.00 - Дневник (БЛ), 19.30 - Дневник ТВ Бг, 21.00 - Дневник (Са), 21.40 - На бранику (БЛ), 22.40 - Филм, послје филма вијести и одјава програма

СТУДИО КНИН

18.00 - Најава програма, 18.02 - Вијести, 18.10 - Музичка недеља, 18.45 - Буквар православља, 19.00 - Дневник Студија Бања Лука, 19.30 - Дневник ТВ Бг, 20.30 - Дневник ТВ Книн, 21.00 - Недеља на длану, 22.15 - Вијести и одјава програма.

ТЕЛЕВИЗИЈА БЕОГРАД

• Први програм
7.20 - Музички спотови, 7.30 - Јутарњи програм, 9.55 - Најава програма, 10.00 - Забавна недеља, 10.05 - Дјечији блок: Доживљаји Каришона, златни цекли, 12.00 - Вијести, 13.00 - Менаџерка, серијски филм, 17.00 - Земља сјени, енглески играни филм, 19.05 - Нови лото, 19.10 - Лаку ноћ, дијело, 19.27 - Најава програма, 19.30 - Дневник 2, 20.15 - Лото-хит, 20.25 - Срећни ауди - серијски филм, 21.35 - „Ипак се окрете“, актуелности, 22.20 - Дневник, 20.50 - ТВ-спорт, 23.00 - Тимус министар, серијски филм, 23.55 - Вијести, 00.00 - Одјава програма.

РАДИО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

• „Студио С“ емитује програм на средњем таласу 13,48 КХз или 240 м и мрежи ултракратних таласа 92,8, 92,7 МХз

5.50 - Радио-јутро, 6.00 - Вијести (сваког сата петоминутне вијести), 7.10 - Покидане везе, 8.05 - „Мала прича“ - образовни програм, 9.00 - На бранику отаџбина, 11.05 - СОС Радија „С“ - првави савети, 12.00 - Подневне новости, 12.30 - Сав тај џез, 13.05 - Свилен конач, 14.00 - Вијести, 15.00 - Новости, 15.40 - Музички албум, 16.00 - Директна линија, 18.05 - За вашу душу, 19.00 - Вечерњи дневник, 19.40 - Музички предах, 20.00 - Вечерњи програм, 22.00 - Вечерње новости, 22.30 - Ревнијски оркестри, 23.05 - ЕКГ, 00.00 - Преглед дана, 00.10 - Ноћни програм са вијестима у 1.00, 2.00, 3.00 и 4.00.

СРПСКА РАДИО—КНИН

• Програм емитује за ултракратоталасно подручје 90,2, 95,1 и 104,5 МХз и средњеталасно подручје 97,2 КХз

9.00 - Најава програма, 9.05 - Музика за добро јутро, 9.30 - Јутарњи програм, 11.00 - Вијести, 11.05 - Народна музика, 11.30 - Вијести, 11.35 - Рекламини пано, 12.00 - Вијести, 12.25 - Тематска емисија са гостом у студију, 14.00 - Вијести, 14.30 - Широ преглед вијести СРК, 15.00 - Укључење у „Дневне новости дана“, 15.30 - Рекламини пано, 16.00 - Дневник СРК-централна информативна емисија, 16.30 - Аргумент више, 18.00 - Народна музика, 19.00 - Вечерњи дневник, 20.00 - Жеље и поздравни, 21.00 - Хроника дана, 21.30 - За бранице Крајине, 22.00 - Одјава и укључење у програм Радио-Београда.

СРПСКА РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА — СТУДИО БАЊА ЛУКА ПРВИ ПРОГРАМ НА УКТ—ФРЕКВЕНЦИЈАМА: 92,7 93,5 95,9 МХз и СТ 1071 КХз

ЈУТАРЊИ ПРОГРАМ - од 6.00 до 9.00, 5.55 Најава програма, 6.00 Јутарњи дневник Радио-Београда, 7.00 **ЈУТАРЊА ХРОНИКА**, 7.45 и 8.45 Огласи и обавјештења, 8.00 Вијести, 9.00 Вијести, 11.03 ИЗ НАРОДНЕ ЛИРЕ, 12.00 Вијести, 12.03 **ПОПЗНАЈМО СВЕТУ ПРАВОСЛАВЊУ ВЈЕРУ**, 13.00 Вијести, 13.03 **СПОРТСКО—ЗАБАВНИ ПРОГРАМ**, 14.00 Вијести, 14.30 и 16.30 Огласи и обавјештења, 16.00 Вијести, 17.00 Вијести, 18.00 Вијести, 19.00 **ВЕЧЕРЊИ ДНЕВНИК**, 19.30 Интермецо, 20.00 **ВЕЧЕ УЗ РАДИО**, 21.00 Вијести, 22.00 **ВЕЧЕРЊА ХРОНИКА**, 23.00 Вијести, 23.03 Музика за лаку ноћ 00.00 Одјава Првог програма

ДРУГИ ПРОГРАМ РАДИЈА НА УКТ—ФРЕКВЕНЦИЈИ 95,3 МХз

17.00 Најава Другог програма, 18.15 **ЛИРИКА НОНИ**, 18.35 **ДЈЕЧИЈИ РАЗГОВОРНИК**, 20.00 **ВЕЧЕРЊИ РАЗГОВОРНИК**, 23.00 **СУВИ ПЕЧАТ**, 00.00 Одјава Другог програма

БИГ-РАДИО

6.00 - ДОБРО ЈУТРО, БАЊА ЛУКО!
10.00 - ПРИЈЕПОДНЕВНИ ПРОГРАМ
12.00 - УРБАНА ЕКСТРАВАГАНЦА
14.00 - ПОСЛИЈЕПОДНЕВНА ШАРЕНИЦА
15.00 НЕКАР ТОП 30 (ДОМАЊА ТОП-ЛИСТА)
17.00 - МУЗИЧКИ ПРОГРАМ
18.00 - МУЗИЧКЕ ЖЕЉЕ
19.00 - БИГ-ПРЖИОНИЦА
20.00 - МУЗИЧКИ ПРОГРАМ
21.00 - НОЋНИ ПРОГРАМ (ГОВОР ДУШЕ)
1.00 - БИГОВО ПОНОЋНО ДРУЖЕЊЕ - СА ВАМА ДО ЈУТРА

ВИЈЕСТИ: 7.55, 8.55, 9.55, 10.55, 11.55, 12.55, 13.55, 14.55, 15.15, 16.55, 17.55, 18.55 и 19.55.

БИГОВИ ОГЛАСИ: 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30 и 20.30.

СТУДИО „А“

• Програм емитује на УКТ-фреквенцији 102 МХз
6.00 - Јутарњи програм, 9.00 - Пријеподневни програм Студије „А“, 12.00 - Народњаци, сад сте нам у шаџи, 16.00 - Техно, диско, денс... 18.00 - Народњаци, 20.00 - Рок-сцена, 23.00 - Избор слушаљца током дана, 00.00 - Ноћни програм, 04.00 - Инструментална и озбиљна музика.

„СИМ“ РАДИО—БИЈЕЉИНА